

BÜLTEN

kültürel miras

şubat 2003

TARİHİ KENTLER BİRLİĞİ

KORUMA UYGULAMALARI /ANKARA

TOPLANTILARI KATILIMCILARINA

HOŞGELDİNİZ DER, ÖDÜL ALANLARI

KUTLARIZ.

Ankara'da Mimarlığı Varetmek temasının ardından bu sayıda dosya konumuz **Kültürel Miras**, yine Ankara temelinde şekillendi. Ankara'da yapılan koruma amaçlı büyük projeler, tek yapı ölçeğindeki çeşitli uygulamalar, kentin arkeolojik alanlarının durumu, koruma amaçlı belgeleme teknikleri ve bugünden geleceğe bırakacağımız mimarlık mirası dosya kapsamında ele alındı. Mayıs bülteninde ise **Ankara 2020** başlığıyla yaşadığımız kente bakmayı sürdüreceğiz.

Bu sayıda geçtiğimiz günlerde sonuçlanan 50. Yıl Parkı ve Şehitler Anıtı Kompleksi Proje Yarışmasını, Yüksel Öztan bizler için ayrıntılı olarak değerlendiriyor ve özellikle jüri oluşumunun sorunlarına dikkat çekiyor. Yarışmayı açan kurumun üst düzey çalışmalarının ve o kurumun danışmanlarının çoğunluğu oluşturduğu bir "Asli Jüri" kompozisyonunun yapılagelen uygulamalara ters düştüğü ve değerlendirmeler açısından kuşku uyandırabileceği konusunda bizleri uyarıyor.

Editörlüğünü Emre Madran'ın üstlendiği Kültürel Miras dosyasında; Mehmet Tuncer, Ankara'nın kentsel dokusunun korunmasına ilişkin çabaları özetliyor ve bazı alt proje alanları tanımlayarak öneriler getiriyor. Kentteki tek yapı ölçeğindeki koruma uygulamaları 2 değişik örnekte yer almakta. Bunlardan ilki, Kale'deki Washington Restoran'ın hikayesidir, proje müellifi ve uygulama sorumlusu olan Ali Fuat Tek tarafından hazırlanmıştır. Altındağ Belediyesinin kamulaştırdığı ve onardığı Ulucanlar-İnci Sokaktaki geleneksel konut bu alt başlığın ikinci örneğidir. Önen Mimarlık, Hamamönü Projesi olarak bilinen geniş kapsamlı bir koruma ve geliştirme projesi içinde tanımlanan bir alt ölçekli projeyi, Ahi Şerafettin Camisi ve çevresinin kentsel düzenlemesini sunuyor. Dosyaya camia dışından da bir katkı; sosyal bilimci Derya Tellan, cumhuriyetin ilk yıllarından bu yana Ankara'nın önemli sosyal etkinliklerine sahne olan Ankara Palas'ın hikayesini anlatıyor. Kentimizin önemli öğelerinden biri olan arkeolojik alanların bugünkü durumları ise Eme Madran tarafından gündeme getirilmekte. Bu sunuşun görsel malzemesini Fuat Gökçe hazırladı. Fuat Gökçe bir başka sunuşta, mimari mirasımızın korunması için ilk aşama olan belgeleme çalışmalarındaki teknolojik yeniliklerle ilgili ön bilgiler vermektedir. Şevki Vanlı 20. yüzyılın mimari mirası konusunda İCOMOS kararlarını ve 20. Yüzyıl Türkiye Mimarlığı olarak neleri kabul etmemiz gerektiğini tartışıyor. Mustafa Önge, korumacılıkla uğraşan mimarların konumuna ve ülkemizdeki korumaya nasıl bakıldığına ilişkin önemli bir saptamayı anıları eşliğinde anlatıyor. Savaş sözcüğünü giderek daha fazla duyduğumuz bu günlerde, savaş/kültürel miras bağlamında çok önemli bir uluslararası belgeyi yorumsuz sunuyoruz. "Silahlı Bir Çatışma Halinde Kültür Mallarının Korunmasına İlişkin Sözleşme" yasal başlığını taşıyan bu belge Birleşmiş Milletler tarafından Hollanda'nın La Haye kentinde 1954 yılında imzalanmış ve T.B.M.M. tarafından 1965 yılında kanunlaştırılmıştır. Savaş/kültürel miras temalı bir diğer yazı H.Ayşen Bayazıt ve Tezcan Karakuş Candan tarafından hazırlanmıştır.

Savaşsız bir dünyada her zaman daha iyiye.....

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
Ayhan Çelik

Yayına Hazırlayan
Gölnur Güvenç

Grafik Tasarım
Altuğ Demirel

Adres: Konur Sokak No: 4/3 Kızılay Ankara
Telefon: 0 312 417 86 65
Faks: 0 312 417 18 04
e-posta: info@mimarlarodasianankara.org
http://www.mimarlarodasianankara.org

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Bülteni
ayda bir yayınlanmaktadır.

KÜLTÜREL MİRAS	2
Editör: Emre Madran	
Başkentin Tarihini Koruyoruz	6
M. Ziya Kahraman	
Eski Ankara Evi	7
Nermin Atılkan, Nejdet Beşbaş	
Ankarada Tarihsel / Kültürel Çevre Korunması,...	10
Mehmet Tunçer	
Ahi Şerafettin Camisi...	14
Rezzan Önen	
Arkeolojik Miras	18
Duyarlı Kişilere Önemli Bir Hatırlatma	22
A. Fuat Tek	
Mimari Miras ve Endişelerim	24
Şevki Vanlı	
Ankara Palas	26
Derya Tellan	
Bizimken..."Biz ve Kültürel Miras"	27
Mükremin Mungan	
BÜYÜK DANIŞMA KURULU	28
"La Haye Sözleşmesi"	30
Savaş...	31
H. Ayşe Bayazıt, Tezcan Karakuş Candan	
İki Olay Bir "Zavallı" Tek Gerçek	32
Mustafa Önge	
Kültürel Mirasın Belgelenmesinde Çağdaş Teknikler	36
Fuat Gökçe	
Ankaray'ın Çayyolu'na Uzatılması Neden Yanlış?	42
Cüneyt Elker	
Kamu İhale Kanunu....	44
Mimarlar Odası	
Doxa, Yayın Tanıtım	45
GATS	46
NE Yarışması Sonucu	48
Archiprix Ödülleri	49
50. Yıl Parkı ve Şehitler Anıtı Kompleksi Proje Yarışması	50
Yüksel Öztan	
Duyuru ve Haberler	52
Kasım-Aralık Ayları Gelir Gider Tablosu	56

M a r t : _____
"Çocuk ve Mimarlık"

N i s a n : _____
"Kamuda Mimarlık"

M a y ı s : _____
"2020 Ankara"

·
·
·

En üst mesleksel kuruluşumuz olan Mimarlar Odasının, uğraşı konularımızla ilgilenmesi, mensupları arasında iletişim sağlaması, bilgilerin derlenmesi ve dağıtımının gerçekleştirilmesi, tasarım ve uygulama alanında yoğun olarak süregelen etkinliklere ilişkin haberlerin dağıtılması gibi birçok görevi var. Ankara Şubesinin uzun süredir yayınladığı bülten de bu işlevlerin yerine getirilmesi için önemli bir araç olarak karşımız çıkıyor. Bültenler güncel haberleri iletmenin yanı sıra, her sayıda oluşturulan dosyalarla, meslekdaşlarımızı ilgilendirmeyi, onların dikkatlerini kimi konulara bir kez daha çekmeyi ve konuları sıcak tutmayı sağlamayı amaçlıyor. Bu genel yaklaşımdan yola çıkarak bültenin bu sayısının dosya konusu

kültürel miras

“Kültürel Miras” olarak belirlendi. Kültürel miras çeşitli boyutlarıyla sürekli gündemimizde olan, korunmaları, geliştirilmeleri ve çağdaş yaşamda yer almaları istenen ve bu konuda birçok kişi ve kuruluşun uğraşısı haline gelen bir tanım ve bir konu. Kültürel mirası oluşturan kültür varlıkları ya da bizim mesleğimizin ilgi alanı içerisindeki taşınmaz kültür varlıkları, ülkemizdeki koruma mevzuatının temelini oluşturan “*Kültür Ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu*”nda “*tarih öncesi ve tarih devirlere ait bilim, kültür, din ve güzel sanatlarla ilgili bulunan, yer üstünde, yer altında veya su altındaki bütün taşınmaz varlıklar*” olarak tanımlanıyor.

Kültür mirası ve koruma ilişkilerini üst ölçekli bir belgeye dayanarak açmak istiyorum. Bu belge, Birleşmiş Milletler Eğitim , Bilim ve Kültür Kurumu UNESCO'nun XVII. Genel Kurulu tarafından 1972 yılında kabul edilen "DÜNYA KÜLTÜREL VE DOĞAL MİRASININ KORUNMASINA DAİR SÖZLEŞME ". Bu sözleşme T.B.M.M. tarafından 1982 yılında 2658 sayılı "Dünya Kültürel ve Doğal Mirasının Korunmasına Dair Sözleşmeye Türkiye Cumhuriyetinin Katılmasının Uygun Bulunduğu Hakkındaki Kanun" la kabul edilmiş ve bir iç hukuk belgesi haline gelmiştir. Bu sözleşmenin düzenlenmesinin nedeni, giriş bölümünde şu sözcüklerle anlatılıyor:

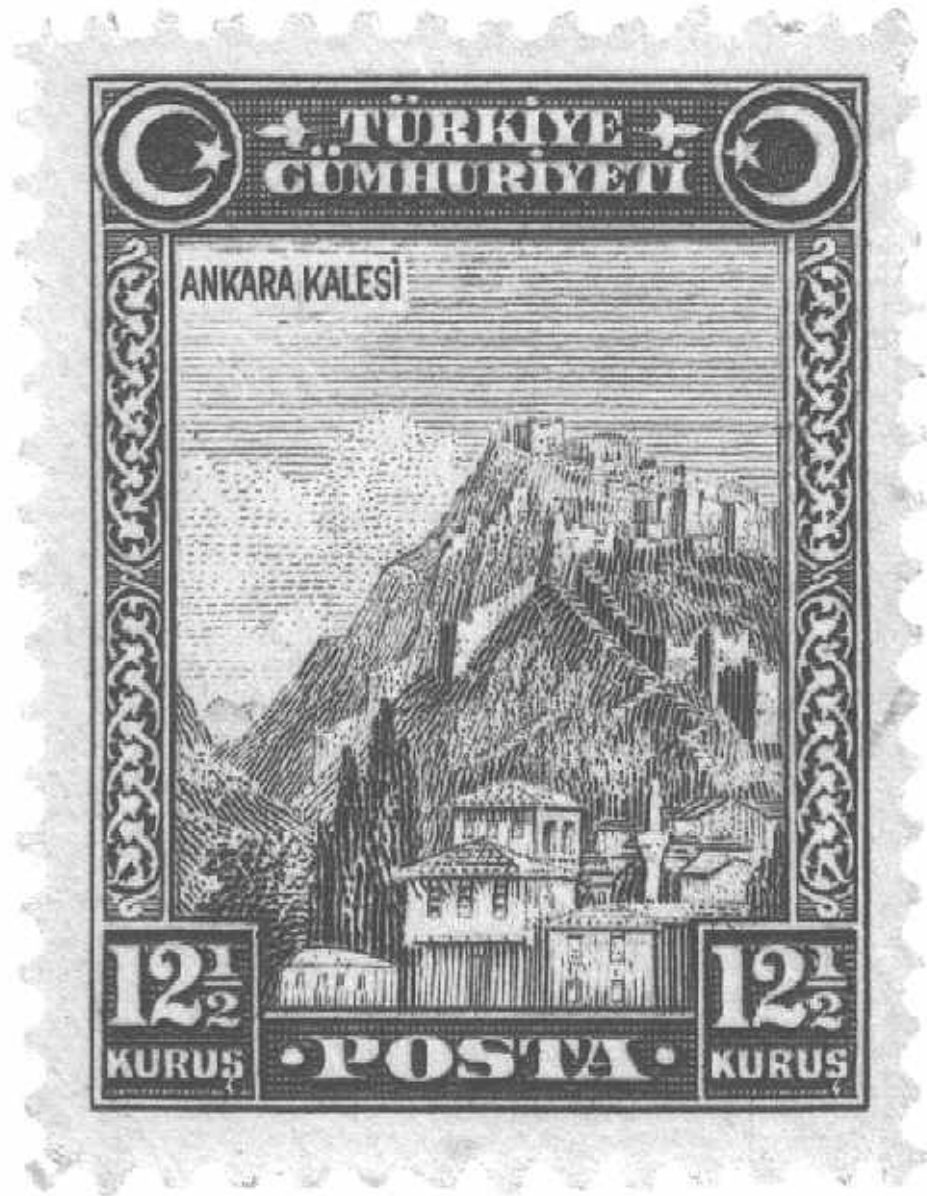
- Kültürel miras ve doğal miras sadece geleneksel bozulma nedenleriyle değil, sosyal ve ekonomik şartların değişmesi ve buna dayalı daha da tehlikeli bozulma ve tahrip olgusuyla gitikçe artan bir yok olma tehdidi altındadır,
- Kültürel miras ve doğal mirasın herhangi bir parçasının bozulması ya da yok olması, bütün dünya milletlerinin mirasına yönelik zararlı bir yoksullaşma oluşturmaktadır,
- Kültürel ve doğal miras istisnai bir öneme sahiptir ve bu nedenle tüm insanlığın dünya mirasının bir parçası olarak korunması gerekmektedir.

Sözleşme ayrıca, kültürel mirasın korunması konusunun temel bir kamu görevi olduğunu kabul ediyor ve ".....bu sözleşmeye taraf olan devletler topraklarında bulunan kültürel ve doğal mirasın saptanması, korunması, sergilenmesi ve gelecek kuşaklara iletilmesinin sağlanması görevinin öncelikle kendisine ait olduğunu kabul eder. Bunun için kaynaklarını sonuna kadar kullanarak ve uygun olduğunda özellikle parasal, sanatsal, bilimsel ve teknik alanlarda her türlü uluslararası yardım ve işbirliğini sağlayarak elinden geleni yapacaktır" diyerek bu sorumluluğun genel çerçevesini çiziyor.

Yine aynı sözleşme, kültürel ve doğal mirasın korunması için her ülkenin şu çabaları göstermesini öngörüyor:

- Kültürel ve doğal mirasa toplumun yaşamında bir işlev vermek,
- Bu mirasın korunmasını planlama programlarına dahil etmeyi amaçlayan genel bir politika benimsemek,
- Konuyla ilgili gerekli kurumları kurmak ve yeterli görev ve araçlarla donatmak,
- Bilimsel ve teknik çalışma ve araştırmaları geliştirmek,
- Bu mirasın saptanması, korunması, sergilenmesi için gerekli olan yasal, bilimsel, teknik, idari ve parasal önlemleri almak.

Korunması ve geliştirilmesi için böylesine evrensel bir hukuksal alt yapıya sahip olan kültür mirasımızı ne denli koruduğumuz, geçmiş nesillerden bize kalan bu "emanet" i gelecek nesillere en azından aynen ve daha fazla bozulmadan ne kadar iletebildiğimizi sürekli sorgulamak ve doğru, yapıcı yanıtlar almak durumundayız. Bu bülten, bu nedenlere dayalı olarak olguyu sıcak tutmayı, bazı olumluluklardan yola çıkarak mütevazî hatırlatmalar yapmayı amaçlamaktadır.

BAŞKENTİN TARİHİNİ KORUYORUZ

CUMHURİYET TÜRKİYE'SİNİN BAŞKENTİ ANKARA 'NIN 1923 'LERDEKİ YERLEŞİM ALANI ALANI OLAN “TARİHİ KENT “ BUGÜNKÜ ALTINDAĞ İLÇESİ ESKİ KENT MERKEZİNİ OLUŞTURMAKTADIR.

BU BAKIMDAN ANKARA'NIN TARİHİNDEN SÖZ ETMEK, ALTINDAĞ'I ANLATMAK DEMEKTİR.

GEÇMİŞ ZAMAN DİLİMLERİNDE BİR ÇOK MEDENİYETLERE EV SAHİPLİĞİ YAPMIŞ OLAN ANKARA ŞEHRİNİN SİYASİ TARİHİ DE KADAR KÜLTÜREL TARİHİDE ÖNEMLİDİR.

FRİK, LİDYA, GALAT, ROMA, BİZANS, SELÇUKLU, AHİLER CUMHURİYETİ VE OSMANLILAR DÖNEMİNDEN GÜNÜMÜZE İNTİKAL EDEN SAYISIZ KÜLTÜR VARLIKLARININ, HEMEN HEMEN TAMAMI, BUGÜN BELEDİYEMİZ HUDUTLARI DAHİLİNDEDİR.

MODERN BELEDİYECİLİK ANLAYIŞI İLE HER ALANDA KÜLTÜREL VE TARİHİ MİRASIMIZI KORUMA VE GELİŞTİRME FAALİYETLERİMİZ SÜRMEKTEDİR.

BELEDİYEMİZ “ULUS TARİHİ KENT MERKEZİ KORUMA ISLAH İMAR PLANI PROJESİ” KAPSAMINDA, SALMAN SOKAKTA, ESKİ DOKUYA UYGUN İŞYERİ İNŞASI İLE BÖLGEDE HİZMET VEREN BAKIRCILARI, SANATKARLARI, ELSANATLARI ÇALIŞMALARINI KORUYARAK TARİHİ DOKUYA UYGUN BİR PROJE ÇALIŞMASI YÜRÜTMEKTEDİR.

AYNI ANLAYIŞ İLE KÜLTÜR BAKANLIĞI İLE BİRLİKTE YÜRÜTÜLEN; KORUMA AMAÇLI HAMAMÖNÜ PROJESİ (ANKARA ESKİ KENT DOKUSUNUN PLANLANMASI SAĞLIKLAŞTIRILMASI VE KORUNMASI) KAPSAMINDA ;

- CAN SOKAK' TA ASLANHANE CAMİİ VE ÇEVRESİNDE TARİHİ DOKUYA VE ÇEVREYE UYUMLU BEDESTEN VARİ BİR ÇARŞI PROJESİ ,
- İNCİ SOKAKTA KAMULAŞTIRILAN TESCİLLİ KONUT BİNASINA AİT RESTORASYON ÇALIŞMALARI,
- İNCİ SOKAKTA ÖZEL MÜLKİYETTE OLAN BİNANIN RESTORASYON ÇALIŞMALARI (ESKİ KARAKOL BİNASI),
- İNCİ SOKAK VE BU SOKAĞIN İÇİNDE YERALAN RESTORASYON ÇALIŞMALARINI KAPSAYAN MEYDAN DÜZENLEMELERİNE AİT TARİHİ DOKUYA UYGUN KENTSEL TASARIM PROJELERİ,
- ERZURUM SOKAKDA VE BU SOKAK İÇİNDE KALAN YAPILARIN RESTORASYON ÇALIŞMALARI DEVAM ETMEKTEDİR.

AYRICA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ TARAFINDAN YÜRÜTÜLEN HACI BAYRAM VE CİVARI KORUMA PROJESİ ÇALIŞMALARINA KATILINMAKTADIR.

TARİHİ DEĞERLERİ SAHIPLENMEYİ AMAÇLAYAN BU PROJELERİ BÖLGEMİZDE ÇOĞALTMA GAYRETLERİMİZ DEVAM ETMEKTEDİR.

M.ZİYA KAHRAMAN
ALTINDAĞ BELEDİYE BAŞKANI

ESKİ ANKARA EVİ

GELENEKSEL YAPILARIN GÜNÜMÜZ GEREKSİNİMLERİNİ KARŞILAYACAK YENİ İŞLEVLERLE DONATILMALARI, KORUMANIN TEMEL YAKLAŞIMLARI ARASINDADIR. KÜLTÜREL MİRASI YADSIMAYAN, AKSİNE BENİMSEYEN VE ÇAĞDAŞ YAŞAMIN BİR PARÇASI SAYAN BU YAKLAŞIMLAR YEREL YÖNETİMLERCE DE GİDEREK BENİMSENMEKTEDİR. ULUCANLAR İNCİ SOKAKTAKİ BU YAPI, SÜRDÜRÜLMESİ İSTENEN ÇABALARIN SOMUT SONUÇLARINDAN BİR TANESİ.

BİNA TESCİLLİ GEÇ OSMANLI DÖNEMİ SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİ BİR YAPI OLUP, TALAT PAŞA BULVARINI KESEN İNCİ SOKAĞIN KÖŞESİNDE BULUNMAKTADIR.

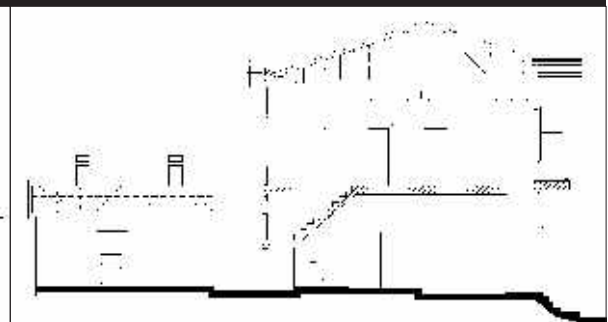
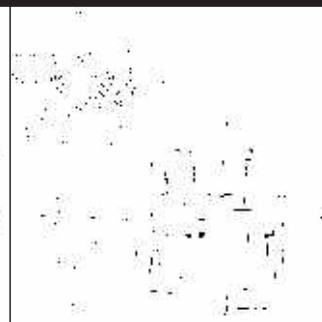
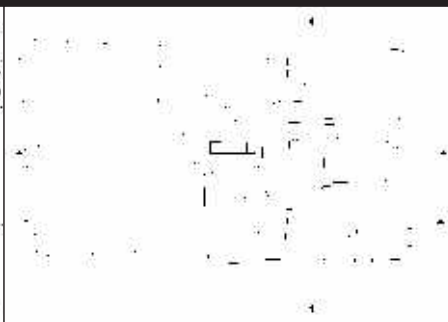
ALTINDAĞ BELEDİYESİ OLARAK ESKİ DOKUNUN YENİLENMESİ, BÖLGENİN CANLANDIRILMASINA BİR BAŞLANGIÇ OLUŞTURMAK ADINA 1996 YILINDA KÜLTÜREL AMAÇLI TESİİ OLARAK KAMULAŞTIRMAK VE YENİLENMEK İSTENMİŞTİR. O TARİHTEN İTİBAREN ANKARA KORUMA KURULU'NDAN KAMULAŞTIRMA İZNİ ALINMASI, KAMULAŞTIRMA İŞLEMLERİ VB. ÇALIŞMALAR DEVAM EDERKEN KÜLTÜR BAKANLIĞI HAMAMÖNÜ KORUMA AMAÇLI İMAR PLANI ÇALIŞMALARINI BAŞLATMIŞTIR. "İNCİ VE DUTLU SOKAK SAĞLIKLAŞTIRMA PROJESİ" PLANIN BİR AŞAMASI OLARAK ELE ALINMAKTADIR. BÖYLECE KORUMA PLANININ HAYATA GEÇMESİNDE DE BİNANIN RESTORASYONUNUN ÖNEMİ ARTMIŞTIR.

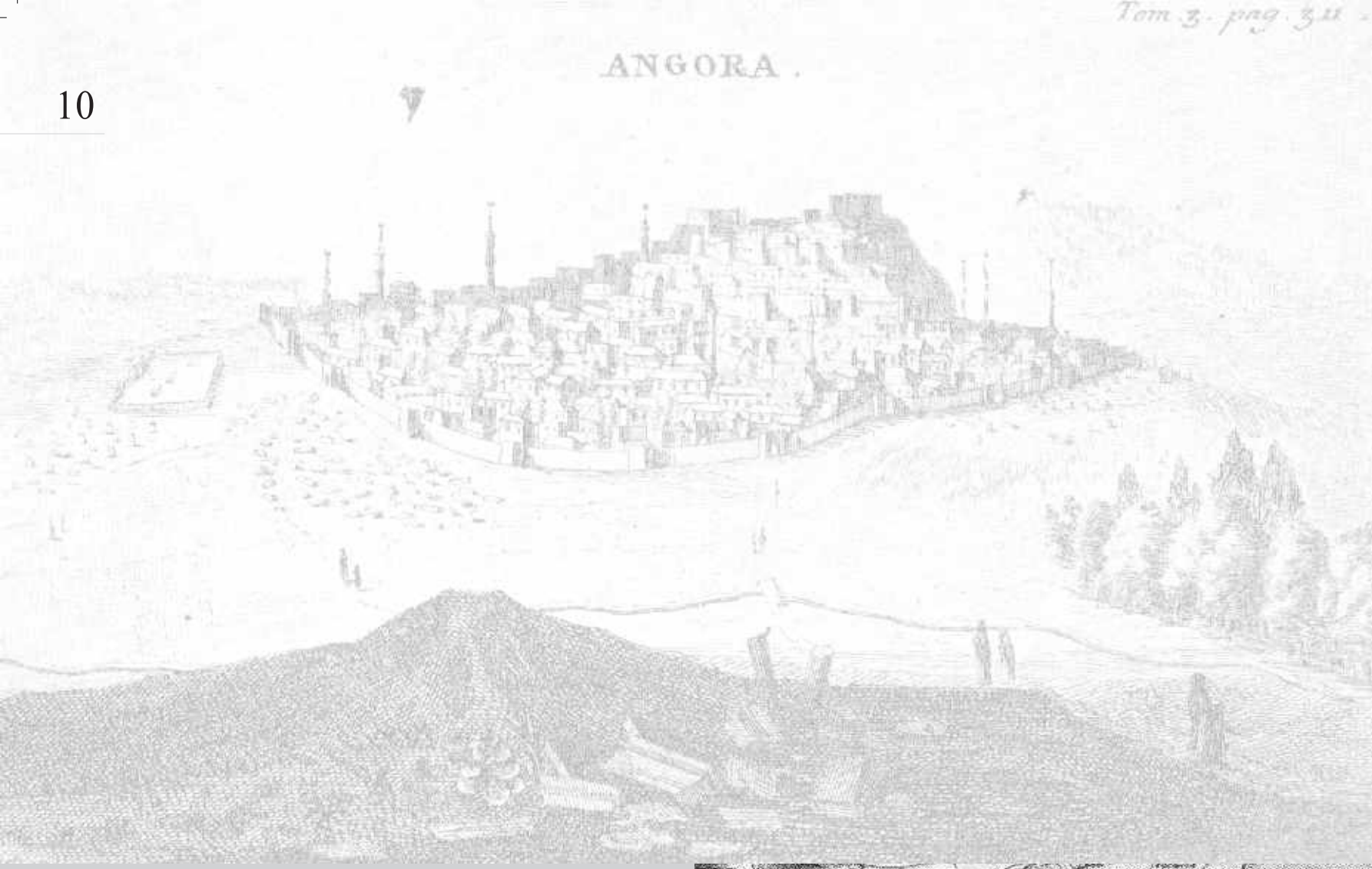
BİNANIN RÖLEVE VE RESTORASYON PROJELERİ BELEDİYE ADINA MİMAR NEJDET BEŞBAŞI TARAFINDAN YAPILMIŞTIR. BİNA BİR MÜTEAHHİT FİRMAYA BELEDİYE KONTROLLÜĞÜNDE ONARTILMIŞTIR.

BİNA İKİ KATLI OLUP, ORTADAN GİRİŞLİ PLAN ZEMİN KATTA SERGİ VE TOPLANTI SALONU OLARAK DÜZENLENMİŞTİR. ÜST KATTA ÜÇ ODA BİR HOL VE SERVİS BİRİMİ BULUNMAKTADIR.

BİNANIN ÜST KATINDA ÇÖKEN SERVİS (MUTFAK) BÖLÜMÜ YENİ YAPILMIŞTIR. DİĞER BÖLÜMLERDE ORJİNAL MALZEMELER (ANA DUVARLAR, KAPILAR, DOLAP KAPAKLARI) KULLANILARAK YENİLENMİŞTİR. BİNANIN AHŞAP TAVANLARI KORUNMUŞTUR. BAHÇEDE BULUNAN EKLENTİLER KALDIRILARAK VAROLAN MUTFAK VE SERVİS BİRİMİ YENİLENMİŞTİR. BİNANIN BAHÇESİNDE FONKSİYONA UYGUN OLARAK YENİDEN DÜZENLENMEKTEDİR.

ALTINDAĞ BELEDİYESİ HAMAMÖNÜ KORUMA AMAÇLI İMAR PLANI ÇERÇEVESİNDE SOKAK SAĞLIKLAŞTIRMA ÇALIŞMALARINA BAĞLI OLARAK İNCİ SOKAK VE ÜZERİNDE BULUNAN İKİ KÜÇÜK MEYDANI DÜZENLEYEREK YAYA BÖLGESİ HALİNE GETİRME ÇALIŞMALARINA BAŞLAYACAKTIR.

Ankara 1711

**ANKARA'DA
TARİHSEL / KÜLTÜREL
ÇEVRE KORUNMASI,
SAĞLIKLAŞTIRILMASI
ve YENİLENMESİNDE
KARŞILAŞILAN
BAZI SORUNLAR
ve ÇÖZÜMLER**

Ankara 1739

Mehmet Tuncer

Doç. Dr. Y. Şehir ve Bölge Plancısı

ANKARA'NIN TARİHSEL KENTSEL
DOKUSUNUN NİTELİĞİ VE ONU
“TARİHSEL” YAPAN ÖĞELER KENTSEL
GELİŞİM PROJELERİNİN
HAZIRLANMASINDA ÖNEMLİ
GİRDİLERDİR. BU BAĞLAMDA
HACIBAYRAM CAMİSİ VE ÇEVRESİ,
ATPAZARI, HANLAR BÖLGESİ VB.
YAPI VE ALANLARIN KORUNMASI VE
DEĞERLENDİRİLMESİ İÇİN YENİ
YAKLAŞIMLAR OLUŞTURULMALI,
YEREL VE MERKEZİ YÖNETİMLERİN,
SİVİL TOPLUM ÖRGÜTLERİNİN, EĞİTİM
KURULUŞLARININ VE GİDEREK HER
KENTLİNİN YAPMASI GEREKEN GÖREV
VE EYLEMLER TANIMLANMALIDIR.

I. Amaç

Bu yazıda, Ankara'nın tarihsel kent dokusunda günümüzde gözlenen sorunlarından bazılarının, nedenleri ve çözümleri üzerinde durulacaktır. Korumaya ilişkin olarak yakın geçmişte yapılabilenler özetle verilmeye çalışılacak, var olan yasal, yönetsel çerçeve içinde, kamunun yanısıra, sivil toplum kuruluşlarının ve üyelerinin yapabilecekleri üzerinde fikir geliştirilecektir.

II. Başkent Ankara ve Tarihsel / Kültürel Çevre Koruma Olgusu

Ankara'nın, Ulusal Kurtuluş Savaşı ve Cumhuriyet'in ilanı sonrasında, Başkent oluşundan bu yana geçirdiği büyük değişim yadsınamaz. Her ne kadar son yıllarda planlama kavramından uzaklaşmış olsa da, büyük ölçüde planlı geliştirilmeye çalışılmış, çevresini saran gecekonduyla rağmen çağdaş bir kenttir Başkent Ankara. Bu büyük değişim ve dönüşüme rağmen, tarihsel / kültürel / mimari mirasının bir bölümünü de günümüze kadar ulaştırabilmiş ender bir kenttir Ankara...

Ancak, günümüze kadar ulaşabilen bu miras, bir süre daha bakımsız ve ihmal edilmiş olarak kalırsa, kaçak yapılaşma, yenileme, çok katlı yapılaşma baskısı altında ne yazık ki giderek yok olacak hassas bir mirastır.

Ankara'nın kent içi ve yakın çevresindeki höyük, tümölüs ve antik yerleşim yerlerinden (Uzağıl, Maltepe, Beştepeler, Ahlatlıbel, Taşpınar vd.) binlerce yıllık geçmiş tarihinin izlerini bulmak ve Anadolu Medeniyetleri Müzesinde bu tarihten bazı kesitleri izlemek olası.. Son iki bin yıllık tarihsel ve kültürel geçmişin fiziki kalıntıları ise, başta Ankara Kaleiçi ve yakın çevresi olmak üzere, HacıBayram ve Augustos (Ogüst) Mabedi'nin üzerinde konumlandığı Höyük ve çevresinde, Bendderesinde (Roma Tiyatro ve Odeonu), Çankırıkapı üzerinde (Roma Hamamları), güneyde Hacettepe çevresinden başlayarak doğuda Cebeciye kadar yayılan 150 hektardan geniş bir alana yayılan “Kentsel ve Arkeolojik Sit Alanları” üzerinde ve altında yer almakta...

Çeşitli katmanlar halinde Frig, Galat, Roma, Doğu Roma (Bizans), Ahi Dönemleri, Selçuklular, Osmanlı ve Türkiye Cumhuriyeti devirlerinin zengin mimari mirası, anıtsal mimari yapılar, kentsel dokusu ve arkeolojik kalıntıları genel olarak “Ulus Tarihi Kent Merkezi” ve çevresindeki “Eski Ankara” kesiminde bulunur. 1711 tarihli Ankara Gravüründe ve 1839

tarihli Ankara haritasında gözlenen fiziki yapı, sokak dokusu ne kadar ilginçtir ki aradan geçen uzun süreye rağmen oldukça korunmuş olarak günümüze kadar ulaşabilmiştir. Üçüncü surun, giriş kapılarının yok edilmiş olmasına rağmen okunabilen sokak dokusu bugünkü ile aynıdır.

III. Hacıbayram Camii ve Ogüst Tapınağı Çevresi

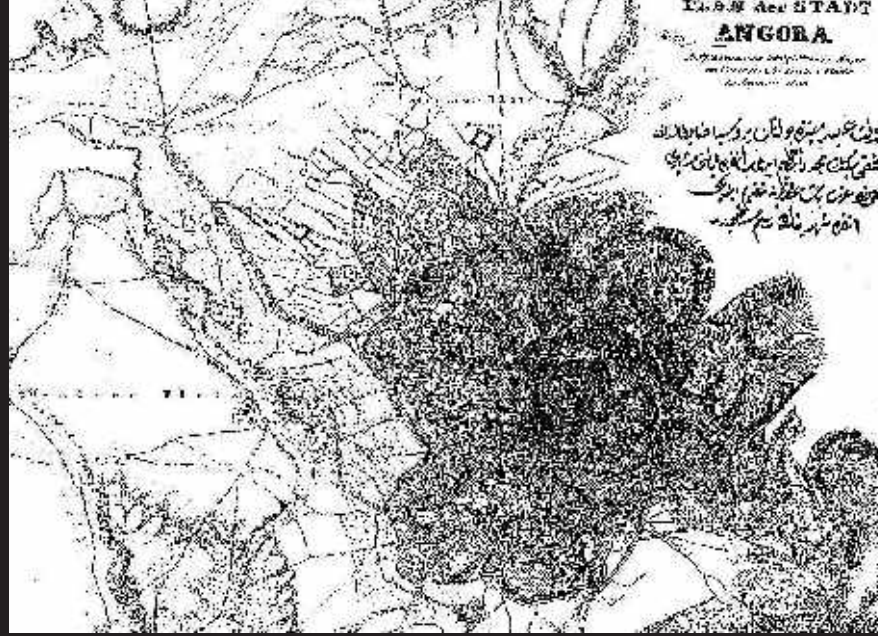
Hacıbayram Camii ve çevresi I. Derece Arkeolojik ve Kentsel Sit Alanı'dır. Farklı dinlerin ve ulusların birbirlerine karşı duydukları saygının ve hoşgörünün simgesi olarak görülmektedir, Hacıbayram Camii ve yanbaşında yükselen Ogüst Mabedi... Ulus Tarihi Kent Merkezi ve Hacıbayram Camii Çevresi için 1981-1992 arasında 10 yılı aşkın bir çaba sonrasında Ulus Koruma-İslah Planı ile Hacıbayram Meydanı Çevre Düzenleme Projeleri hazırlanmış ve uygulanmıştır. Bu kesimde, Cami çevresindeki sivil mimarlık örneklerinin korunması ve çevre düzenlemelerinin yapılması gerektiği bilinmektedir. Ayrıca, Ogüst Mabedinin ve "Yazıtlar Kraliçesi" nin koruma sorunları bulunmaktadır ve başlatılan çalışmaların sürdürülmesi gereklidir.

IV. Anadolu Medeniyetleri Müzesi Çevresi ve Atpazarı

Hisar Caddesi'nden Kaleiçine doğru Anadolu Medeniyetleri Müzesi önünden geçerek gidildiğinde, bu kesimdeki taşıt, yaya ve servis sorunlarını gözlemek olasıdır. Özellikle, turist otobüsleri ve özel taşıtlar için otopark sorunları yaşanmakta, benzer sorunlar Kalekapısı önünde Atpazarı Meydanı'nda da gözlenmektedir.

Özellikle, yıllardan buyana restore edilmeyi bekleyen Çukurhan ve Çengelhan'ın içler acısı hali ile Kalekapısı önünün perişan hali ne yazık ki birbirini tamamlamaktadır. Samanpazarı, Atpazarı ve Koyunpazarı'nın Çıkırıkçılar yokuşu ve Kalekapısı ile birlikte ele alınması ve yaya ağırlıklı olarak düzenlenmesi gerekli... Ancak, bireysel çabalarla yer yer onarımların (Pirinç Han gibi) yapıldığı görülen bu kesim, Ankara'nın 12-13. yüzyıllardan bu yana "Tarihi Ticaret Merkezi" dir ve geleneksel el sanatlarının yer aldığı özel isimli sokaklar da bu kesimdedir. Sof üretimi ve satışının yapıldığı, onlarca çıkırığın işlediği, bakırcılar, demirciler, debbağların, Ahi döneminden kalma Lonca düzeni ile üretim ve satış yaptığı bu kesimde, geleneksel el sanatlarının ve zanaatların korunması ve geliştirilmesi için çalışmalar yapılmalıdır. Sadece fizik mekanın korunması yetmez, fizik mekana

Ankara 1839

Ankara Sit Alanları Haritası

anlam kazandıran sosyo-kültürel ve ticari eylemler de tarihi dokular da yeniden yaşamalı, yaşatılmalıdır.

V. Kaleiçi

VI. Tarihi Ticari Bölge: Hanlar Bölgesi, Çıkrıkçılar Yokuşu ve Suluhan Çevresi

Hermann Jansen Planı'nın 1932 yılında belirlediği "Protokol Sahası"nın, Hacıbayram'dan Kaleiçi'ne uzanan sınırı içindeki tarihsel kent dokusunun 70 yıllık süreç içinde doku olarak korunabildiğini ancak fiziksel nitelik olarak büyük oranda çöküntü bölgesi niteliği alarak kentin en sağlıklı dokularından biri haline geldiği söylenebilir.

Zaten, Güney'deki mahalleler Hacettepe Hastane kompleksi yapılırken ve onu izleyen yıllarda yok edilmiş idi. "Aşağı Yüz" denilen, Kaledibi'nin (Taht'el Kal'a) en önemli yapısı Suluhan yok olmaktan son anda kurtulmuş olmasına rağmen, günümüzde Ulus Hali'nin çevresinde yarattığı kullanımlarla giderek gene çöküntü bölgesi içinde kalmaya aday konumdadır. Suluhan'ın aslına uygun restorasyonu ile bu kesim için korumaya yönelik bir potansiyel oluşturulmuştur. Belki de, Hal'in çağdaş hale getirilmesi, Suluhan'ın çevresinin düzenlenmesi ve sosyal, kültürel ve/veya konaklama kullanımı verilmesi ile bu gidişten kurtarılacaktır.

VI. Bize Düşen Sorumluluklar ve Yapılabilecekler

Hacıbayram Çevresi, Kaleiçi, Hanlar Bölgesi, Güvercin Sokak, Çerkeş Sokak, Atpazarı Yokuşu vd. gibi, 21. Yüzyıl başında halen kasaba görüntüsü, düşük gelir gruplarına hizmet veren, hatta kırsal kesimlere yönelik kullanımların yer aldığı kesimlerin korunarak gelecek kuşaklara aktarılması gereklidir.

Bu kesimlerin giderek, yapı, çevre ve geleneklerin korunup canlandırıldığı, çağdaş ve modern bir başkent olan Ankara'nın tarihsel ve kültürel geçmişinin sergilendiği, kültürel sürekliliğin sağlandığı mekanlar olması için, Yerel ve Merkezi Yönetimlerin, Sivil Toplum Örgütlerinin, Vakıfların ve giderek her kentlinin yapabileceği, yapması gerekli görevler, eylemler var... Öncelikle, var olan koruma planları, projelerinin gerçekleştirilebilmesi için neler gerekli, ne tür örgütlenmeler, parasal kaynaklar gerekli ona bakılmalı. Daha önce yapılan uygulamalar incelenmeli, eksikleri ve olumlu yönleri ortaya konmalı.

Şehir Planlama, kentsel tasarım, mimarlık,

restorasyon, peyzaj mimarlığı, endüstri ürünleri tasarımı vd meslek dallarının ortaklaşa oluşturacağı çalışma grupları, yerel yönetimler (Büyükşehir ve Altındağ Belediyeleri) ve Kültür Bakanlığı ile işbirliği içinde gerekli plan, proje, program, tasarımları oluşturabilir, var olanların dağınık halde olanlarını toplayarak bir bilgi/proje bankası oluşturulabilir... Sanırım belediyelerde bu konuda 20 yıla yaklaşan bir süredir belli bir birikim oluşmuştur, Kültür Bakanlığı Ankara Koruma Kurulu için de aynı şey söylenebilir. Vehbi Koç Ankara Vakfı (VEKAM) bünyesinde, bir de "Koruma Planları, Proje ve Restorasyon Merkezi" oluşturulmasını önermek de mümkün.

Mimarlar Odasında da böyle bir birim / merkez kurulabilir. Eski Ankara'nın bütüncül ve sürdürülebilir korunmasını, sağlıklılaştırılmasını, geliştirilmesini sağlayıcı "Stratejik ve Bütüncül Koruma Politikaları"nın geliştirilmesinde Mimarlar Odası (Ankara Şubesi) ile Şehir Plancıları Odası (Ankara Şubesi) işbirliği yapmalı, üniversitelerin ilgili bölümlerinin de desteklerini alarak acil eylem politika, plan ve programları hazırlamalıdır. Mimarlar, restoratörler, plancılar, arkeologlar, sanat tarihçileri güç ve eylem birliği içinde neler yapılabileceğini düşünmeli, planlamalı ve uygulamaya koymalıdır.

Başkent Ankara'da, trilyonluk yatırımlar yapılmakta, yeni iş merkezleri, sanayi alanları, prestij konut alanları inşa edilmekte iken ve bunları yapacak parasal ve teknik gücümüz var iken, "Tarihsel Kent Dokusu"nun çöküntü alanı halinde bırakılması ve günden güne yitirilmesinin gelecek kuşaklar önünde affedilemeyecek bir ihmal ve beceriksizlik olacağını düşünüyorum.

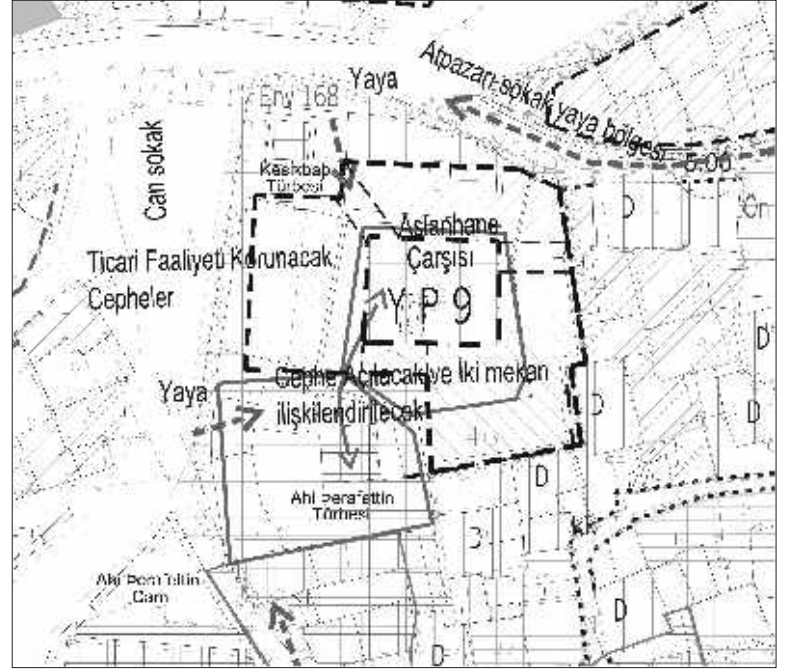
Suluhan Çevresi

AHİ ŞERAFETTİN CAMİSİ ve ÇEVRESİNİN SAĞLIKLAŞTIRILMASI PROJESİ

Rezzan Önen

ANKARA'NIN GELENEKSEL
KENTSEL DOKUSUNUN
KORUNMASINA YÖNELİK
PLANLAMA ÇALIŞMALARI
SÜRÜYOR. BU GENEL ÇERÇEVE
İÇİNDE 12 ADET YENİ PROJE
ALANI TANIMLANMIŞ.
BUNLARDAN BİR TANESİ
AHİ ŞERAFETTİN CAMİSİ VE
ÇEVRESİNİN
SAĞLIKLAŞTIRILMASINI
AMAÇLIYOR.

Ankara Eski Kent Dokusu Koruma Planı¹ çalışmaları sürüyor. Ankara'nın 1972 yılında İkinci Derece Kentsel Sit Alanı ilan edilen, Selçuklu ve Ahiler dönemlerinde şekillenmiş bir bölgesinde ilk defa uygulamaya yönelik koruma konuşuluyor. (Resim1) Üzerinde araştırmacıların, mimarlık, şehircilik, arkeoloji, sosyoloji vb. fakültelerinin çok sayıda belge ve proje ürettiği bir alanda, ilk defa siyasi ve mesleki inisiyatifler bir araya geldi, mekana somut yansımaları olacak koruma kararları alıyorlar.

Hatırlanacağı gibi bu bölgenin bugüne kadar tanıdığı dönüşüm süreçleri hep yıkıcı olmuştur. Hacettepe Kampüsü'nün içine aldığı dokuyu dini yapılar dışında tamamen silen genişleme modeli ve Yücel-Uybadin Planının eski kenti yarararak getirdiği, meşhur bitişik nizam sekiz katlı Ulucanlar koridoru. Ancak, Hacettepe'nin gelişmesi bugün korumaya yönlendirilebilir aktif bir enerji olarak değerlendirilebilirken, Ulucanlar Caddesinin koruma alanına işlevsel etkileri, en az yarattığı fiziksel deformasyon kadar olumsuz bir mirastır. (Fotograf 1)

Alanın geçirdiği bu yıkıcı süreçler nedeniyle proje ekibi; halkı, ev ve ticarethane sahiplerini, siyasileri "elle tutulmaz" kültürel değerlerle buluşturmayı önemli bir misyon olarak gördü. Ekibin bir diğer hedefi de, Ankara içinde başka bir yerde bulamadığımız "şehir evi" kavramını canlandırarak yaşayan sağlıklı bir kent ortamı yaratmak oldu. Taşlıklı, avlulu, sergâhlı, çıkmalı bir yaşamı tanımış bir kültür ve mimari miras, bu hedefin gerçekleşebilmesi için güçlü bir altyapı olarak görüldü. 54.5 hektarı kapsayan alan çalışmaları, 1021 ev ve yapının fişlenmesi ve alanın kentsel değerleriyle sorunlarının belirlenmesiyle başladı. Şu sıralar ilgili kamusal aktörlerin² katılımıyla tasarı önerileri değerlendirilmektedir. Bundan sonra plan, bir tanıtım ve moda terimiyle müzakere sürecine girecektir. Yapılan çalışmalarda mevcut 118 Tescilli Sivil Mimarlık

örneğinin yanı sıra 106 adet yapı için tescil önerisi yapılmış, 217 yapı için de "varolan değerleri ve cephe özellikleri korunarak yenilenecek" yapı tanımlaması getirilmiştir.

Planın genel strüktürünü, Erzurum Sokak ile Kesikbaş Türbesini (bu türbenin bulunduğu nokta Ankara Kalesi etki alanının önemli bir parçasıdır) birleştiren güçlü bir Kuzey-Güney dolaşım güzergahının çevresinde gelişecek Geleneksel Doku Geliştirme Bölgeleri (GDGB-13 adet) ve bütünüyle dönüşecek Yeni Proje Alanları (YPA-12 adet) oluşturuyor. Bu bölgesel tanımlamalar ; organizasyonel, hukuki ve ekonomik yapılabirlikleri ortaya koyacaktır ve uygulama süreçlerini belirleyecektir.

Plandaki GDGB ve YPA önerileri arasında, çalışmalar kapsamında Kültür Bakanlığı tarafından "Sokak Sağıklaştırması" başlığı altında ele alınmasına karar verilmiş olan İnci ve Dutlu Sokaklar ile Altındağ Belediyesi tarafından tekrar düzenlenmesi önerilen Aslanhane Çarşısı ve Çevresi Projeleri kısa vadede uygulanacak pilot projelerdir.

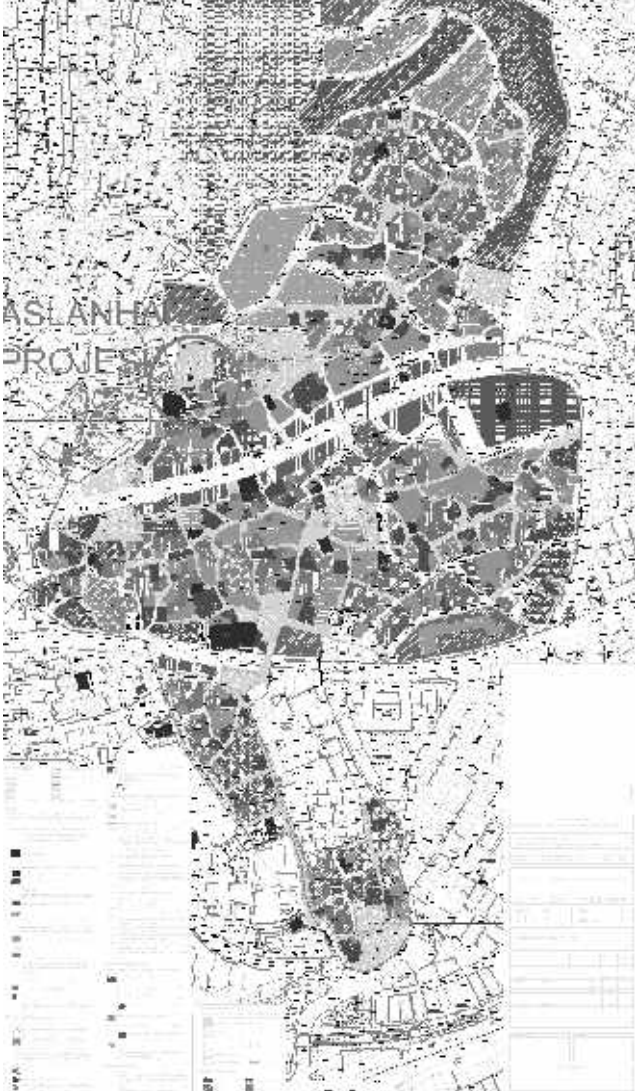
Son anılan proje, plan sürecinde öncelikli bir yeri ve önemi olduğu için planlama çalışmalarının devam ettiği dönemde mevzi olarak ele alınmış, Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunda görüşülerek olumlu bulunmuştur.

Projenin hedefi, Ankara'nın en özgün dini yapılarından olan, Ahi Şerafettin Türbesi, Ahi Şerafettin (Aslanhane) Camii ve Kesikbaş Türbesi'nin³ gezi alanlarıyla gerçek anlamda buluşmalarını ve tanımladıkları çevreyle beraber sağıklaştırılmalarını sağlamaktır. Uygulanacak olan kentsel tasarım önerisi bu yapıları üçlü bir bütünlük içinde ele almıştır. Yeni yapılacak Aslanhane Çarşısı projesi bu bütünlüğü gözeterek şekillenecek, çarşının geleneksel iç avlulu yapısı korunacaktır. (Fotograf 2),(Fotograf 3)

Bu alan için hazırlanan mevzi plan, bu üç anıtsal yapıyla sınırlı olmayıp yakın çevrede yer alan sivil yapıları da kapsamaktadır. Böylece Can Sokak, planda yayalaştırılması önerilen Atpazarı Sokağın üst kısmı ve Aslanhane Sokağın tanımladığı üçgen, tarihlerinde bilinen ilk plan kararlarını görmüşlerdir. Bu kararlar içinde beş adet tescilli ve beş adet tescile önerilen yapının da bulunduğu korunmuş bir kent parçası planla koruma altına alınmıştır. (Fotograf 4)

Şimdi; sağlanması gereken, kısa vadede gerçekleştirilecek bir Eski Kent parçası sağlıklılaştırılmasının öngörülen organizasyon ve tanıtım süreci çerçevesinde proje aktörlerinin çıkar bütünlüğü sağlanarak hayata geçirilmesidir.

Resim1

¹ Proje, T.C. Kültür Bakanlığı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Genel Müdürlüğü tarafından 1999 yılında ihale edilmiştir. Çalışmalar bu tarihten beri ÖNEN Mimarlık tarafından yürütülmektedir.

² Kültür Bakanlığı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Genel Müdürlüğü; KTVKGM Ankara Koruma Kurulu; Altındağ Belediyesi; Ankara Büyükşehir Belediyesi.

³ **Ahi Şerafettin Türbesi** Ankara'nın en erken tarihli (H.731/M.1330) kitabeli, Selçuk geleneğinde önemli bir yapısıdır. Yapı kare planlıdır. Kaidesi çeşitli boy ve renkte taştan, sekizgen gövdesi ise küçük taş ve tuğla sıralarından yapılmıştır. Taş malzeme arasında bol miktarda devşirme antik taşlar bulunmaktadır.

Prof. Dr. Ömür Bakırer'e göre **Ahi Şerafettin (Aslanhane) Camii** "yalnız Ankara için değil, Selçuklu dönemi için de öncü bir yapıdır. Onüçüncü yüzyıl Ankara camileri içinde en büyük ölçekli ve özellikle iç yapısı ile en görkemli olanıdır." **Kesikbaş Türbesi** 14. yüzyıl sonuna tarihlenen, taş bir platform üzerinde mermer sütunlu, tuğla gövdeli, kare planlı açık bir yapıdır.

Fotograf1: Kale ve Çevresi, Ulucanlar Koridoru ve Hamamönü)

Fotograf 3 : Ahi Şerafettin Türbesi Girişi

Fotograf 4: Ahi Şerafettin Camii ve Çevre Evler

Fotograf 2: Kesikbaş Türbesi, Aslanhane Çarşısı ve Ahi Şerafettin Türbesi

ROMA HAMAMI

ANKARA, M.Ö.2.BİNDEN BU YANA
HİZMET VEREN BİR KENT. BU
BAĞLAMDA ARKEOLOJİK OLARAK
TANIMLANAN BİRÇOK DEĞERE SAHİP.
ANCAK BU DEĞERLERİN YETERİNCE
VE GEREĞİNCE KORUNDUĞUNU,
DEĞERLENDİRİLDİĞİNİ VE KENTİN
YAŞAMINA KATILDIĞINI SÖYLEMEK
OLASI DEĞİL. O ZAMAN, KENT
KİMLİĞİNİN VE KENTSEL BELLEĞİN
BU AYRILMAZ PARÇALARINA TEKRAR
DÖNÜP BAKMAK VE TEKRAR
DÜŞÜNMEK “BORCU”NU ÖDEMELİYİZ.

ARKEOLOJİK miras

Emre Madran

Yaşadığımız kentin tarihi bronz çağına kadar uzanıyor. M.Ö. 2. bin'de Hititler, 10. Yüzyıl'da Frigler, daha sonra Lidyalılar ve Persler yörede hakimiyet kurmuşlar. M.Ö. 3. yüzyılda Galatlar Ankarayı başkent yaptılar. Daha sonra Roma İmparatorluğu ve Bizans İmparatorluğu Ankara'da egemen oldular. Bu toplumlar kentte bir çok yapıt oluşturdular. Bunlar hem kent kimliğinin ayrılmaz parçaları hem de kent belleğinin önemli öğeleri olmak durumunda.

Bu dönemlerden kalan ve halen izlenebilir durumda olan yapılar bugün ne durumdalar ? Yaptığımız kısa bir gözlemde bu yapıların kent yaşamına katılmadığını, kentten kopuk olduğunu, izlenemediğini, ve hatta bilinmediğini gösterdi. Ayrıca, ivedilikle bakım ve onarıma yönelik önlemler alınmazsa giderilmesi zor hatta olanaksız sonuçlar doğabilir. Bu durumda nasıl bir kültür sürekliliğinden söz açabiliriz ? Bu ülke topraklarındaki kültürel mirasın hepimizin ortak malı olduğunu, korunmasında ve değerlendirilmesinde sorumluluklarımız olduğunu nasıl ileri sürebiliriz ?

OGÜST TAPINAĞI

ÖRNEĞİN

Ankara'nın Roma çağından kalan bir tiyatro yapısı olduğunu biliyor muyuz ? Yerini ve ne durumda olduğunu biliyor muyuz ? Bu önemli yapıyı kentin kültürel yaşamına katmak için herhangi bir girişimin içinde olduk mu?

Kentin en bilinen noktalarından biri olan (olması gereken) Hacı Bayram Camisi ve çevresini en son ne zaman gezdik? Hemen yanındaki Ogüst Tapınağının, kitabeleri nedeniyle antik çağlardan kalan en önemli birkaç yapı arasında olduğunu ve korunması için ivedi önlemler alınmazsa insanlık tarihinin çok önemli bir belgesinin bir daha geri gelmemek üzere yiteceğini biliyor muyuz ?

Ulus'tan Dışkapı'ya giderken solunuzdaki andezit duvarlar arkasındaki Roma Hamamının kente hangi değerler kattığını ya da katabileceğini hiç düşündük mü? Bu konuda ilgilileri uyardık, onlara uygulanabilir öneriler götürdük mü?

Bu soruların çoğuna hayır yanıtı verebiliriz, yapılarla ilgili bilgilerimizi bir uzman düzeyinde olmayabilir, uğraşı ve ilgi alanlarımız bu ve benzeri yapıların korunması ve değerlendirilmesi süreçlerinde etkin görev almamızı gerektirmeyebilir, ama, arkeolojik değerlerin ülkenin kültür mirasının ayrılmaz parçası olduğu yaklaşımına içtenlikle katılmak, meslek odamızın ya da ilgili kişilerin bu alandaki uğraşlarına düşünce düzeyinde de kalsa destek vermek, bu alanların kent yaşamına katılmasını ve kültürel yaşamımızın bir parçası olarak düzenlenmelerini istemek, bu isteğimizi ilgili ve sorumlu kuruluşlara iletmek hakkını kullanmamızı engelleyen bir neden yok.

ROMA HAMAMI

Ulus Meydanından Yıldırım Beyazıt Meydanına uzanan Çankırı Caddesi üzerinde, Ulus'tan itibaren yaklaşık 400 m. uzaklıkta, yolun batısında, caddeden 2.5 metre kadar yükseklikte yer alan Roma Hamamı, M.S.3. Yüzyılda Septimius Severus'un oğlu Roma İmparatoru Caracalla (212-217) tarafından Sağlık Tanrısı Asklepion adına yapılmıştır. Bugün Roma Hamamı olarak adlandırılan bu platformun bir höyük olduğu, en üstte Roma Çağı (Kısmen Bizans ve Selçuk katları), onun altında Frig Devri yerleşmesinin kalıntıları tespit edilmiştir. 1938-1943 yılları arasında Türk Tarih Kurumu tarafından yapılan arkeolojik kazılarda, hamamın soyunma ve yıkanma kısımları ile yer altındaki külhan ve servis yolları ortaya çıkarılmıştır.

OGÜST TAPINAĞI

Roma İmparatorluğundan Augustos tarafından Kybele ve Men Kutsal alanının üzerine muhtemelen İ.Ö. 25-20. Yıllarında inşa edilmiştir. Tapınak Augustus'un yaptığı işleri aktaran kitabeleri ile önem taşır. Dünyada Ankara anıtı (Monumentum Ankyranum) olarak bilinen ve "Index rerum Gestarum" adlı bu kaynak tapınağın duvarlarına Yunanca ve Latince olarak işlenmiştir.

TİYATRO

Roma İmparatorluk çağından kalmıştır. Bugün sadece sahne yapısı ile oturma sıralarının oluşturduğu eğimli yüzey izlenebilmektedir. 1990'lı Yıllarda Ankara Anadolu Medeniyetleri Müzesi uzmanlarınca kazılmıştır.

TİYATRO

DUYARLI KİŞİLERE ÖNEMLİ BİR HATIRLATMA

A. Fuat TEK

Y. Mimar Rest. Uzm

“BAKARSAN BAĞ OLUR. BAKMAZSAN DAĞ OLUR” ÖZDEYİŞİNİN MEKANA YANSIDIĞI BİR ÖRNEK, 1980'Lİ YILLARDA HAYATA GEÇİRİLEN BU PROJE (WASHINGTON RESTORAN), ONARIMIN DOĞRU İLKE VE MÜDAHALE BİÇİMLERİNE UYGUN OLARAK YÜRÜTÜLMESİNİN YANISIRA, ONARIM SONRASI KULLANIM VE İŞLETMENİN DE NE DENLİ ÖNEMLİ OLDUĞUNU GÖSTERİYOR.

Bir düşünün ki dünyada eşine az rastlanan kültür hazinesi bir ülke. Bu hazineden arta kalmış bir çok eser ortaya çıkartılmış, bir kısmı onarılmış, bir kısmı restore edilmiş. Peki yapılanlar acaba yeterli mi, bizleri tatmin edici boyutta mı? Ülkemizde her konuda yazılan çizilen bir çok şey var ama uygulamalar acaba bizi tatmin edici nitelikte mi?

Hatırlıyorum bundan 30 yıl önce restorasyon alanında uzmansızlıktan yakınılırdı. Üniversitemizde bu konunun adı bile geçmezdi. Bir iki özverili mimar, bir iki sanat tarihçisi ve arkeolog; kişisel tutku ve çabalarıyla en azından birkaç görkemli yapıyla veya ören yeriyle ilgilenmiş ve uğraş vermişlerdi. Şimdi durum nasıl? Üniversitelerimizde restorasyon ve korumayla ilgili eğitim veren anabilim dalları çoğalmış, bu konuda yetişen uzman sayısı da eskiye nazaran olumlu seviyelere gelmiş. Peki bu insanların eylemsel katkıları ne boyutta? Bilgilerini uygulamaya dönüştürülebiliyorlar mı? Yine de bu konuda tatmin edici bir sonuç yok gibi geliyor bana. Yine onarımlar ve tamiratlar izlediğimiz kadarıyla ehil olmayanların elinde. Eserler heder olup gidiyor veya tümüyle yok ediliyorlar. Sonra insan bu konuya duyarlı bir kişi ve meslektaş olarak rahatsız oluyor ve düşünüyor. Acaba ülkemizin bu zenginliği bir şans mı, yoksa bir şansızlık mı..?

Şanslı olduğumuz inkar edilemez bir gerçek. Sadece bu ülkenin bir ferdi olarak değil, meslektaş olarak da... Ama acaba kıymetini bilmiyor muyuz? Sorunları ortaya koyup, sen ben çekişmelerini bir yana itip onları çözebiliyor muyuz?

Washington Restoran, Önce

Washington Restoran, Sonra

Şanssızlığımız, sahip olduğumuz değerleri tekrar ayağa kaldırmak için yeterli maddi olanakların olmayışı, yani ekonomik sıkıntılar. Bir de en önemlisi vurdumduymazlık, ilgisizlik, adam sendecilik. Önemli olan zoru başarmak. Çünkü eskiyi restore etmek, oyunu kurallarına göre oynayıp ayağa kaldırmak zor iş, uğraş ve özveri isteyen bir çaba. Bunu yaparken araştırmacı, sabırlı, bilimi kullanabilecek insanlar ve beyinler gerek.

Neden bunları yazma ihtiyacı duydum? Restorasyon ve koruma eğitimini almış ve bir iki örnekle de bunu uygulayıp öğrendiklerimi elden geldiğince doğru tatbik etmeye gayret etmiş bir kişi olarak, kısa bir süre önce bir vesileyle Ankara Kalesi'nde faaliyetini sürdüren Washington Restorana gittim. 10 sene önce büyük çabalarla restore ettiğimiz bir kültür mirasımızdan arda kalmış mekanlar ve yapıların pırıl pırıl tertemiz, teslim ettiğimiz gibi durduğunu gördüm. Gayet seviyeli ve üst düzeyde bir hizmet verildiğini izledim. Bundan sevinç duydum. Sonra kendi kendime şu hükme vardım: Doğru işlerin yapılabilmesi için doğru kişiler bulunmalı ve bu işler işi bilen, özverili, önce para düşünmeyen gruplarla yapılmalı. Daha sonra da bu emeklerin boşa gitmemesi için işi bilen işletmecilerin eline teslim edilmelidir. Onarılan esere doğru işlev verilirse ona bir çocuk gibi özenli bakılırsa sonsuza kadar yaşar. Ters bir durumda ise tüm emeklere ve harcanan paralara yazık olur.

Burada en önemli husus bu tip yapılara sahip kurumların da bilinçli hareket etmeleridir. Bu konularda görev yapan meslektaşların veya yetkililerin duyarlı ve bilinçli hareket etmeleridir. Mevzuatlarda ve sistematiplerde aksaklıklar ve açık kapılar varsa süratle ortaya koymaları gerekir. Bunu yaparken meslek kuruluşlarıyla veya doğru bilenlerle temas edilmelidir. Belki o zaman umutlarımız yaşamımız bitmeden gerçek olur.

mimarî Miras ve endişelerim

Şevki Vanlı

Milka pastanesi

Bulvar Palas Oteli

TÜRK MİMARLIK MİRASI İÇİN SEÇİM

YAPARKEN ÖNCE 20.YÜZYILDA ÖNEMLİ

BİR BİRİKİMİMİZ OLDUĞUNA

İNANMALIYIZ VE BUGÜNE KADAR

TAŞIDIĞIMIZ TAKINTILARDAN

KURTULMALIYIZ, BU YÜZYILIN

SONUNDAN BAKTIĞIMIZI

UNUTMAMALIYIZ.

Mimarîyi seven başarılı yapıların korunmasını da ister... Doğaldır. Geçmişe tamamen duygusal yaklaşım istekleri, amacı saptırır. Gerçek bir değerlendirme olmaksızın seçim başarıya saygısızlık olur. Yani seçmek, korumanın ilk önemli adımıdır.

Sanatın düzeyli ve özgürce tartışılmadığı, eleştirinin yerleşmediği, değerleri ve kurumları yıpranmış bir ülkede seçim yapmak zordur. Türkiye'de, sanatçının dokunulmazlığı, ortamın ilgisizliği ile geçinip gidilmektedir. Türkiye'de hiçbir yapı veya tasarımcı için eleştirel bir değerlendirme yapılmaz. Herkes düşündüğünü kendine saklamış gibi bir görünüm var.

ICOMOS'un Avrupa 20. Yüzyıl mimarlık mirasını koruma girişimi bana mutluluk verir. Bildim bileli eskiyi korumanın erdemini iştirim ama 20. Yüzyıl Türk mimarlığının yok sayılmasına, boşuna yaşamış olmamıza çok üzülürüm. Bu kompleksli yaklaşım nedeniyle Ankara'da, eski bir yapı görüntüsü veren, aslında 1950'lerde yapılmış, çarpıtılmış bir uyarlama olan Bulvar Palas Oteli için büyük mücadele verilmiştir. Buna karşılık Büyük Ankara Otelinin yanında, hâlâ yeni bir görünümdeki, çağdaş, 1930'ların yapımı bir bahçeli ev olan Milka Pastanesi yok oldu.

Mimarî mirasın seçimi, evrensel aidiyet ve tehlikeler

ICOMOS Avrupa'nın 20.yüzyıl Mimarlık Mirasını Korunması ile ilgili sonuç bildirgesinin 1. maddesi "20. yüzyıl kültürünün evrensel değeri ve mimarlık, kent planlama ve peyzaj tasarımıdaki yöresel, üslupsal işlevsel ve tipolojik çeşitlilik kabul edilerek, 20. yüzyılın mimarî ve kentsel mirası da, daha önceki dönemlerin izleri kadar önemli ve yeri doldurulamaz olarak nitelendirilmelidir." diyor. ICOMOS, 2001/2002 raporunda, çalışmalarda tehlikelerin sıralanmasında ön sırada "20.yüzyıl yapılarının kültürel miras olarak değerleri konusunda bilinçsizlik." yer almakta.

Önce bu yüzyılın mimarîsi olarak neyi kabul ettiğimizi saptamamız gerekir. Böyle bir örgüt içinde, 20. yüzyıl kültürel kavramları nelerdir; yöresel, üslupsal farklılıkların kuramsal nitelikleri nasıldır veya yüzyılın alt ve üst tarihleri arasında tasarlanan her yapı yüzyıl aidiyeti içinde midir? Bizim için 20. yüzyılın anlamı nedir bilmek isterdim.

Mimarîde yöresellik, az veya çok olur ama değerlendirme kurallarında yalnızca yöresellik yeterli olmaz. Tarihi birikim bunun unsurlarını (kriterlerini) oluşturmuştur. Belki bu unsurlardan ne anladığımız, değerlendirme sürecinde onları nasıl uygulayacağımız tartışılabilir.

Her şeyimiz var, çok şeyimiz eksik

Büyük nüfus, güzel bir ülke, dopdolu bir tarih. Ve politikada, ekonomide, sanatta; sosyal, kültürel

yaşamımızda insanlarımız, kurumlarımız... Sanki her şeyimiz var... Ülkemizde mimarlık eğitimi başlayalı yüz yıla, okul sayısı kırka, mimar sayısı kırk bine yaklaştı. Birçok yayınlarmız, yüksek lisans tezlerimiz var... Sanki herşeyimiz var gibi... Ama bir mimarlık ortamı oluşturamadık. Ortak değerlerimiz yok, ortak düşünce ve davranış ortaya koyamadık. Bunu "çok seslilik" gibi bir zenginlik sanmayın. Bu bir koro değil, bir gürültüdür.

Birkaç yayında biraz tanıtım niyetine yapılmış gerekçesiz yapı seçimlerini çok yadırgadığımı itiraf edeyim. Bu yayınlarda yer alan örnek olarak Ankara'daki Hacettepe karmaşasının hangi isteklerle tasarlandığını söyleyebilecek bir yiğit çıkar mı? Korumak, neyi nasıl koruyacağını bilmekle başlar! Türkiye'de yaşamsal olmayan hiçbir şeyin ciddiye alındığına inanmıyorum.

Boğaziçi'ndeki, türünün simgesi Köprülü Yalısı kaderinin sonuna gelmiş olmalı. O, Türk yerleşim ve mimarlık kültürünün örneği, Süleymaniye Külliyesinin bir parçası sayılabilecek konumdaki evler, hüznü öykülerini anlatıyor.

Bütün birikimlerimiz, isteklerimiz, umutlarımızın sonucunu alamamak gibi bir düş kırıklığının içindeyiz. Bunun bir nedeni ve çözümü olmalıdır. Onun üzerine yürümeliyiz.

Kendimize dışardan bir yabancı gibi bakıyoruz

Her konuda Türkiye'ye dışarıdan, yabancı gözüyle, yabancı örneklerin arasından bakıyoruz ve onların başarılı olanlarına benzediğini sandığımız yapıları beğeniyor, diğerlerine yer bulamıyoruz. Onları anlamak için bir çaba göstermiyoruz. Türkiye'de iyi birşeyler yapılabileceğine inanmıyoruz. Tıpkı yabancılar gibi. Kendimizi yeşil kuşakta görüyor, evrensellik dururken yerelliğe hapsediyoruz. Dünyadaki gelişmiş düşünceleri izlemek hatta sahiplenmek, düşüncelerin tasarıma yansımaları da izlemek ama uydusu kopyacısı olmamak gerekir. Kuşkusuz yeni düşünce üretmek ve olanları irdelemek yerinde bir davranıştır. Fakat, batı veya doğu, onların yaptıklarının bizde aranması ve benzerliği sağlayan yapıyı irdelemeden beğenmek; ezberciliği, kopyacılığı desteklemek, düşünmeyi, kimlik oluşmasını engellemektir. İlköğretimden başlayan bu ezber yoluyla bilgi edinmek korkarım üniversite de sürmektedir.

Türk mimarlık mirası için seçim yaparken önce 20. yüzyılda önemli bir birikimimiz olduğuna inanmalıyız. Seçimde, yüz yılda tekrar biçimlenmiş evrensel düşünce ölçütümüz olmalı. Bugüne kadar taşıdığımız takıntılardan kurtulmalıyız, bu yüzyılın sonundan baktığımızı unutmamalıyız. Batının düşüncesini izleyelim, deneyimlerinden yararlanalım, ama kimsenin uydusu olmayalım derim.

Kimlik özgürlüğün sonucu olmalı. _____

CUMHURİYET DÖNEMİ KÜLTÜREL MİRASI:

ankara
palas

Derya TELLAN

Araş. Gör.

Mimari yapı, insanlar tarafından kullanılmak için inşa edilirken; onu yapanların fikir, inanç ve deneyimlerini de aktarmakta ve onların kendilerini aşma çabalarını da yansıtmaktadır. Her alanda olduğu gibi, mimarlık alanında da özellikle Cumhuriyetin kuruluşu ve sonrasındaki gelişmeler, ulusal kimliğin inşasında rol oynamıştır. 1910'lu yıllardan itibaren mimari eserlerde ilk örneklerini vermeye başlayan ulusalcı sentez, Büyük Buhran (1929-30) yıllarına değin Anadolu topraklarında etkinliğini sürdürmüştür.

Cumhuriyet ile birlikte Türkiye Cumhuriyeti'nin başkenti olma görevini yüklenen Ankara'nın, modern bir kent haline dönüşürken Doğu ve İslam dünyasına da örnek teşkil etmesi amaçlanmış; Kemalist rejimin bayındırlık ve inşaa politikalarının en çarpıcı örneklerinin gözlendiği şehirde, bir başkente yaraşır mimari yapılara sahip olunması gerekliliği Cumhuriyet'in ilk yılları boyunca sürekli vurgulanmıştır. Bu bağlamda genç Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk mimari örneklerinden biri olarak nitelendirebileceğimiz; 1924-1927 yılları arasında tasarımı ve inşası gerçekleştirilen Ankara Palas (Ankara Vakıf Otel)'in işlevi sadece bir otel olarak sınırlandırılmamış; aynı zamanda kentsel kültür pratiklerinin gerçekleştirildiği bir mekan olarak kendini göstermiştir.

Ankara'da, kent dışından gelen önemli konukların misafir edilmeleri amacıyla inşaa edilen Ankara Palas, I. Ulusal Mimarlık Dönemi'nin özelliklerini taşıyan bir yapı olup; Cumhuriyet'in ilk yıllarında yoğun kültürel ve politik etkinliklerin yaşanmış olduğu bir mekandır. Atatürk'ün emriyle hükümet tarafından yaptırılmış olan Ankara Palas'ın, projesi ilkin Fransa'da eğitim görmüş Mimar Vedat Tek tarafından hazırlanmış; bina sonradan Mimar Kemalettin Bey tarafından yapılan değişikliklere göre inşa edilmiştir. Yapının tasarımına Mimar Vedat (Tek) tarafından 1924 yılında başlanmış ama temellerinin atılmasından sonra Vedat Bey işi bırakmıştır.

Mimar Vedat Tek'in inşasını yarıda bırakmasının ardından Vakıf Otel (Ankara Palas), Mimar Ahmed Kemalettin Bey'in yeni tasarımıyla tamamlanmıştır.

Temmuz 1927'de yapımı süren otelin şantiyesinde Mimar Kemalettin'in ölmüş olması ise derin bir üzüntü yaratmıştır. Ankara Palas, 1927 sonbaharında işletmeye açılmıştır.

Ankara Palas, Cumhuriyetin ilk yıllarında devlet konuklarını ağırlama işlevinin yanı sıra görkemli kutlamalara da sahne olmuştur. Nezihe Araz, "Ankara'lı hanımlar için Cumhuriyet Bayramları'nın en heyecanlı konusu belki de Cumhuriyet balolarıydı. Annem için sözgelimi; sonbahar demek biraz da o baloya hazırlanmak anlamına gelirdi" sözleriyle bu toplantılara değinmektedir. Benzer bir şekilde Niyazi Berkes, Cumhuriyetin onuncu yıl kutlamalarında (1933), büyük davetler düzenlendiğini; bunlar içerisinde en görkemlilerinin yöneticiler için gerçekleştirilen Ankara Palas'taki balo ile, Ankara'lılar için gerçekleştirilen Halkevi Binası'ndaki balo olduğunu belirtmiştir. Ankara'nın eğlence yaşamına modelik eden Ankara Palas, başkentin ilk büyük balo salonu bulunan mekanıdır. Ankara Radyosu'nun da ilk çalışmalarını birinci katındaki birkaç odada gerçekleştirdiği bu bina, II. Dünya Savaşı sonrasına değin bir mekansal paylaşım anlayışını yaşama geçirmeyi hedeflemiştir.

Cumhuriyetin ilk yıllarında Ankara'nın önemli politik ve sosyal toplantılarına sahne olan ve devletin tüm önemli konuklarını ağırlamak için kullanılan otel, TBMM'nin Bakanlıklar'daki yeni binasına taşınınca gözden düşmüş ve işletme giderlerini karşılayamayarak kapanmıştır. "Oleyis" in çabalarıyla 1972'de onarılıp yeniden işletmeye açılan yapı, 1975'de Vakıflar Genel Müdürlüğü'nce bir kez daha kapatılarak Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın kullanımına verilmişse de, 1977'deki hükümet değişikliğinden sonra yeniden boşaltılmıştır. 1980 sonrasında Devlet Konukevi olarak kullanıma açılmış ve halen bu amaçla kullanılmaktadır. Mimari açıdan, restorasyonlarla günümüze değin iç ve dış görünüşünü koruyabilen Ankara Palas, günümüzde, çok sayıda eski tarihi yapıya sahip olmayan Ankara'nın unutturulmak istenen tarihini hatırlatma görevi yapan bir kültürel mirasımızdır.

Bizimken...

BİZ VE KÜLTÜREL MİRAS

Mükremin MUNGAN

Bizim olmaktan çıkan yer, mekan ve değerler giderek başkasına ait olur. Sonuçta var ettiğimiz değer, fiziki, kültürel ve sosyal olarak erir, aşınır ve yok olur. Bu nedenle varlığımız bulunduğumuz coğrafyaya, çevreye, mekana ve kültüre bağlıdır, bağımlıdır.

Varlığımız o yerde en eski zaman dilimlerinden gelerek varolan bütün değerlerin toplamıdır. Ayrıca var olduğumuz zaman sürecini ve geleceğe dair değerlerimizi de oluşturur. Bu süreçlerde diğer dış etkileşimlerin payı yok mu? Elbette vardır fakat bu etkileşimin derinliği ve boyutların çapı küçüktür.

Bulduğumuz yer oluşan ve varolan bütün değerlerini oluştururken içeriğine bağlı olarak giderek de formunu var eder.

Yer ve form kavramı ve bunlara bağlı olan yarattığımız değerler mekana bağlı olarak yaşam kipini, alışkanlıkları, davranışları, sözlü ve yazılı etik varlıkları, töreleri, anlayış ve kavrayışları ayrıca insana uygun maddi değerleri de var eder. Bu tutum ve davranış kendi alanlarımızın sınırını ve çevresini genişletir.

YER İNSAN alışverişi beraberinde İNSAN İNSAN alışverişini, mekan zaman ve insan unsurlarının belirlediği tüm maddi ve tinsel değerleri yansıtabilecek, içeriği ve biçimi izlenen üslubu kestirilen ve kestirilen ve kestirilmeyen etkileşimleri aza indirerek o zaman süreci içinde vareder. Bu karmaşık gibi algılanan durum basit, varolmanın ve var etmenin ritmi ile sürer. Kesintisiz olarak süreçlerini sürdürür. Bu nedenle MEKAN, oturlan yer, insanoğlunun yaşadığı tüm zaman dilimleri için kutsaldır. Çünkü;

1. Yaşam kutsaldır.
2. Mekan kutsaldır.
3. Mekanı insan vareder, mekanda kullanıcısını
4. Yaşamın ritmi vardır.
5. Yaşam korumayı ve korunmayı gerektirir.
6. Devamlı yaşayan değerler estetikdir.
7. Sürekli olan, gelişen değerler estetikdir.
8. Farklı olanı kavramak erki getirir.
9. Varolmak varetmeye bağlıdır.
10. Yaşam sahip olmayı gerektirir.

İnsanı diğer canlılardan ayıran özelliklerden biri de geçmişini bilmesi, yaşadığı süreçte geleneğini, geleceğine ve gelenlere izlerini sunmasıdır. Bu sentezleme kişinin kavrama ve kavratma inisiyatif alanının yalnızca yaşadığı biyolojik süreçteki izinin süreçlerindeki bütün izlerinin keyifli ve bilinçli taşınmasıdır. Onun o durumundaki var etme, sahip olma ve ayrıca da belgelerini derlemesi, tasnifi ve korunması endişesinin yanı sıra yarattığı sistemin korunmasının bir düzlemini de beraberinde getirmiştir.

Bu nedenle kültür mirasını bilmeyen ve korumayan gelecekteki kültürünü oluşturamaz.

Bu temel yaşam ilkesi var olurken insanoğlu, yer ve mekan kavrayışını var etmiş, buna bağlı olarak erkini (gücünü) var olduğu yer ve mekanlar dizisi içinde kullanmayı doğurmuştur.

Bu çizgi veya düzlemde kişilik kazanan insanın veya toplulukların neye, niçin sahip olduklarının gerekçesini var eder. İnsanın insanlarla, kendisi ve başkası ile yer ve mekana bağlı olarak buluşmasını gerektirirken neyi, niçin sorusunun kapsamında, insan onuruna, dolayısıyla kişi ve insanlık onuruna uygunluğunu ve etiğini var etmiştir.

Bu varoluş erk ile etiğin buluşması ve çatışmasını dayatırken ayrıca ana rahminden başlayarak ölüncüye (mezara) kadar kesintisiz süren mekanlar dizini içinde kalmayarak yerleşikliği doğal olarak var etmiştir.

Mekanlaşma ve buna bağlı olarak kentleşme ile başlayan uygarlık serüveni kent kültürünü var etti. Kent Kültürü de taşınır taşınmaz kültür varlıklarını günümüzde sözlü kültüründe korunmasını dayatmıştır.

Sonuç olarak diyebiliriz ki; İnsan tanıdığı ve kullandığı değerlere sahip çıkar.

Not : Bu yazı 1978 yılında Berlin Üniversitesi'nde yaptığım konuşmanın özetidir.

DANIŞMA KURULU

DANIŞMA KURULU HAZIRLIK ÇALIŞMALARI

17 ŞUBAT 2003 - MİMARLARLIK VE ÇOCUK ATÖLYESİ BASIN BİLDİRİSİ
18 ŞUBAT 2003 - UIA 2005 ATÖLYESİ BASIN BİLDİRİSİ
19 ŞUBAT 2003 - 2020 ANKARA ATÖLYESİ BASIN BİLDİRİSİ
20 ŞUBAT 2003 - AÇIK PROJE ALANI (APA) ATÖLYESİ BASIN BİLDİRİSİ
21 ŞUBAT 2003 - 30 / 40 / 50 / 60 YILA SAYGI ATÖLYESİ BASIN BİLDİRİSİ

22 ŞUBAT 2003 DANIŞMA KURULU

(Tek bir kişinin katılması bile oturumların zamanında başlaması için yeterli kabul edilecektir)

1. OTURUM 10:00 12:00

YÖNETİM KURULU SUNUŞU (30 DK.)
- Planlananlar - Yapılanlar / Yapılamayanlar - Güçlükler - Hatalar -Beklentiler

ELEŞTİRİ ve SORGULAMALAR (80 DK.)
Sunulanlar ve sunulamayanlara dair serbest değerlendirmeler.

En uzun 5 dakika ile en az 16 kişinin değerlendirme ve eleştirisinden yararlanma olanağı.

YÖNETİM KURULU YANIT VE AÇIKLAMALARI (10 dk.)

Yemek arası / sohbet 12:00 13:00

2. OTURUM 13:00 14:30

ATÖLYE SUNUŞLARI (60 dk.)

- Mimarlık ve çocuk Atölyesi (..... Mimarlık Kültürü için 1000 gönüllü...)
- UIA 2005 Atölyesi (.....Dünya mimarlığı Türkiye'de buluşurken...)
- 2020 Ankara Atölyesi (.....kentin geleceğinin gündem olması ...)
- Açık Proje Alanı (APA) Atölyesi (.....yeni şeyler öğrenmek / yapabilmek için...)
- 30/40/50/60 yıla saygı Atölyesi (.....emeğe, birikime, deneyime, zamana dair...)
- Yayın çalışmaları Atölyesi (.....her güne bir mesaj / her mimardan bir mesaj)

ATÖLYE SUNUŞLARI İLE İLGİLİ SORULAR ve EK AÇIKLAMALAR (30 dk.)

Kahve arası / sohbet 14:30 15:00

3. OTURUM 15:00 17:00

ATÖLYE SUNUŞLARI'NA ELEŞTİRİ VE ÖNERİLER (60 dk.)
En uzun 5 dakikalık, en az 12 katılım

GENEL DEĞERLENDİRMELER ve KATKILAR (40 dk.)
En uzun 4 dakikalık, en az 10 katılım

DANIŞMA KURULU DEKLARASYONU DEĞERLENDİRMESİ (15 dk.)

YÖNETİM KURULU DEĞERLENDİRMESİ (3 dk.)

KAPANIŞ (2 dk.)

Kapanış kokteyli / sohbet 17:00 19:00

DANIŞMA KURULU SONUÇ DEKLARASYONLARI

23 ŞUBAT 2003 - DANIŞMA KURULU DEKLARASYONUNUN YAYINLANMASI
24 ŞUBAT 2003 - MİMARLIK VE ÇOCUK ATÖLYESİ DEKLARASYONUNUN YAYINLANMASI
25 ŞUBAT 2003 - UIA 2005 ATÖLYESİ DEKLARASYONUNUN YAYINLANMASI
26 ŞUBAT 2003 - 2020 ANKARA ATÖLYESİ DEKLARASYONUNUN YAYINLANMASI
27 ŞUBAT 2003 - AÇIK PROJE ALANI (APA) ATÖLYESİ DEKLARASYONUNUN YAYINLANMASI
28 ŞUBAT 2003 - 30 / 40 / 50 / 60 YILA SAYGI ATÖLYESİ DEKLARASYONUNUN YAYINLANMASI

GATS

DELEGASYON BİLGİLENDİRME TOPLANTISI

AĞUSTOS 2002 MESLEKİ DENETİM

21 EYLÜL 2002 MESLEKİ DENETİM ÜYE TPLANTISI

KENT MERKEZİ ÇALIŞMALARI

BİNA VE ÇEVRE KULLANIM ATÖLYESİ

BAŞKENT HASTANESİ DAVASI

EYLÜL 2002 BARIŞ

E- ODA PROJESİ

MUNZUR

SHERATON OTELİ DAVASI

EKİM 2002 KONUT

07 EKİM 2002 MESLEKİ DENETİM ÜYE TPLANTISI 2

DO-CO-MO-MO

GÜNEYDOĞU ANADOLU GEZİSİ

TESCİLLİ BÜROLARLA İLİŞKİ
sistemi beraber dönüştürmek...

KASIM 2002 GENEL SEÇİMLER

"NE" YARIŞMASI

BİLİRKİŞİLİK BELİRLEME SÜREÇLERİ

MENDELSONH SERGİSİ

WEB SİTESİ

ARALIK-OCAK 2002 ANKARA'DA MİMARLIĞI VAR ETMEK

ADRES SAĞLIKLAŞTIRMA ÇALIŞMASI
hepinize ulaşmak istiyoruz ...

31 OCAK 2003 OLANAKLAR İÇİN SON GÜN

BİRİNCİ ALT BÖLGE TOPLANTISI / KASTAMONU

İMRAHOR VADİSİ DAVASI

ŞUBAT 2003 KÜLTÜREL MİRAS

BASIN BÜLTENİ

her gün bir konu 365 mimar...

BİLİRKİŞİLİK EĞİTİMİ

APA (.....yeni şeyler öğrenmek / yapabilmek için...)

ÜNİVERSİTE PANOLARI

BÜYÜK DANIŞMA KURULU

MART 2003 ÇOCUK VE MİMARLIK

İLK ve ORTA ÖĞRETİMDE MİMARLIK KÜLTÜRÜ
her gün bir konu ~1000 mimar ...

8 MART DÜNYA KADINLAR GÜNÜ

ULAŞIM ANA PLANI ÇALIŞMALARI
BATIKENT METROSU
ANKARAY ÜMİTKÖY
KEÇİÖREN ETLİK HATTI

NİSAN 2003 KAMUDA MİMARLIK

TEKNİK BÜLTEN

MARDİN ATÖLYELERİ

MARDİN-SAVUR

İŞYERİ TEMSİLCİLİKLERİ PANOLARI

9 NİSAN 2003 30/40/50/60 YILA SAYGI TÖRENİ

MAYIS 2003 2020 ANKARA

YEREL YÖNETİMLER YASASI

UIA 2005 İSTANBUL HAZIRLIKLARI

HAZİRAN...

ULUSAL BİLGİ VE BELGE MERKEZİ

MİMARLAR ODASI ARŞİVİ

MİMARLAR ODASI YAYINLARI

SÜRELİ YAYINLAR

MİMARLIKLA İLGİLİ TÜRKÇE KİTAPLAR

YARIŞMA ŞARTNAME VE SONUÇLARI

TEZLER İÇİN YÖNLENDİRİCİ ÖZETLER BİBLİYOGRAFYASI

PROJE ARŞİVİ

AFİŞ KOLLEKSİYONU

SAYDAM ARŞİVİ

GÖRSEL İŞİTSEL ARŞİV

MEVZUAT ARŞİVİ

30.000 mimarın ortak hafızası olsun istiyoruz...

TEMMUZ...

MİMARLAR ODASI 50. YILI HAZIRLIKLARI

YAZ-GÜZ OKULLARI

AĞUSTOS...

Bir tam gününüzü Mimarlar Odası'na ayırmanızı,
22 şubat 2003 Cumartesi günü Danışma
Kurulu'na katılmanızı, paylaşma, eleştirme,
bilgilenme, müdahale etme, hesap sorma vb.
haklarınızı kullanmanızı, tüm içtenliğimizle
istiyoruz.

Tmmob Mimarlar Odası Ankara Şubesi

37. Dönem yönetim kurulu

YER: ÇANKAYA BELEDİYESİ ÇAĞDAŞ SANATLAR MERKEZİ / KENNEDY CADDESİ NO:7 ÇANKAYA / ANKARA

- DANIŞMA KURULU DOKÜMANLARINI 19 ŞUBAT'TAN İTİBAREN ŞUBE'DEN ALABİLİRSİNİZ.
- ATÖLYELERE VE HAZIRLIK ÇALIŞMALARINA AKTİF KATKI İÇİN ŞUBE SEKRETARYASINA BAŞVURUNUZ.

SİLAHLI BİR ÇATIŞMA HALİNDE KÜLTÜR MALLARININ KORUNMASINA DAİR SÖZLEŞME

(La Haye'de 14 Mayıs 1954 Tarihinde İmzalanan "Silahlı bir çatışma Halinde Kültür Mallarının Korunmasına dair Sözleşmenin Tatbikatına ait Tüzük, Protokol ve Kararlara Katılmamızın Uygun Bulunduğu Hakkındaki 563 sayılı Kanun", T.B.M.M. tarafından 2.4.1965 tarihinde kabul edilmiştir)

Yüksek Akıd Taraflar,
Kültür mallarının son harbler sırasında önemli zararlar gördüğünü, savaş tekniğindeki gelişmeler sebebiyle de gittikçe artan tahrip tehlikesine maruz bulunduğunu müşahade etmiş;

Her millet dünya kültürüne kendinden bir şey katmış olduğu cihetle, hangi millete ait olursa olsun, kültür eserlerine karşı vaki olacak tecvüzlerin bütün insanlığın kültür mamelekine karşı işlenmiş tecavüzler sayılacağına inanmış;

Mevcut kültür mamelekinin muhafazasının bütün dünya milletleri için büyük önem taşıdığını ve bu mamelekin milletlerarası ölçüde korunması gerektiğini müşahade etmiş;

Silahlı Bir Çatışma Halinde Kültür Eserlerinin Korunmasına dair olup 1899 ve 1907 La Haye Sözleşmeleriyle 15 Nisan 1935 tarihli Washington Paktında tesbit edilmiş bulunan prensiplerini rehber edinmiş;

Bu malların korunması hususunda alınacak milli ve milletlerarası tedbirlerin tesirli olabilmesi için barış zamanından itibaren teşkilatlandırılması gerektiğini düşünmüş;

Kültür mallarının korunması yolunda mümkün her türlü çareye başvurulmasına karar vermiş.

Bulunmakla aşağıdaki hükümler hakkında aralarında mutabakata varmışlardır:

BÖLÜM I

Korunmaya dair Genel Hükümler

Birinci Madde

Kültür mallarının tarifi:

Aşağıda bildirilenler, menşe ve sahipleri ne olursa olsun, bu Sözleşme bakımından kültür malları sayılırlar:

Dini veya laik, mimari, tarihi anıtlarla sanat anıtları, arkeolojik değerlerdeki yerler, bütünü itibariyle tarihi veya artistik bir alaka arzeden yapı toplulukları, sanat eserleri, el yazmaları, kitap ve başkaca tarihi, artistik veya arkeolojik değer taşıyan eşya, keza yukarda bildirilen servetlerden mürekkep bilim koleksiyonlarıyla önemli kitap, arşiv röprodüksiyon koleksiyonları ve emsali gibi milletlerin kültür mameleklerinde büyük önemde yeri olan menkul ve gayrimenkul mallar;

Gerçek ve başlıca görevi (a) fıkrasında zikredilen menkul kültür mallarını koruma ve teşhirden ibaret olan müze, büyük kitaplık, arşiv deposu gibi binalarla (a) fıkrasında açıklanan menkul kültür mallarının silahlı bir çatışma halinde korunmasına mahsus sığınaklar;

(a) ve (b) fıkralarında tarif edilen kültür mallarını büyükçe sayıda içine alan ve "anıt merkezleri" denilen merkezler.

İkinci Madde

Kültür mallarının korunması:

İşbu Sözleşme bakımından kültür mallarının korunması, bu malların emniyet altına alınmasını ve bunlara riayet edilmesini gerektirir.

Üçüncü Madde

Kültür mallarının emniyet altına alınması:

Yüksek Akıd Taraflar, kendi ülkeleri üzerindeki kültür mallarını silahlı bir çatışmanın önceden tahmin edilebilecek tesirlerine karşı emniyet altına almayı, uygun görecekları tedbirleri itihaz ederek barış zamanından itibaren hazırlanmayı taahhüt ederler.

Dördüncü Madde

Kültür mallarına riayet:

Yüksek Akıd Taraflar, gerek kendi ülkeleri üzerinde gerek diğer Yüksek Akıd Tarafların ülkelerinde bulunan kültür mallarıyla bunların korunma tesislerini ve civarlarındaki yerleri, silahlı bir çatışma halinde bu eserleri tahribe veya bozulmaya maruz bırakabilecek maksatlar için kullanmaktan sakınmak ve bu mallara karşı her türlü düşmanca davranıştan kaçınmak suretiyle işbu mallara riyeti taahhüt ederler.

İş bu maddenin birinci fıkrasında açıklanan taahhütler, ancak askeri bir zaruretin kaçınılmaz hükmü altında ihlal olunabilir.

Yüksek Akıd Taraflar, kültür mallarının, her ne yoldan olursa olsun, çalınmasını, yağma edilmesini veya kaçırılmasını ve bunlara karşı girişilecek her türlü tahrip fiilini men etmeyi, önlemeyi, icabında bu türlü hareketleri durdurmayı da ayrıca taahhüt ederler. Keza başka bir Yüksek Akıd Tarafın ülkesi üzerinde bulunan menkul kültür mallarına el koymaktan sakınırlar.

Kültür mallarına karşı herhangi bir misilleme hareketine girişmekten sakınırlar.

Bir Yüksek Akıd Taraf, başka bir Yüksek Akıd Tarafın 3 üncü maddede bildirilen emniyet altına alma tedbirlerine riayet etmediği sebebine dayanarak işbu Yüksek Akıd Tarafa karşı 4 üncü madde ile bağlandığı mükellefiyetlerden sıyrılamaz.

Beşinci Madde

İşgal

Bir Yüksek Akıd Tarafın ülkesini kısmen veya tamamen işgal eden Yüksek Akıd Tarafın ülkesini kısmen veya tamamen işgal eden Yüksek Akıd Taraflar, işgal altındaki ülkenin yetkili milli makamlarınca kendi kültür mallarının emniyete alınması ve muhafazası yolunda gösterilecek gayretleri imkan nispetinde destekleyeceklerdir.

İşgal altındaki ülkede bulunan ve harb hareketi yüzünden hasara uğramış bazı kültür mallarının muhafazası için acil bir müdahale gerektiği ve yetkili milli makamlar bu müdahaleyi üstüne almadığı takdirde işgal idaresi milli idare ile sıkı işbirliği ederek imkan nispetinde en mübrem muhafaza tedbirlerini alacaktır.

Bir mukavemet hareketi mensuplarınca kendi meşru hükümetleri sayılan herhangi bir Yüksek Akıd Taraf Hükümeti, imkan buldukça işbu Sözleşmenin kültür mallarına riayet edilmesiyle ilgili hükümlerine uyma mecburiyeti hususuna mukavemet hareketi mensuplarının dikkatini çekecektir.

Savaş kenti Dara

Kommagene Krallığı, Nemrut

**YOK OLMASIN İSTİYORUZ KÜLTÜREL MİRASIMIZ....
NE SAVAŞLA, NE BAŞKA BİRŞEYLE...
NE ANADOLU TOPRAKLARINDA, NE BAŞKA YERDE...**

H.Ayşen BAYAZIT, Tezcan KARAKUŞ CANDAN

Savaş!...

O öfkeyle kalkılan ve hep zararlı oturulan bir yok oluşun dramı... Yaşamımızdan alıp götürdüğü şeyler buruk bir yürek acısını bırakır geride...

Arkasından ağıtlar yakılan insanlar, yıkılan kentler, kaybolan değerler, üzerinden geçip gittiğimiz geçmişe uzanan köprüler, efsanesini dinlediğimiz türbeler... Anıtlar, heykeller, kiliseler, camiler, yani ne varsa insana ait olan ve geçmişe uzanan birer birer alınır bizden...

Ve kaybolan o dönemin kültürel değerleriyle birlikte insanlık tarihinin belleğidir de...

Anadolu toprakları kültürel mirasıyla evrenseldir, Anadolu toprakları zengindir, verimlidir; Anadolu toprakları çok kültürlüdür. Yüzlerce uygarlığın binlerce yıllık tarihi gizlidir her yerinde...

Bir yanında dünya kültürel mirası Nemrud, ve tepelerinde kurulan Kommagene Krallığı...

Kommagene Krallığı, barışın krallığı... Kommagenelilerin; Grek, Roma ve Pers dünyasının barış içinde yaşaması ve dünyaya barışın buradan yayılacağına olan inançları hiç eksilmemişti...

Ve öte yanında savaş Kenti Dara... Dara sınırda... Dara hüznün kaynağı...

Ve tanıklı Anadolu toprakları binlerce yıldır barışın hoşgörüsüne, savaşın yok ediciliğine... Ve şimdi yine taraf olmadığımız savaşın tehdidi altında, Yukarı Mezopotamya topraklarının geçmişten insanlığa sunduğu tüm kültürel değerler...

500 bin asker konuşlandırılacak orada... Yani bir milyon postal ...

Bir "düş" müydü, yoksa gerçek mi?

Bilemiyoruz...

Kapattık gözlerimizi... Bir bombardımanın ortasında yıkılmış parçalanmış binlerce yılın gizemli, dokundukça hissettiğimiz tarih kokan kentleri... Bir sorti yapılmıştı, bir füze atılmıştı... Milyonlarca postal geçmişti...

Çiçek kokuları yoktu orada.. Derin acı ve keskin bir barut kokusu kaplamıştı ortalığı... Silah sesleri yankılanıyordu... Binlerce yıllık camilerde ezan sesleri, kiliselerde çan sesleri duyulmuyordu... Mevziler yapılmıştı tarihin gizemli binalarının üzerlerine betonarmeden, tel örgüler çekilmişti kapılarına... Ve eyvanlarında hayat yoktu...

"Düş" olsun istedik... Gözlerimizi açtık bir gerçeğin ortasındaydık... Yok olmasın istedik... İstiyoruz da inatla, atalarımızın insanlığa sunduğu kültürel değerler... Ne savaşla ne başka bir şeyle, ne Anadolu topraklarında ne başka yerde... Uzansın bütün gelecek kuşaklara ve onların yüreklerine çarpsın engin bir okyanus gibi... Ve biz hep "mutluların hayırlı izlerini takip" edelim...

Kommagene Kralı I.Antiochos'un Nemrud Gömütü üzerindeki kitabeden(*)

(*)Prof.Friedrich Karl DÖRNER,
Nemrud Dağı Zirvesinde Tanrıların Tahtları,
TTK Basımevi, 1990, Ankara

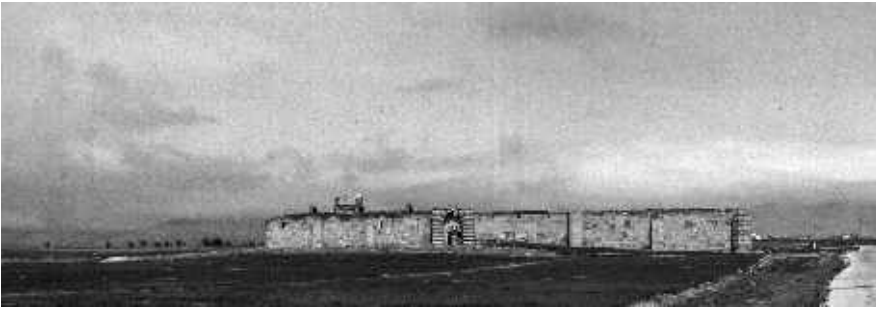

GEÇMİŞİN TANIKLARINA SAHİP ÇIKMAK ADINA YOLA ÇIKANLAR...

Mustafa ÖNGE

Mimar, Araş. Gör.

İKİ OLAY BİR “ZAVALLI” TEK GERÇEK

*Saadettin Hanı Konya yakınları, Güney cephesi
Fotograf: M.Önge*

Cami minaresinden, çocuk parklarındaki salıncaklara benzer iptidai bir düzeneğin içinde, elinde çelik metre ve not defteri ile sarkmış bir adam. Minarenin şerefesinde onu tutmakta olan, onun cesaretine hayran, endişeli gözlerle onu izleyen daha genç bir başka adam. Amaç, şerefenin altındaki mukarnasları doğru biçimde ölçmek. Kullanılan düzene, taş ustalarının yıllar boyunca minarelerde çalışmak için kullandıkları bir çeşit seyyar iskele. Adı tüyler ürpertiyor: "Ecel tahtası". Sarkan adam çok tanıdık. Kasketi, yüzü, taşıdığı çelik metre hep tanıdık. Yaşamı boyunca bizden öncekilerin bize emanet ettiklerini haketmedikleri bir yokoluştan kurtarmaya, bilgisizliğin karanlığından sıyırmaya çalışmış, en nihayetinde son nefesini de sözde muhafazakar bir belediyeye karşı bu uğurda vermiş bir adam. Bu adam benim babam.

Bu fotoğrafa baktığım zamanlarda nedense zihnimde bir başka sahne canlanır: Oda seçimlerinden önceki toplantılardan birinde herkesin saygı duyduğu bir isim sözü yokuş aşağı salmış, nutuk atmakta. Söz öyle bir ivme aldı ki durdurabilene aşkolsun. Ve bir an şöyle bir kelime dizisi dökülürdü ağızdan: "... ve biz mimarları korumacılık ile uğraşma zavallılığına.." Gerisi mi? Ne önemi var? Gerçi o zaman da yadırganmıştı seçilen sözcükler, ama hep övülen, o meşhur "mimarın bakış açısı" olarak tanımlanan durum için son derece talihsiz, trajik bir andır.

Bir başka yer, bir başka zaman. 20 Temmuz 2001. Konya ovasının ortası. Toz sinüslerime, sıcak beynime ve karasinekler heryere dolmaya çalışıyor. Zaman zaman sert esen tuhaf bir rüzgar kulaklarımda uğulduyor. Güç bela, rica minnet, ekibimi toplamışım, elimde yetkili makamlardan alınmış bir tomar resmi izinle, tez konum olan kervansarayın rölövesini çıkarmaktayım. Gazi Üniversitesi ve Selçuk Üniversitesi'nden mimarlık öğrencisi dostlar sağolsun. Selcan, Tuncer bir de Hayri. Selcan ve Tuncer mimarlık öğrencileri. Hayri ise mimarlık öğrencisi değil, hatta insan bile değil. Ama varlığı çok önemli. Hayri, dolup dolup boşalan, birbuçuk litrelik bir termos. Arada bir uzaktaki bir şantiyeye kestirmeden gitmek için hanın yanındaki yolu kullanan bir kamyon bizi toza buluyor. Görüş mesafesi normale dönünce işimize devam ediyoruz. Lojistik destek işini üzerine almış olan annem, kazılarda bulunmuş bir sanat tarihçisi olduğu halde, sığındığı revaklardan birinin içinde kendine kurtarılmış bir bölge tanımlamış, okuduğu gazetenin magazin ekini dürüp üzerine saldıran haşeratin hava ve kara güçlerine karşı kahramanca mücadele veriyor, ara sıra da gün boyu ciyak ciyak bağırıp kafa şişiren kuşlara sövüp sayıyor. Ekibimiz ölçüm yapmaya azimli. Hanın bitmek tükenmek bilmeyen altmış küsur kemerinden kırsekizincisini ölçmeye çalışıyoruz. Tuncer, elindeki jalonu kemer taşlarının arasındaki ilk derze sıkıca dayamış, bezgin bir ifade ile jalonun ucuna bakıyor. Selcan ara sıra bir "puff" çekerek elindeki planın üzerindeki kağıda, ölçülenleri titizlikle kaydediyor. Ben, elimdeki jalona bağlı çelik metre ile iki referans noktası arasında mekik dokuyorum.

-Ölçüm +0.50 kotundan. A-B arası 1.61. İlk derz: A 2.15, B 0.75, ikinci: A 2.61, B 1.20... Yazıyor musun Selcan?
-Tamam.
-Evet devam ediyoruz, ha gayret az kaldı...

Bir motor sesi. Kaportasının her tarafından ayrı ses gelen beyaz renkli bir Kartal, hanın giriş kapısının önüne yanaşiyor. Ölçümü bırakıp bir bakmak lazım. Ziyaretçi beklemiyoruz. Ne olur ne olmaz... Kartalın kapısı açılıyor ve içinden küçük bir yerli turist kafilesi dökülüyor.

Veee işte! Kadın erkek ve çocuktan mütevellit, kendi halinde bir kırsal kesim çekirdek ailesi. Erkek modeli: Tık naz, göbekli, 3 günlük sakal, koyu gri kasketin altında çiftçi olmanın tüm zorluklarına yenilmemiş, güneşin pişirdiği vakur bir yüz, üç pileli şalvarvari bir kumaş pantolon ve ayakta yılların değişmez modası, koyu renk çorap üzeri plastik terlik. Bayan modeli: Ana tanrıça "kybele" vücut yapısı, erkeğin o müthiş(!) karizmasına mağlup bir surat ifadesinin uzunca bir süredir yerleşik olduğu kafa nahiyesini dolanan beyaz, büyükçe bir tül bent... Ayakta şalvar, üstte yün hırka, ayakabıda ise bayan modasından ziyade, erkek yaz modası koyu renk çorap üzerine lastik takunya tercih edilmiş. Olup bitenden habersiz iki adet çocuk 5-6 yaşlarında. Alıllı giydirilmiş, esmerce...

Aralarındaki fısıldaşmaları duyuyoruz:

-Bah goca goca daşlar nası da üsdüste gelivirmiş, anovv!, ...işte Allah darafından yani...Huriye!.. gızım gel gitme o yana.
-Burda altın varmış gari, gazmışlar herbiryani...

Anlaşıldığı üzere bunlar "onlar"dır. Bu karşınızdakiler, bilinçlendirilmesi gereken yerli halktır. Bu arada bizi farkettiler. Hemen diyalog kurma girişiminde bulundular.

-Hello, hello!
-Efendim, anlamadım?
-Heheh, biz sizi yabancı sandıydık.

Burada bir parantez açmakta fayda var: Memleketimde kırsal kesimdeki yaygın anlayış böyledir. Fotoğraf makinesi gibi halkça tanımlanamayan teknik aletler kullanan, tanımlanamayan kitle, hele esmer değilse, olsa olsa yabancıdır. Zira Türkler böyle şeyler yapmaz.

-Siz burda gazı mı yapıyorsunuz?
-Şöyle bir bak bakalım, etrafta hiç kazma kürek var mı?
-.....
-Burada izinsiz o tür şeyler yapılmaz. Yasak.
-Peki siz yapıyorsunuz burada?
("Pirinç taşı ayıklama modu" hazır, "ya sabır sistemi" çalışıyor.)
-Burası tarihi eser ya, biz de ölçülerini alıyoruz.
-Bu daşları mı ölçüyorsunuz? Napcınız o ölçüleri?
("Pirinç taşı ayıklama" modu açık, "ya sabır sistemi"nde ibre kırmızıda.)
-Ben üniversitede tez yapıyorum, bu iş de ödev konusu.
-Hee.
"He" yani anladım ama tam anlamadım, boşver anlamında... Bu arada canlı cansız her türlü etnografik malzemeye aşına olan sevgili annem devreye girdi, ben de kulağım onlarda, ekibin yanına doğru yollandım:
-Ne güzel, çoluk çocuk geziyorsunuz. Buralı mısınız.....
-Evet. Gezmeye gedydik, halamgillere, arabayı görüncce bakıvirdih.
-Burası nedir biliyor musunuz?
-....
-Burası bir Han. Eski zamanlarda kervanlar buralarda konaklarlarmış.
-Heee... Bah sen... Bacım buralarda altın olur mu?

Bu insancıkların ziyaret sebeplerinin akrabaları olmadığını anlayan annem, yarı otomatik olarak, yaklaşık yarım saati aşkın bir süre boyunca ölçtüğümüz binanın ne olduğunu, burada aradıkları şeyin bulunamayacağını, defineciliğin ne kadar yararsız bir iş, dahası, suç olduğunu anlattı durdu. Onlar bütün bunları dinledikten sonra hep beraber bir "hee" çekip gittiler.

Saat altı. Gücümüz tükenmeye başlamış. Hayri'nin küçük kardeşinin içindeki günün son çayını gün batımı öncesinde, tatlı bir yorgunluğun üzerine, gün boyu yediğimiz sıcakla alay edercesine içme zamanı. Bir başka motor sesi. Bu sefer gelen yabancı plakalı, bordo renkli bir Citroen. Bu sefer inenler, beyaz gömlekli, ayağında makosen olan, otuz-otuzbeş yaşlarında, yurdum güneşinin pembeleştirdiği lakin yurdum tozundan pek nasibini almamış, iki adet tipik avrupalı.

Akça pakça yüzlü, yuvarlak gözlüklü olanı İngilizce biliyordu. Belçikalı olduklarını söyledi. Ne iş yaptığını sordu. Kısaca anlattım. Tarihçi veya mimar değillerdi, sadece merak edip gezmeye gelmişlerdi. "Güzel bir kervansaray" dedi. Hanın önünde herhangi bir bilgilendirici işaret yoktu. Hatta hanın adı bile yazmıyordu. Çok şaşırmıştım. Sonra sordu: "Şu kısım kışık, burası da yazlık kısım değil mi?" .. Bir an sarılıp bu gavrucuğu iki yanağından öpmek istedim. Sonra hemen kendime geldim. Burası ıssız bir yerdi. Ne olur ne olmaz. Şaşkınlığım hala geçmemiş olduğu halde işimin başına döndüm. Onlar ise hanın her yerini gezdikten sonra, geldikleri gibi bordo renkli station-wagon Citroen'lerine binip gittiler.

Rölöve çalışması ağustos ayında bitti. Takibeden aylarda çizimleri de tamamladım. Çalışma bitene kadar pek çok ziyaretçimiz oldu. Hana sığınmış kuşların bir lokmacık etine tenezzül eden kaçak avcılar, organize sanayi bölgesinde çalışan çıraklar, yakındaki köyün çobanı, muhtarı, çışı gelen kamyon şöförleri, köyün ihtiyar heyeti, hatta köyün delisi bile bizi ziyaret etti. Aşağı yukarı hepsiyle (çobanın eşiği hariç) yukarıda bahsi geçen diyalogu tekrar tekrar yaşadık. Bir yıl sonra hanı tekrar ziyaret ettiğimde girişteki orijinal taş döşeme dahil, en az altı bölgenin definecilerce kazılarak tahrip edilmiş olduğunu gördüm. Anlaşılan cehalet, sadece kendi açgözlü gerçeğine inanıyordu.

Değerli okuyucular, ben, üç yıldır "zavallılık" ile iştigal ediyorum. Art olmayan rafine bir niyetle söyleyebilirim ki, "zavallı" olmayanların birçoğundan -mimarlığa dair- daha çok şey biliyorum. Ve her gün diğer "zavallılar" ve "zavallılıklar" sayesinde daha çok şey öğreniyorum. Zira benim öğretmenim, ayakta duran tanıklarıyla geçmişin ta kendisidir. Eğer, üzerinde yaşadığımız topraklar, yaşanmışları ve barındırdıkları ile ilgili birşeyleri bize ve bizden sonrakilere anlatabiliyor, bize, kim olduğumuzu, lafı dolandırmadan ve ideolojik tartışmalara sokmadan söyleyebiliyorsa, bunu o eli öpülesi "zavallılar"a borçluyuz.

M. Önge Rölöve ekibiyle birlikte
Fotograf: M. Önge

ALINTILAR

ARSA RANTIYLA EKONOMİYİ KURTARMAK

Ege CANSEN

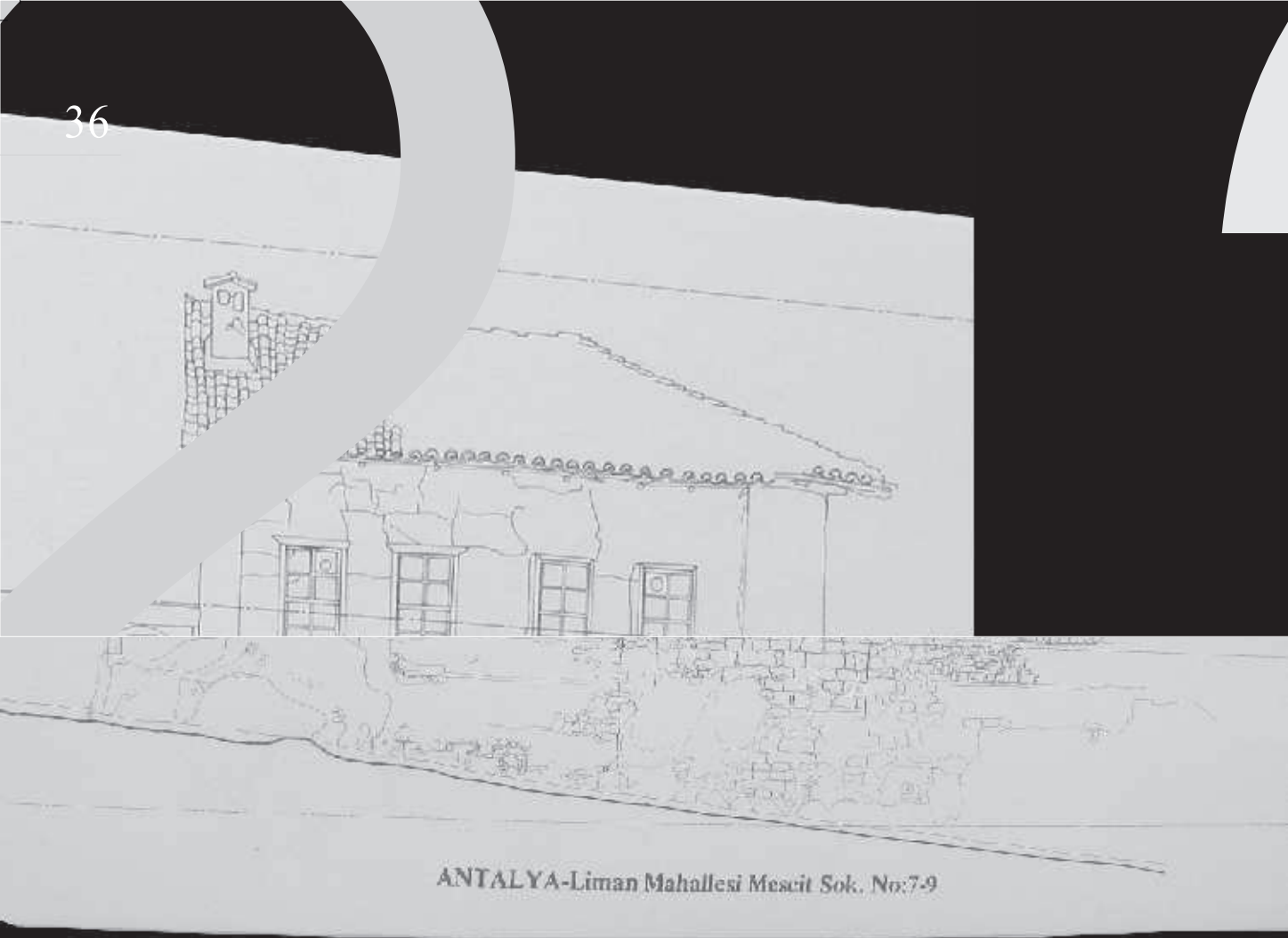
TÜRKİYE'yi, yeraltı kaynaklarıyla tanımlamak için "fakir madenler bakımından zengin ülke" denirdi.

Gerçekten pek çok ülkenin olmadığı gibi, Türkiye'nin de yüksek ihracat değeri olan maden yatakları yoktur. Ama bugünkü konumuz madencilik değil. Türkiye'nin çok zengin olduğu esas kaynak, "iş bilmez, işadamlarıdır". Ortalıkta işadamı diye dolaşan pek çok tosunun, hiçbir işe aklı ermez. Hatta diyebilirim ki; iş bilmeyen ama gözü kara insanların en büyük merakı işadamı olmaktır. Çünkü kısa zamanda zengin olmanın tek yolu iş hayatına atılmaktır. Bunlar arasında, İstanbul ve İzmir'in Avrupa görmüş yakışıklı uyanıkları, bazlamayla beslenmiş Anadolu kaplanları veya besleme getirmeden söze başlamayan "İslamcı" holding müteşebbisleri vardır. Bu tosunların aklı hiçbir işe ermez demekle haksızlık ettim. Hepsinin aklının erdiği bir konu vardır. O da arsa rantı kapmaktır. Batmış veya henüz batmamış işadamlarının en büyük hayali, "şöyle büyük bir araziye kapatıp, oraya güzel bir imar durumu çıkarmak" ve oluşan rantla köşeyi dönmektir.

Mesela düşünün, büyük bir şehre yakın 3 bin dönüm, imarı olmayan bir tarım arazisini kapattınız. Sonra buraya, dönümüne 10 daire inşa edilecek şekilde imar durumu çıkarttınız. Eğer araziniz 3 bin dönümse, 30 bin daire yaptırabilirsiniz. İnşaatı da yüzde 1/3'le, yap-satçı müteahhitlere verdiniz diyelim. Sizin payınıza 10 bin daire düşmez mi? Bugün böyle imarlı, yeşil alanlı, hele deniz gören bir yerde, bir daire en az 50 bin dolar etmez mi? Çarp 50 bin doları 10 binle. Ne buldun? 500 milyon dolar. Ya piyasa açılsa, bu daireleri tanesi 100 bin dolardan elini öpene verirsın. O zaman gelirin ne olacak, bir milyar dolar değil mi? Araziyi, dönümü elli bin dolardan kapatsan, maliyetin 150 milyon doları geçmez. Düş bunu hasılatı, temiz para cebine asgari 350 milyon dolar kalır. Biraz kısmetliysen, en az bunun iki katı parayı cebinde bil. Niye olmasın?

İmarsız tarım arazisini imara açarak veya imarı kısıtlı şehir arazisinin imar iznini değiştirerek elde edilen daha fazla inşaat yapma izninin piyasa değerine "rant" diyoruz. Bu şekilde yaratılacak rantlarla, sadece bataklı işadamlarının değil, borca batık devletin dahi kurtulacağı konusunda toplumumuzda geniş bir mutabakat var. Gayri iktisadi "iktisadi tedbirler" önerme şampiyonu, ticaret veya sanayi odaları ve sair özel sektör kuruluşlarının sık sık yukarıdakine benzer teklifleri dile getirmeleri uzun süredir dikkatimi çekmektedir. Bunları ifade edenlerin hepsi, kötü niyetli olamayacağına göre, demek ki söylediklerinde samimiler. Şu soruyu sormanın tam sırasıdır: Acaba rantlarla, milli gelir artar mı? Benim bildiğim artmaz. Rant, sadece, milli gelir dağılımını değiştirir. Yani bir transferdir. Bir süredir AKP'lilerin zihinlerinin gerisindeki "derin ekonomi" inançlarını deşifre etmeye çalışıyorum. Yani, parti programlarına yazdıklarının veya ilgili bakanların söylediklerinin integralini almaya uğraşıyorum. Zannediyorum, "kaynak yaratma", "sosyal adalet", "istihdamı artırma" veya "milli geliri büyütme" dediklerinde, rant bölüşümünü değiştirmeyi kastediyorlar. SON SÖZ: Rantlar, kişisel geliri artırır; milli geliri artırmaz.

15 Ocak 2003 Tarihli Hürriyet Gazetesinden alınmıştır

KÜLTÜREL MİRASIMIZIN BELGELENMESİNDE ÇAĞDAŞ TEKNİKLER

Öğr. Gör. Dr.Fuat GÖKCE

Taşınmaz Kültür Varlıklarının korunması ve onarımı sürecinin birinci ve en önemli aşamalarından birisi şüphesiz bu eserlerin hassas ve güvenilir bir biçimde belgelenmesidir. Bu amaçla gerçekleştirilen rölöveler, hazırlanacak restorasyon projesinin ve buna bağlı olarak yürütülecek onarım çalışmalarının temelini oluşturduğu gibi değerli bir arşiv belgesi olarak da hem günümüz araştırmacıları hem de gelecek nesiller için önemli bir kaynak oluştururlar.

Son yıllara kadar yürütülen rölöve çalışmalarında, topografik ölçüm teknikleri, geleneksel ölçüm teknikleri ve fotogrametrik ölçüm teknikleri, belgelenen yapının niteliklerine bağlı olarak bazen tek başlarına bazen de birlikte kullanılmışlardır. Günümüz teknolojisinin sağladığı olanaklar, rölöve çalışmalarında daha hassas, daha hızlı, daha güvenilir sonuçlar elde etmemize olanak vermektedir. Ancak unutulmaması gereken en önemli nokta, sözkonusu çağdaş olanakların yerinde ve bilinçli bir biçimde konunun uzmanları tarafından kullanılması, en azından yönlendirilmesi gerekliliğidir.

Bu yazıda, Taşınmaz Kültür Varlıklarının belgelenmesi amacıyla kullanılabilecek çağdaş ölçüm teknikleri ve araç gereçleri genel başlıkları ile sunulmaya, sağladığı olanaklar ve varsa kısıtları tartışılmaya çalışılmıştır.

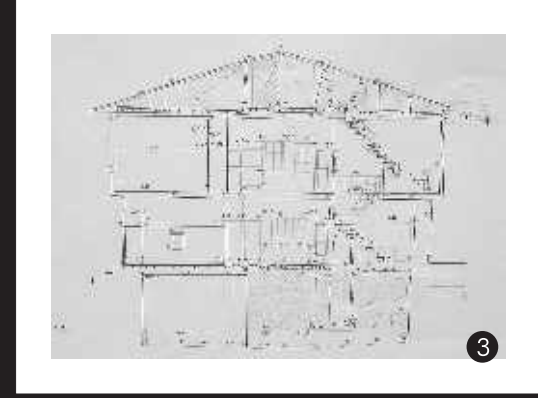
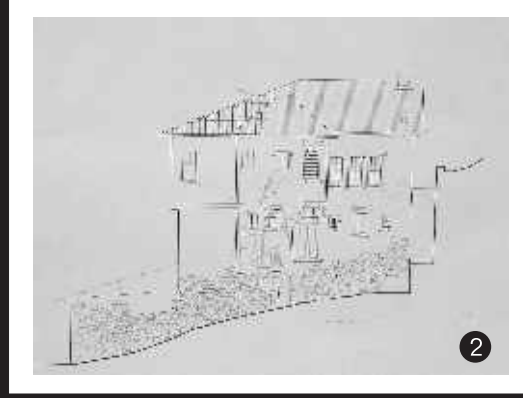
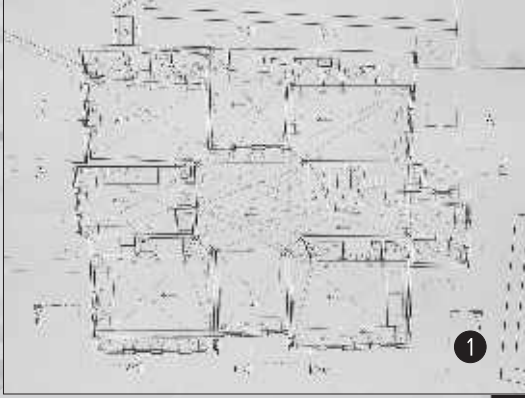
Fiziksel çevrenin ölçümünde kullanılan yöntemleri genel olarak iki temel başlıkta irdelemek mümkündür. Bunlardan ilki ve en yaygın biçimde kullanılanı doğrudan ölçme yöntemidir. Bu yöntemde esas, ölçme işleminin ölçülecek obje üzerinde doğrudan yapılmasıdır. Geleneksel ölçümlerde kullandığımız üçgenleme v.b. yöntemler ile topografik ölçüm yöntemleri doğrudan ölçme yöntemleridir.

Geleneksel ölçme yöntemi bugün de çok yaygın olarak kullanılmaktadır. Çelik metre, jalon, çekül, lastik v.b. basit araçlarla gerçekleştirilen bu tür ölçümün dezavantajı, ölçüm süresinin oldukça uzun olmasıdır. Ancak ölçüm esnasında yapı ile uzun süre birebir temas sağlanması, yapının daha iyi tanınmasına ve kısa sürede algılanamayacak birçok detayın tespit edilebilmesine olanak tanımaktadır. Ölçümün sağlıklı olarak

gerçekleştirilebilmesi için en az üç kişiden oluşan bir ekip çalışması gerekmektedir. Bu yöntemle yapılan bir rölövede, belgelenen yapının niteliğine göre, onu doğru temsil edeceği varsayılan kısıtlı sayıdaki noktalar ölçülür ve bu noktaların birleştirilmesi yoluyla rölöve tamamlanır. Gerçekte sonsuz sayıdaki noktalardan oluşan bir obje, onu temsil edeceği varsayılan kısıtlı sayıdaki nokta kadar ölçülür ve belgelenmiş olur. Dolayısıyla ölçülen nokta sayısı ile orantılı olarak belgelenen obje soyutlanmış olur. (Resim 1,2,3)

Diğer bir doğrudan ölçme biçimi de teodolit, nivo, v.b. optik aletler kullanılarak gerçekleştirilen topografik ölçümlerdir. Bu yöntemde de ölçüler obje üzerinden doğrudan alınır. Ancak kullanılan aletlerin hassasiyeti ve ölçüm esnasında yapılabilecek hataların kontrol edilebilir olması nedeniyle geleneksel ölçme yöntemine göre daha hassas olduğunu söylemek mümkündür. Bu yöntemde de arazideki çalışma süresi oldukça uzundur. Topografik ölçüm yönteminin uzmanlık gerektirmesi ve kullanılan ölçüm aletlerinin oldukça pahalı olması, yöntemin en önemli dezavantajı olarak değerlendirilebilir.

Yukarıda açıklanmaya çalışılan doğrudan ölçme yöntemlerinde önemli bir değişme olmamakla birlikte, ileri teknoloji kullanılarak geliştirilen birçok ölçüm aleti, bazen daha hassas, bazen de daha hızlı ölçümler yapılabilmesine olanak vermektedir. Bu tür aletlerin bir diğer avantajı da ölçüm ekibini oluşturan kişi sayısını azaltmasıdır. Çelik metre yerine kullanabilen lazer-metre'ler, yatay hat oluşturmaya yarayan lazer-düzeç'ler , yatay ve düşey düzlemler ya da çizgiler oluşturarak koordinat sistemi elde etmeye yarayan lazer-koordinat belirleyici'ler geleneksel ölçüm aletlerinin birçoğunun yerini almaya aday ölçüm aletleri olarak sayılabilir. Topografik ölçümlerin gerçekleştirilmesi amacıyla kullanılan teodolit ve nivo gibi aletler de son yıllarda yerlerini ölçüm anında koordinat hesaplarını da yapabilen ve ölçülecek noktada herhangi bir işaret ya reflektör bulunmasını gerektirmeyen bilgisayar kontrollu digital sistemlere bırakmaktadır. Bu tür optik ölçüm cihazları olarak dijital nivo ve reflektörsüz total station'ları saymak mümkündür.

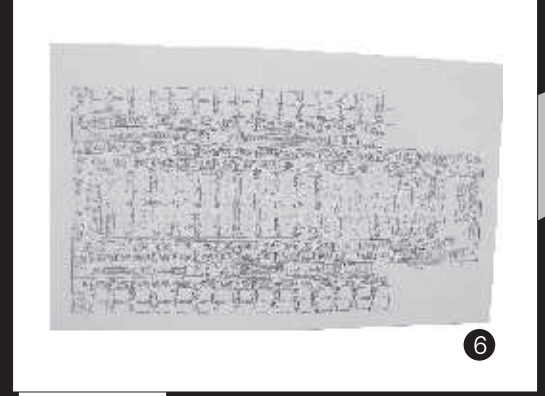
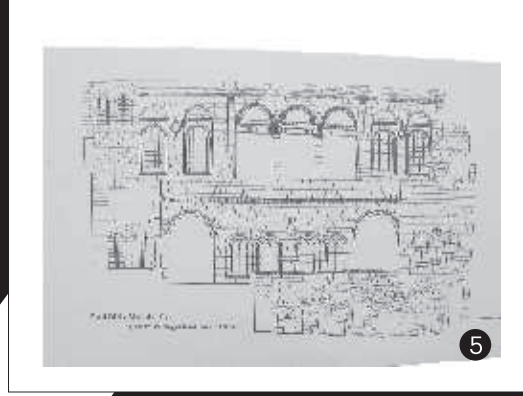
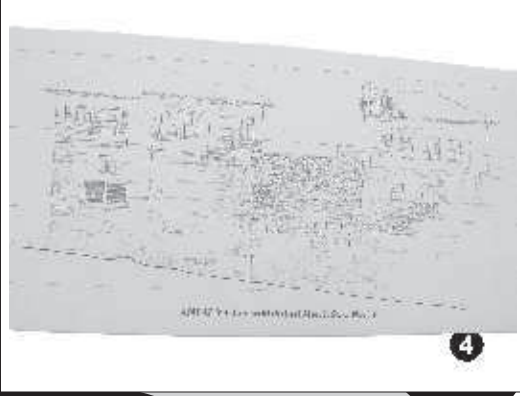
Doğrudan ölçme yöntemleri içinde sayabileceğimiz ve son yıllarda taşınmaz kültür varlıklarının belgelenmesi amacıyla da kullanılabilen yeni bir ölçme cihazı belki de bu konuda kısa süre içerisinde devrim yapabilecek niteliktedir. 3D Lazer Tarayıcı olarak adlandırabileceğimiz bu cihaz daha çok endüstriyel amaçlı ölçme işlemleri için geliştirilmiş bir cihazdır. Ancak son birkaç yıl içinde cihazın ölçüm mesafesinin uzaması ve büyük objeleri de ölçebilir hale gelmesi mimari ölçekte de kullanılabilmesini mümkün kılmıştır. Cihaz temel olarak yatayda ve düşeyde 360° dönebilen bir başlık üzerinde lazer ışığı yardımıyla ölçü yapmaktadır. Motorlu bir kontrol mekanizması ile dönüşü otomatik olarak kontrol edilebilen bu başlık, istenen hassasiyete bağlı olarak hareket edebilmekte ve hareketi esnasında yolladığı lazer ışığı yardımıyla mesafeleri tespit ederek tüm yüzeyde ölçtüğü milyonlarca noktanın birbirine göre üç boyutlu konumunu hesap edebilmektedir. Sistem bu verileri çeşitli yazılımlar yardımıyla işleyerek objenin çok hassas bir üç boyutlu modelini oluşturmaktadır. Mimari amaçlı kullanımı çok yeni olan bu sistem yardımı ile geleneksel ölçme yöntemleri kullanılarak ölçümün çok zor olduğu ya da mümkün olmadığı durumlarda çok büyük bir hassasiyette ve hızla belgeleme gerçekleştirilebilecektir. Şu anda bu sistemin en büyük dezavantajı olağanüstü yüksek bir bedel gerektirmesidir.

Ölçme yöntemlerinin ikincisi dolaylı ölçme yöntemi'dir. Bu tekniğin temel özelliği, ölçüm işleminin objenin üzerinden doğrudan yapılması yerine, objenin çeşitli biçimlerde oluşturulan bir modeli üzerinden dolaylı olarak ölçüm yapılmasıdır. Fotoğrafın icadı ve bunu takiben fotoğraf ile objenin kendisinin geometrik ve matematiksel ilişkisinin tespit edilmesi, yöntemin başlangıç noktasını oluşturmuştur. Özellikle askeri amaçlarla stratejik alanların topografik verilerinin ölçülmesi ve tespit edilmesi amacıyla geliştirilen ve fotoğraftan ölçü almayı amaçlayan bu tekniğe fotogrametri denir. Fotogrametrik ölçüm tekniğini fotoğraf çekim yeri ve biçimine bağlı olarak yersel ve havai fotogrametri olarak ikiye ayırmak mümkündür. Yersel fotogrametri yerden çekilen resimlerden, havai

fotogrametri ise uçak v.b. aletler yardımı ile havadan çekilen fotoğraflardan yararlanarak oluşturulan modeller üzerinde ölçüm yapma biçimleridir.

Fotogrametrik ölçüm tekniğini oluşturulan modelin niteliğine göre ikiye ayırmak mümkündür. Tek resimden yararlanarak iki boyutlu bir model oluşturulması tek resim fotogrametrisi, aynı objenin farklı açılardan çekilmiş iki fotoğrafının kullanılması yoluyla üç boyutlu bir model oluşturulması yoluyla yapılan ölçüm ve değerlendirme işlemine de çift resim fotogrametrisi ya da stereo fotogrametri denir. Özellikle stereo fotogrametri hem ülkemizde hem de dünyada kültür varlıklarının belgelenmesi konusunda çok uzun yıllardır kullanılmaktadır. (resim 4,5,6) Bu yöntemde ölçüler oluşturulan model üzerinden alındığı için arazideki çalışma süresi geleneksel yöntemlere göre çok daha kısadır. Belgelenecek yapının metrik kameralarla fotoğraflarının çekilmesi tamamlandığında arazi çalışması tamamlanmış olur. Yöntemin bir diğer avantajı, çekilen fotoğraflar yardımıyla oluşturulacak üç boyutlu modelin istenildiği zaman farklı amaçlarla tekrar oluşturulabilmesi ve inceleme yapılabilmesidir. Bu olanak, zaman içinde yıkılabilecek ya da çeşitli nedenlerle yok olabilecek bir yapının fotogrametrik teknikle belgelenmesi durumunda, yapı yok olsa bile farklı amaçlarla tekrar incelenebilmesine olanak vermektedir. Ülkemizde kültür varlıklarının çok büyük bir hızla yok olduğu, büyük müdahaleler nedeniyle kimliklerini ve belge niteliklerini büyük oranda yitirdiği ya da yeterli araştırma ve belgeleme yapılmadan yüzlerce önemli kültür varlığının baraj suları altında kaldığı, hepsinden öte neredeyse tüm ülkenin büyük bir deprem riski altında bulunduğu düşünülürse böylesine hızlı, güvenilir ve arşiv değeri çok yüksek ürünler elde etmemize olanak veren bu tekniğin etkili bir biçimde kullanılması gerektiği kolayca anlaşılar.

Ülkemizde fotogrametri tekniğinin kültür varlıklarının belgelenmesinde bugüne değin gereğince yaygın bir biçimde kullanılamamasının en temel nedeni gerekli araç ve gerecin çok pahalı olması, sistemin sürekliliğini sağlamak için gerekli sarf malzemelerinin çok pahalı ve dışa bağımlı olması ve konu ile ilgili yetişmiş

fotogrametri uzmanlarının yetersiz sayıda olması olarak sayılabilir. Ancak günümüzde çok hızla gelişen bilgisayar teknolojisi fotogrametrik sistemlere de uygulanmış, böylece hem maliyet büyük oranda azalmış hem de ancak çok uzun yıllarda yetiştirilebilecek uzmanlara ihtiyaç azalmıştır. Dijital fotogrametri tekniği olarak adlandırabileceğimiz bu yeni tekniğin kullanımı için, yeterli kapasitede ve nitelikte bir PC ve gerekli yazılım ile mimar ya da restorasyon uzmanlarına verilecek bir ya da iki haftalık bir eğitim yeterli olabilmektedir.

Dijital fotogrametri tekniğini iki ana başlıkta incelemek mümkündür. Bunlardan birincisi tek resim fotogrametrisi olarak adlandırabileceğimiz bir yöntemdir. Bu yöntemde çeşitli bilgisayar yazılımları yoluyla bir tek resim üzerinde bulunan kontrol noktaları yardımıyla resmin perspektif deformasyonları düzeltilir "photo rectification" tekniği olarak adlandırılan bu teknik ile deformasyonlarından arındırılmış fotoğraf herhangi bir CAD programına aktarılarak üzerinden çizim yapılır. Esasında son derece basit olan bu yöntemde temel koşul belgelenecek objenin yüzeyinin iki boyutlu olması gerekliliğidir. Kültür varlıklarının belgelenmesi söz konusu olduğunda, zemin kaplaması, duvar bezemesi v.b. iki boyutlu özellikteki yerler dışında bu tekniğin kullanımı mümkün değildir, bilinçsizce kullanılması durumunda kontrol dışı büyük hatalar oluşur.

Dijital fotogrametride ikinci yöntem ise dijital stereo fotogrametri'dir. Bu yöntem, aynı objenin farklı açılardan çekilen resimlerinin birkaç kontrol noktası yardımıyla birbirine ve objenin kendisine oranla yönlendirilmesi ve bu yolla oluşturulan üç boyutlu model üzerinden ölçü almak olarak tanımlanabilir. Oluşturulan modelin üç boyutlu özellikte olması her türlü nitelik ya da karmaşıklıkta yapının belgelenmesine olanak verir. Dijital sistemin bir diğer avantajı da projenin başlangıcında, kabul edebileceğiniz maksimum hata miktarını belirleme şansınızdır. Çizim ya da ölçüm aşamasında bu miktarın üzerine çıkmanız durumunda sistem sizi haberdar ederek hata yapmanızı engeller.

Yukarıda özetlenmeye çalışılan ölçüm yöntemleri dışında tamamen yüksek teknolojiye dayalı bir ölçme yöntemi de GPS (Global Positioning System) dir. Uzayda bulunan uydular yardımıyla bulunduğu noktanın yeryüzü koordinat sistemine göre konumunu belirleyen el aletleri sistemin temelini oluşturur. Çok ucuz fiyatlarla satın alınabilen bu alıcıların kullanılması durumunda unutulmaması gereken şey bunların emniyet gerekçeleriyle hassasiyetlerinin uydular tarafından kasıtlı olarak saptırıldığıdır. Bu nedenle basit alıcıların hassasiyet gerektiren çalışmalarda kullanılmaması daha doğru olacaktır. Ancak mimari ölçekte hassas ölçümler için geliştirilmiş özel alıcılar özellikle arkeolojik alanlarda ya da küçük yerleşim alanlarında genel belgeleme amacıyla etkili bir biçimde kullanılabilirler. Bu tür sistemler bir adet uydu alıcısı ve bir adet uydu alıcısı ile radyo frekansı yardımıyla haberleşen el alıcısından oluşur. Açık alana kurulan uydu alıcısı (istasyon) kendisini uydulara göre yönlendirir ve koordinatlarını tespit eder. El alıcısı ise uydulardan bağımsız olarak radyo frekansı yardımıyla istasyon tarafından takip edilir ve kendi konumuna göre koordinatları hassas bir biçimde tespit edilir. Bu sistemde kapalı mekanlarda da ölçüm yapılabilmesi mümkündür. Toplanan sayısal veriler uyumlu bir CAD programına aktarılarak mimari ya da topografik çizimler haline dönüştürülür.

Sonuç olarak vurgulanmak istenen şey şudur; belgelemenin niteliği yapının niteliğine, belgelemenin uzun ve kısa vadedeki amaçlarına, buna bağlı olarak gereken hassasiyete, sahip olunan olanaklara v.b. birçok nedene bağlı olarak değişebilir. Belgeleme aşamasında kullanılacak yöntemin belirlenmesi de şüphesiz hedeflere bağlı olarak değişebilecektir. En pahalı, en "modern" ya da en "gelişmiş" teknik her zaman en doğru seçim olmayabilir. Bu nedenle doğru belgelemenin birinci koşulu amaçları doğru ve gerçekçi bir biçimde belirlemek ve bunun için en uygun olan yöntemi ya da yöntemleri tespit etmektir.

ANKARAY'IN ÇAYYOLU'NA UZATILMASI NEDEN YANLIŞ?

Doç.Dr. Cüneyt Elker

Çankaya Üniversitesi

Eskişehir Yolu üzerine yerleştirilen levhalardan Ankaray'ın AŞTİ istasyonundan Çayyolu'na uzatılması projesinin yapımının ihale edildiği anlaşılmaktadır. Hazır kalıplarla düşünmeye alışmış toplumumuzun büyük bir bölümü için, Ankaray'ın Çayyolu'na uzatılması olumlu ve çözüm getirici bir yatırım gibi görülebilir: sonuçta Ankara'nın hızla büyümekte olan bir semti bugünkü otobüs işletmesine göre daha hızlı ve daha yüksek kapasiteli bir sistemle kentin raylı toplu taşıma ağına bağlanmaktadır. Oysa, Çayyolu'na Metro'nun 2. Aşaması ile hizmet verilmesi yerine Ankaray'ın uzatılması, ulaşım tarihimizdeki sayısız yanlış kararlardan biridir.

Ne yapılacaktır?

Konuyla ilgilenenlerin bileceği gibi, 1992'de EGO Genel Müdürlüğü'nce hazırlanmış olan Ankara Ulaşım Ana Planı sonucunda, o günlerde yapımı süren Batıkent-Kızılay Metro hattının ikinci aşaması olarak metronun Kızılay'dan Çayyolu'na kadar uzatılması öngörülmekteydi. Buna göre, Sıhhiye yönünden gelen hat Kızılay istasyonundan itibaren Atatürk Bulvarı'nın altından Bakanlıklar'a doğru devam edecek, burada geniş bir yay çizerek İnönü Bulvarı'na dönecek, Söğütözü'ne kadar yolun altından giderek Eskişehir Yolu'na varacak, bu yolun ortasındaki röfütörden ilerleyerek Ümitköy'ü geçecek, Çağlayan Askeri Tesisleri'nin karşısından Çayyolu bölgesine girecek ve Konutkent II yakınında son bulacaktı. Böylelikle Çayyolu, saatte bir yönde 58000 yolcu taşıma kapasitesi olan hızlı bir toplu taşıma sistemiyle kent merkezine bağlanacak ve büyük bir bölümü yüksek ve orta gelir grubundan oluşan Çayyolu semti sakinlerinin çoğu merkeze otomobilleri ile gitmek yerine, bu hızlı ve konforlu toplu taşıma türünü tercih edecek, yollardaki sıkışıklıklar azalacak ve kent merkezindeki otopark sıkıntısı hafifleyecekti.

Ne oldu?

Bu projenin gerçekleşmesinin önüne ilk önemli engel olarak başlı başına yanlış bir uygulama örneği olan Akay Katlı Kavşağı çıkmıştır (ki bu da ayrı bir yazı konusudur). İlgili Meslek Odaları, uzmanlar ve İlçe Belediyesi'nin uyarılarına rağmen gerçekleştirilen bu proje, metronun Atatürk Bulvarı'ndan İnönü Bulvarı'na dönüşü için gereken toprak altındaki alanları işgal etmiş ve metronun 2.Aşaması'nın uygulanabilirliğini pratik olarak ortadan kaldırmıştır.

Aradan geçen süre içinde, yol genişletmelerinin sadece kısa vadeli rahatlamalar yaratıp sorunları ortadan kaldırmadığını gören belediye (belki de bilemediğimiz başka kaygılarla), Çayyolu'na raylı toplu taşıma sistemiyle hizmet götürülmesi için yeni arayışlara girmiş ve Ankaray'ın uzatılması biçiminde özetlenebilecek bir proje üretmiştir. Merkezi hükümetin yetkili kurumlarına onaylatılarak yapım ihalesinin de tamamlandığı anlaşılan bu projeye göre, Dikimevi-AŞTİ arasında işletilmekte olan hafif raylı sistem (Ankaray), AŞTİ İstasyonu'ndan sonra Eskişehir Yolu'na bağlanmakta, bu yolu izleyerek Ümitköy'e varmakta ve Ümitköy Kavşağı'nı geçtikten sonra son bulmaktadır. Bu terminal noktası ile Çayyolu'nun çeşitli mahalleleri arasında dağıtıcı/toplayıcı otobüs seferlerinin düzenlenmesi öngörülmektedir. Böylelikle Çayyolu'nun da, kentin raylı toplu taşıma ağı ile bağlantısının kurulması hedeflenmektedir.

Yanlış nerede?

Bu yeni kararın irdelenbilmesi için, öncelikle, iki raylı sistemin kapasiteleri arasındaki farkın dikkate alınması gerekir: metronun bir saatte bir yönde 58000 yolcu taşıması öngörülmüşken bu değer Ankaray'da 25000 yolcu olabilmektedir. Ayrıca, bu kapasiteler ideal işletme koşulları altında erişilebilecek üst değerlerdir.

Sabah ve akşam doruk saatlerde Ankaray'da daha şimdiden önemli yığılmalar izlenmektedir. Bunu görmek için akşam saatlerinde Kızılay istasyonundan bir kere Ankaray'a binmek yeterlidir. Trenler biraz daha sık işletilerek taşıma kapasitesi bir ölçüde arttırılsa bile, Ankaray'ın şimdiden doyma noktasına yaklaştığı açık bir biçimde anlaşılmaktadır. Böyle yoğun bir hattın ucuna, nüfusu her geçen gün artmakta olan Çayyolu yolcularının eklenmesinin nasıl bir çözümsüzlük yaratacağı tartışılmaz bir biçimde ortadadır. Sabah saatlerinde Çayyolu'ndan gelmekte olan dolu taşıtlara Bahçelievler yolcularının binmesi mümkün olmayacak, akşam saatlerinde ise merkezdeki istasyonlar her iki semt yolcularının yığılması nedeniyle kilitlenecektir.

Oysa, önceden planlandığı üzere metronun Çayyolu'na bağlanması durumunda, yukarıda verilen örnekteki gibi akşam saatlerinde Kızılay'dan metroya binildiğinde, AŞTİ yolcusuyla Çayyolu yolcusu ayrı olacağından Çayyolu hattı diğerinin üzerine eklenmeyecek, ilave bir sıkışıklık olmayacak, dolayısıyla kapasite sorunu yaşanmayacaktı.

İhalesi yapılmış olan Ankaray uzatması projesindeki diğer bir yanlış da, hattın Ümitköy civarında kesilmesi ve semt içi dağıtımın tümüyle otobüsler ile yapılmasıdır. Çayyolu ölçeğindeki bir yerleşmenin her noktasına raylı sistemle hizmet vermek elbette mümkün değildir. Ancak, burada hedef olabildiğince geniş bir kitleye doğrudan erişim sağlamaktır. Aktarma, ücretsiz de olsa ek bir külfet getirmektedir. Otomobil sahipliği oranının yüksek olduğu bu semtte, kişiler kolayca toplu taşıma kullanımından cayabilecek ve dolayısıyla yapılacak bu yeni yatırım istenilen verimlilikte olamayacaktır.

Özetle, Ankaray'ın Çayyolu'na uzatılması projesi baştan ölü doğmuş, yapılmış planlama çalışmalarını hiçe sayan ve hedeflenen yararı sağlayamayacak bir yatırım olarak ortaya çıkmaktadır.

Hala bir çıkış yolu var mı?

Bu aşamadan sonra, Akay Katlı Kavşağı'nın yaratmış olduğu önemli engele rağmen, metronun 2. aşamasının Çayyolu'na uzatılmasının teknik yolları bulunabilirdi (örneğin proje hızından ödün verilerek Akay Kavşağı daha küçük bir yarıçapla dönülebilir veya Milli Müdafı Caddesi gibi alternatif yollardan İsmet İnönü Bulvarı'na erişilebilirdi). Ancak yerel yönetimin, bu tür projelerde ilgili uzman veya kurumlara danışmama ve yanlış da olsa çizdiği yolda dayatma alışkanlığı bilindiğinden ve ayrıca ihale edilmiş projeden vazgeçilmesinin getireceği yasal güçlükler de dikkate alındığında geline bu aşamada herhangi bir olumlu çözüm beklemek aşırı iyimserlik olmaktadır.

Dolayısıyla Ankaralılar, daha önceki başka oldu-bittelerde görüldüğü gibi, eksiğiyle yanlışıyla kendilerine sunulan bu projeye yetinmek zorunda kalacaklardır.

Sayın Oda Yöneticileri'ne,

Ankaray'ın Çayyolu'na uzatılmasına ilişkin projeye ilgili haberler Eylül 2002'den itibaren basında görülmeye başladı. Konuyla ilgili bir uzman olarak ben de ayrıca, Oda'ya 13 Kasım tarihinde projenin sakıncalı ve eksik yanlarını açıklayan bir yazı gönderdim. Eğer gözümünden kaçmadıysa, ne Merkez ne de Ankara Şubesi'nce bu konuda herhangi bir açıklama yapılmadı ve yayın organlarında bir haber çıkmadı.

Gerektiğinde bir yaya üst geçiti veya tek bir yapı konusunu bile mercek altına alma tavrını korumuş olan Mimarlar Odası'nın, Ankara'nın böylesine önemli bir projesinde sessiz kalmasını yadırgadım. Yazımda belirttiğim olumsuz görüşlere katılmaması halinde bile, Oda'nın yayın organlarında projeyi öven bir görüşün ya da yorumsuz bir haberin yer alması gerekmez miydi?

Daha önce Oda'ya sunmuş olduğum yazıyı ekte tekrar gönderiyorum.

Saygılarımla,

Cüneyt Elker

"KAMU İHALE KANUNU VE KAMU İHALE SÖZLEŞMELERİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI" NA İLİŞKİN MİMARLAR ODASI GÖRÜŞÜ

30 Aralık 2002

Geçtiğimiz yasama döneminde yasayı çıkaranlar da dahil iktidardaki siyasal partilerin Kamu İhale Kanununa sıca bakmadıkları açık bir gerçektir. İktidarlar, kamu inşaatlarını, mal ve hizmet alımlarını, her türlü yolsuzluk suçlamalarına açık eski düzende hiç olmazsa bir süre daha sürdürmeyi tercih etmektedirler. Oysa, tartışma konusu yapılan 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu; "saydamlık", "eşit muamele", "güvenirlilik", "kamuoyu denetimi" gibi yasa metninde de yer alan temel ilkeleriyle, kamu alımlarında çağdaş bir düzeyin güvencesi olabilecek niteliktedir. Yasanın, bizce de değiştirilmesi gereken hükümleri vardır. Ancak bu değişikliklerin uygulama süreci içinde daha ayrıntılı çalışmalarla yapılması çok daha yararlı olacaktır.

KURUMUN ÖZERKLİĞİ VE MALİ OLANAKLARI KISITLANIYOR

Başlangıçta yasanın yürürlüğe girmesini ertelemek isteyen yeni iktidar, bu kez yasa ile getirilmiş olan sistemin önemli bir unsurunu, Kamu İhale Kurumunun kısmen de olsa sahip olduğu özerklik ve mali olanakları kısıtlama yoluna gitmektedir. Yasaya ilişkin yönetmelik vb. mevzuatın çıkarılması yetkisinin Kamu İhale Kurumundan alınarak Bakanlar Kuruluna verilmesi, Kurumun özerkliğini geniş ölçüde ortadan kaldıracak bir değişikliktir. Siyasal etkilenmelerden uzak tutulmak istenilen bir süreçte, siyasal iktidarlar yeniden belirleyici olmaktadır.

Öte yandan tasarıda, yasanın kendi mantığı içinde ayrıntılarda yapılan bazı zorunlu düzeltmelerin dışında, kamu alımlarının belirli bir bölümü sistem dışı bırakılmak istenmektedir. Ayrıca, şimdilik sadece 2003 yılı için olsa da, ihale açılması için ödenek ayrılması zorunluluğunu getiren yasa hükmü askıya alınarak, ödeneksizlikten uzun yıllar bitirilemeyen binlerce proje doğuran bir uygulama sürdürülmeğe çalışılmaktadır.

Kamu İhale Kanunu hakkında sadece bu değişiklik tasarısı ile sınırlı bir değerlendirme, konunun açıklık kazanması için yeterli olmayacaktır. Kanunun ve bu kanunla ilgili yönetmelik vb. ikincil mevzuatın hazırlanış süreci içinde iktidarların, ilgili bakanlıkların ve Kamu İhale Kurumunun tutum ve yaklaşımlarına bakmakta yarar vardır.

İKTİDARLAR YASAYI "KERHEN" KABULLENDİLER

İktidarlar, 4734 sayılı Kamu İhale Yasasını, kamuoyunda eski ihale düzenine karşı yoğunlaşan tepkiler ile Dünya Bankası ve Avrupa Birliğinden geldiği söylenen baskılar sonucu, bir anlamda "kerhen" kabullenmişlerdir. Yasa ile getirilen yeni ihale sistemi, iktidarlar tarafından yeterince benimsenmemiş, Kamu İhale Kurumunun kuruluşu ve işlerlik kazanması gecikmiş, ilgili bakanlıklardan kurumun çalışmalarına katkı sağlanamamıştır.

Diğer taraftan, bu yıl başına kadar kısıtlı bir süre içinde gerekli mevzuatı çıkarma zorunluluğu olan Kamu İhale Kurumu da, bir kamu kurumu görev ve sorumluluğu ile ilgili taraflar arasında sağlaması gereken ortak çalışma ortamını oluşturmada başarılı olamamıştır. Kamu kurum ve kuruluşlarının dışında, belirli çevrelerin özellikle ikincil mevzuatın hazırlanışında etkili oldukları görülebilmektedir. TMMOB ve Odaların, bu arada Mimarlar Odasının, Kuruma iletildiği görüş ve öneriler ne yazık ki genellikle dikkate alınmamıştır.

DİYALOG VE ORTAK ÇALIŞMA ORTAMI BUGÜN DE YOK

İlgili bakanlıklar, Kamu İhale Kurumu, diğer ilgili kamu kurum ve kuruluşları ve ilgili diğer taraflar arasında Kamu İhale Kurumu bünyesinde oluşturulması gereken diyalog ve ortak çalışma ortamı, ne yazık ki bugün de sağlanamamıştır. Son değişiklik tasarısının, Kamu İhale Kurumu ve ilgili diğer taraflar dışlanarak hazırlanması da böylesine gerekli bir diyalogun eksikliğini göstermektedir. Özellikle Bakanlar Kurulu ve öncelikli olarak konuyla ilgili bakanlıklar, örneğin Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ile Kamu İhale Kurumu arasında ortak görüş oluşturulmasını engelleyecek bir karşıtlığın olmaması gerekir. Devletin organları arasında böylesine bir diyalog kopukluğu düşünülemez.

YASA VE YÖNETMELİKLERDE DEĞİŞİKLİKLER GEREKİYOR

Yasada ve Kamu İhale Kurumunca çıkarılan yönetmeliklerde gerçekten değiştirilmesi gereken hususlar bulunmaktadır. Örneğin, yönetmeliklerde yasa hükümlerini de aşan bir tutumla yabancı girişimciler ve büyük sermaye lehine düzenlemeler getirilmiştir. Küçük ve orta ölçekli yüklenicileri dışlayan bu hükümlerin, farklı büyüklükteki ihale konusu işlerin gerektirdiği farklı asgari koşullar dikkate alınarak yeniden düzenlenmesi gerekir.

Bu arada yönetmeliklerde mimarlık ve mühendislik hizmetleriyle birlikte bütün teknik hizmet alımlarının "Danışmanlık Hizmetleri" kapsamına sokulması, yasa hükümlerini aşan ve mutlaka değiştirilmesi gereken bir diğer düzenlemedir.

Mimarlar Odası, Kamu İhale Yasasında yukarıda belirtilen türden ayrıntıların giderilmesi için girişimlerini sürdürmekte ve gerekirse yargı yoluna başvurmakta kararlıdır. Ancak bu türlü olumsuzların uygulama süreci içinde daha açık bir şekilde görülerek düzeltilmesi ihtiyacı duyulacağı görüşünü de korumaktadır.

DEĞİŞİKLİK ACELEYE GETİRİLMEMELİ, DİYALOG SAĞLANMALIDIR

İktidarın, İhale Kanununda aceleye getirilmiş, parçacı ve yerleştirilmek istenen sistemin temel ilkelerini zedeleyen değişikliklerden kaçınmasını diliyoruz. İktidar ve Kamu İhale Kurumunun, yasanın özünü oluşturan ilkelerle uyumlu, yani "saydamlık", "eşit muamele", "kamuoyu denetimi" gibi esasları gerçekten dikkate alan, süreklilik kazandırılmış bir diyalog ve ortak çalışma sürecini oluşturmasını bekliyoruz. Böyle bir süreç içinde Mimarlar Odası, TMMOB ve diğer Odalarla birlikte katkıda bulunmaya hazırdır.

TASARI GERİ ÇEKİLEREK GELİŞTİRİLMELİDİR

Bakanlar Kurulunca hazırlanarak TBMM'ne sevk edilen "Kamu İhale Kanunu ve Kamu İhale Sözleşmeleri Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı"nın, yukarıda belirtilen görüşler doğrultusunda geliştirilerek yeniden TBMM'ne getirilmek üzere geri çekilmesini öneririz. Tasarının bu haliyle TBMM'de görüşülmesi durumunda;

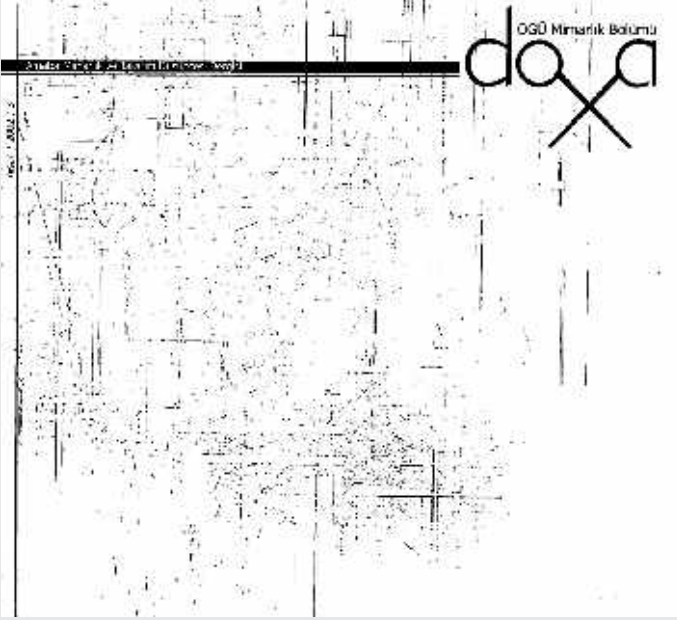
Kamu İhale Kurumunun özerkliğini ve maddi olanaklarını kısıtlayan, ikincil düzenleme yapma yetkisini kurumdan alan, Geçici bir süre için de olsa, ödenek olmaksızın ihale çıkarma olanağı veren,

Kanunun uygulama kapsamını daraltan, kamu kuruluşlarına herhangi bir maliyet sınırlaması olmaksızın belirli mal ve hizmet alımlarını kanun kapsamı dışında yapma olanağı getiren, Hısımlık nedeniyle konulan yasaklama sınırını daraltan, değişiklik hükümlerinin tasarıdan çıkarılmasını önermekteyiz.

TMMOB MİMARLAR ODASI

Doxa:

Minor bir başlangıç

Türkiye'de mimarlık alanında yayınlanan dergiler arasında; büyük yayın kuruluşlarına sırtını dayamadan, çok kısıtlı olanaklarla ve çabayı da özveriyi de aşan bir şevke sahip birkaç kişinin amatör uğraşısıyla çıkan belki de tek dergi Doxa. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Mimarlık Bölümünde hazırlanan "amatör bir mimarlık ve tasarım düşüncesi dergisi", Matbaa soygunları, grafiker itilafları, akademik erozyonlar gibi her çeşit engele rağmen logosuyla ima ettiği makas keskinliğinde ve 235 sayfalık çok zengin içeriğiyle elimizde: ...13. Cuma: Ayın Kadraja Doğuşu, Zigon Sehpa: Bir İsmi Olmalı- Vildan Klavuzu, Masa Üstü Galaksisi, Mimarlık Bölümü Kendini İnşa Ediyor, QuLiPo ve Tümleşik (kombinatif) Sanat, Yeni Bir Puzzle Türü: Poliformlar, Doku Sanatının Başyapıtları, On Air: Emprovize Mimarlık Dersleri, Nötr Bir Şiddet, Issızlık Üçlemesi, Birinci Bölüm: Under Construction Fotoportfolyosu, 1938 - 1956 Coca Cola Reklamlarında Militarizm, Söyleşi: Peter Eisenman versus Leon Krier: Benim İdeolojim Seninkinden İyidir...

Doxa'ya sahip olmak için "Osmangazi Üniversitesi Mimarlık Bölümü, Bademlik, Eskişehir" adresine veya doxadergi@yahoo.com a yazmak gerekiyor.

...Çoğu kere bir dergi, içine doğduğu komünün düşüncesinin doğal bir uzantısıdır; kabile, dünya üzerinde bir kez de dergi haline tezahür eder. Doxa böyle bir dergi değil. Alışılmış mimarlık dergilerine benzemezliği bundan ibaret de değil. Zaten günün iletişim olanakları hem bu dolaysızlığı, hem de bu toplumsal gerçekleşme tarzını tartışılır hale getirdi: Herkes, sınırlarını kendi belirleyeceği bir "site" kurma olanağına sahip, hem sahip, hem de bu atomize iktidar bölgesiyle malul durumda bugün. Öte yandan, yeni olduğunu söylemenin tek başına yenilikçi bir atılım yapma savının kendisinin bile kitschleştiği bir ortam olduğu da bir gerçek; yeni olduğunu söylemenin tek başına yenilikçiliğe katkı sağlaması mümkün değil. Bir derginin biçimi belirirken, içinde donup kalacağı formattan çok, içinde devineceği alanın olanakları belirginleşir; dolayısıyla, sözgelimi görsel teknolojinin geldiği son noktayı kullanmak sözü bir adım öteye taşımaya yetmeyebilir, ya da tersinden, olanaklarından kasıtlı olarak uzak durmak da. Bir derginin canlı ve hayatta olduğunun göstergesi sayfalarının canlı görünmesi de değildir, söz gelimi Cosmpolitan dergisinin canlı sayfaları arasından bir hayatiyet okumak güçtür; tasarım harikası olmayan nice derginin iyi dergi sıfatını nasıl hak ettiği açıklayamazdık yoksa. Yine de Cosmopolştan dergisi alanında önemli bir boşluğu dolduruyor olabilir, bu açıdan iyi bir dergi olması bile mümkündür.

Tasarım düşüncesine neyin kaynaklık ettiği noktasında ülkemizdeki mimarların fikir birliğinde olduklarını gözlemek mümkün: Mimarlığa mimarlık kaynaklık eder düşüncesi büyük ölçüde kabul görmüş durumda, başka bir formülasyon kurmaya kalkışmak bile abes bu açıdan bakınca. Ne var ki, başka alanların aksine mimarlığa mimarlığın dışında hemen her şey kaynaklık edebilir: Edebiyat, astronomi, hatta simya. Pornografi, cerrahi hatta kriminoloji. Böyle bir sav, kendi alanındaki konvansiyonu henüz tam anlamıyla üretememiş bir mimarlık camiası için israf kertesinde olabilir. Mimarlık ideolojisi, kılıgısal görüş alanına giren komşularının uzmanlığından (şehir plancısı, topograf, inşaat mühendisi), parasından (sektör yatırımcısı), sanatından (iç mimar, grafiker, heykeltıraş) yada zanaatından (taş ustası, marangoz) yararlanmamızı işaret ederken, "öteki" olarak görüş alanının dışında bıraktığı koca bir dünyayı perdeleme ve erteleme eğiliminde değil mi? Mimarlar meşgul insanlardır. Bu meşguliyet kuşanıldığında toplumsal bir ferahlama hissi verdiği için kolayca terk edilemez. Epistem böyledir işte!

Mehdi Hasım Kara, Doxa Dergi, sayı 3

HİZMET TİCARETİ GENEL ANLAŞMASI (GATS) ÇERÇEVESİNDE YAPILAN II.TUR HİZMET TİCARETİ MÜZAKERELERİNE İLİŞKİN KASIM-ARALIK AYI ÇALIŞMALARI

Hizmet Ticareti Müzakereleri:

Mimarlık ve mühendislik hizmet sektörlerine ilişkin olarak, Hizmet Ticareti Genel Anlaşması (GATS) çerçevesinde yapılan ikinci tur hizmet ticareti müzakerelerine ilişkin çalışmalar:

Pazara girişi hedeflenen ülkeler ve bu ülkelerden, genel ve sektörel hizmet ticareti kısıtlarının kaldırılmasına dair talepler iletilmeye devam edilmiştir. Söz konusu ön taleplerin, Mart 2003 tarihi itibarıyla kesinleştirilmesi gerekmektedir. Sektör temsilcisi kurumların görüşleri doğrultusunda; Türkiye Cumhuriyeti, Malezya ve Kanada'dan 2002 yılı Aralık ayı sonu itibarıyla, talepte bulunulmuştur. Söz konusu talepler ile birlikte, mimarlık ve mühendislik hizmetlerine ilişkin, ülkemizin talepte bulunduğu ülkeler; Kırgızistan, Pakistan, Tayvan, Mısır, Tunus, Malezya, Ürdün, Hindistan, Çin, Kore, İsviçre, Norveç ve Kanada'dır. Ülkemiz pazarına girmeyi hedefleyen ülkeler ise, Kanada, İsviçre, Norveç, Japonya, ABD, Mısır ve Malezya olarak sıralanabilir.

Dünya Ticaret Örgütü (DTÖ) sitesinde, ülkemiz taahhüt listelerinde kayma tespit edilmiştir. Bu nedenden dolayı, Türkçe Taahhüt Listemiz ile İngilizce Taahhüt Listemiz arasındaki uyumunun kontrol edilebilmesi için; Hazine Müsteşarlığı, ülkemiz Taahhüt Listesi'nin son halini, DTÖ Sekreteryası'ndan temin etmiş ve Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'na teslim etmiştir. Taahhüt Listemizin kontrollerine, halen Bakanlıkça devam edilmektedir.

Ülkemizden, mimarlık, mühendislik ve müteahhitlik hizmet sektörlerinde talepte bulunan Norveç, Kanada, Japonya ve ülkemizin talepte bulunduğu Hindistan, Mısır, Çin Halk Cumhuriyeti ile ikili ülke resmi görüşmeler, 02-06 Aralık 2002 tarihlerinde, İsviçre'nin Cenevre kentinde yapılmıştır. Söz konusu toplantılara, sektör temsilcisi olan Bayındırlık ve İskan Bakanlığı katılım sağlayamamıştır. Görüşmelerin

ardından Hazine Müsteşarlığı tarafından yapılan ulusal toplantı ve görüşmelerde; Hazine Müsteşarlığı, ülkemizden açılması yönünde talep iletilen, "Entegre Mühendislik" hizmet sektörünün, sektörün olumsuz görüşüne rağmen, açılması yönünde istemde bulunmuştur. Müsteşarlık, ayrıca, sektörün hizmet ticaretine açılabilmesi için gerekli kısıtların bir an önce belirlenmesi yönünde talebini iletmıştır. Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, entegre mühendislik hizmet sektörünün kapalı kalması gerektiğini vurgulamıştır.

Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Bakanlığa daha evvel iletilen görüşler doğrultusunda;

- Sektörü tanımlayan ve düzenleyen mevzuatın bulunmaması,
- Sektörün uluslararası rekabete hazır olmaması (İdari yapılanma, ölçek, sermaye yapısı, ihtisas ve mesleki yeterliliği tanınmış işgücü),
- Hizmet tanımının değişik hizmet sektörleri (Enerji, çevre, müteahhitlik) içinde kalması ve bu sektörler için hizmet sunumunun sektör konumunda olması ve kontrol edilmesinin mümkün olmaması,
- Sektöre, yabancı hizmet sunucusunun, birincil ve ikincil mevzuatların oluşturulmadan girmesi neticesinde, Türk sermayeli tüzel kişiliklerin ülke pazarı dışında kalma ihtimali ve
- Sektörün açılmasını müteakip, ileride yapılacak düzenlemelerin, ülke pozisyonunda herhangi geri bir adımın atılmasını engelleyeceği hususlarını;

Ulusal kurumlararası müzakerelere hazırlık çalışmaları dahilinde, Hazine Müsteşarlığı'na, ülke görüşünün oluşturulması ve talep sahibi diğer ülkelere iletilmesi için bildirmiştir. Ayrıca, Bakanlık katılım sağlayabildiği kimi ikili resmi görüşmeler sırasında, CPC 8673 kodlu bu hizmet sektörünün, bu çerçevede KAPALI kalmasının uygun görüldüğünü talep sahibi ülkelere iletmıştır.

Sektör görüşüne esas gerekçelerin detaylandırılarak güçlendirilmesi ve bu görüşlerin, bir kez daha, Hazine Müsteşarlığı'na iletilmesi gereği ile, 30 farklı kurumun konuya ilişkin görüşü, gerekçeleri ile birlikte, Bakanlıkça yeniden talep edilmiştir.

Ülke tekliflerinde yer alan bazı sektörlerin durum değerlendirmesi, ülke Taahhüt Listemizdeki

aksaklıkların tespiti ve sektörün mevcut durum ve ihtiyaçlarının belirlenmesine ilişkin olarak; Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, 19 Kasım 2002 tarihinde, Ulusal Düzenlemeler Çalışma Grubu çalışmaları hakkında bir toplantı yapmıştır. Ulusal Düzenlemeler toplantısının ikincisi, 03 Şubat 2003 tarihinde yapılacaktır. Bakanlık, benzer kapsamda, müteahhitlik sektörüne ilişkin, 20 Kasım 2002 tarihinde, Mimarlar Odası ve TMMOB temsilcilerinin de katılımında, dar kapsamlı bir uzmanlar toplantısı düzenlemiştir.

Müteahhitlik sektörü dahilinde kalan mimarlık/mühendislik ve müteahhitlik hizmetlerinin irdelendiği 20 Kasım 2002 tarihli toplantıda; GATS müzakere sürecine ilişkin genel bilgi aktarımının ardından; ikili görüşmelerde, ülkemizden, yabancı hizmet sunucularına açılması öncelikli talep edilen hizmet sektörlerimiz ve talep içerikleri açıklanmıştır. Toplantıda ayrıca, GATS kapsamında kalan "kamu alımları"nın belirlenmesi ihtiyacına dikkat çekilmiş ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu ile bu Kanunlara istinaden düzenlenen ikincil mevzuatta, bu yönde bir düzenleme yapılması gereği irdelenmiştir. Müteahhitlik hizmetlerine ilişkin toplantıların, daha geniş bir katılımı ile yapılması ve süreklilik kazandırılması hususu da karara bağlanmıştır.

Ulusal Düzenlemeler Çalışma Grubu:

Ulusal Düzenlemeler Çalışma Grubu'nun, 04 Aralık 2002 tarihinde, Cenevre'de yapılan toplantısına; DTÖ Nezdinde Türkiye Daimi Temsilciliği, Maliye Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı ve TMMOB katılım sağlamıştır. TMMOB adına, Yönetim Kurulu üyesi Sayın Ali AÇAN toplantıda hazır bulunmuştur. (Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, sözkonusu toplantıya katılım sağlayamamıştır.) Ulusal Düzenlemeler Çalışma Grubu'nun bir sonraki toplantısı, 26 Şubat- 07 Mart 2003 tarihleri arasında yapılacaktır.

TMMOB temsilcisi aracılığıyla iletilen sözkonusu toplantıya esas belgeler, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nca, sektör temsilcilerinin incelemesine sunulmuştur.

Ulusal Düzenlemeler Çalışma Grubu Çalışmalarına ilişkin, 19 Kasım 2002 tarihinde, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nda yapılan toplantıya; Maliye Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Devlet Planlama Teşkilatı, TMMOB ve Mimarlar Odası

katılım sağlamıştır. Bu toplantı ile, 03 Şubat 2003 tarihli ikinci aşama toplantısına, Türk Müşavir Mühendisler ve Mimarlar Birliği'nin de çağırılması uygun görülmüştür.

Ulusal Düzenlemeler Çalışma Grubu'nun Cenevre'de yapılacak bir sonraki toplantısına esas belgelerin değerlendirilmesi, 03 Şubat 2003 tarihli toplantıda yapılacaktır.

Toplantı/Seminer/Konferans:

- TMMOB İnşaat Mühendisleri İstanbul Şubesi, 28 Aralık 2002 tarihinde, "Hizmet Ticareti Genel Anlaşması (GATS) ve Mühendislik Hizmetleri" konulu bir Panel düzenlemiştir. İMO İstanbul Şube Başkanı Cemal GÖKÇE'nin başkanlık ettiği İTÜ Maçka Sosyal Tesisleri Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen Panel'e; Y.Şehir Plancısı Şirin Gülcen EREN, Prof. Dr. Birgül AYMAN GÜLER ve Öğretim Görevlisi Seyhan ERDOĞDU katılım sağlamıştır.

SBF Öğretim Görevlisi Seyhan ERDOĞDU, Ankara İTÜ Yüksek Mühendisler Birliğinde, 11 Ocak 2003 günü düzenlenen bir söyleşide, "GATS Uluslararası Hizmet Ticaret Anlaşması ve Mühendislik Mimarlık Hizmetleri" konusunda konuştu.

APA/ AÇIK PROJE ALANI YENİ BİR ALAN.

YENİ ŞEYLER ÖĞRENMEK İÇİN...

YENİ ŞEYLER YAPABİLİRSİNİZ.

ÖZGÜRCE DENEMELERİNİZE AÇIK BİR ALAN.

KENDİ İSTEKLERİNİZE TANIMLAYABİLECEĞİNİZ BİR ALAN.

MİMARLIKLA KENDİ ARANIZDAKİ BAĞI YENİDEN VE KENDİ

İLGİNİZE, MERAKLARINIZA, KEŞİFLERİNİZE AÇIK BİR BİÇİMDE

TANIMLAYABİLECEĞİNİZ BİR ALAN

APA / AÇIK PROJE ALANI YENİ BİR ALAN.

“NE” YARIŞMASI

30, 40, 50 VE 60 yıllık üyelerimize “ne” verebileceğimizi bulmak üzere düzenlediğimiz, ortamı ve yarışma formatlarını sorgulamayı benimseyen Ne Yarışması 2. aşama atölye çalışması, 4 Ocak 2003 tarihinde Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nde gerçekleşti. Çalışmaya Zafer Aldemir, Behiç Ak, Tan Oral, Erdal Sorgucu ve Ela Tekkaya'dan oluşan raportör grubu ve ilk aşamaya katılan otuzsekiz öneri arasından belirlenen yedi tasarımın müellifleri olan Burçin Cem Arabacıoğlu, Nevzat Sayın ve Nesli Kayalı, Nazmiye Öztürk, Soner Şahin, Özge Ekmekçioğlu, Orhan Daybelge, Füsun Çizmeci katıldılar. Tasarımcılar birinci seçmek yerine önerileri geliştirecek tartışmalar yapmayı benimsediler. Çalışma sonucunda bu yıl için Nevzat Sayın ve Nesli Kayalı'nın önerdiği ne'yi kullanmaya ve diğer 6 önerinin de prototipinin yaptırılmasına karar verdiler. Öneriler hazırlayan bütün katılımcılara, cesur bir tarifleme ile yarışma biçimlerinin sorgulanmasını amaç edinen çalışma grubumuza ve atölye tartışmalarını gerçekleştiren raportör grubumuza çok teşekkür ediyoruz.

Archiprix 2002 Türkiye Yarışması Sonuçlandı

Bu yıl yedincisi gerçekleştirilen, Yapı Endüstri Merkezi ve Şevki Vanlı Mimarlık Vakfı sponsorluğunda Türkiye'deki mimarlık okullarının öğrencileri arasında düzenlenen Archiprix-Türkiye Bitirme Projeleri Yarışması 2002 ödülleri verildi.

Emre Arolat, Hayzuran Hasol, Şevki Pekin, Murat Tabanlıoğlu ve Şevki Vanlı'dan oluşan seçici kurul üyeleri; yarışmaya 16 mimarlık okulundan gönderilen 71 proje arasından dereceye ve mansiyona değer bulunan çalışmaları seçtiler. Ayrıca Ferhan-Hülya Yürekli tarafından verilen "Anakız Gebizli Anısına Özel Ödül" ile Has Mimarlık Ltd. Tarafından verilen "Bahadır Tahir Yiğit Anısına Özel Ödül" de sahiplerini buldu.

1.Ödül:

Ali Özer (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)

2.Ödül:

Fırat Gülmez (İstanbul Kültür Üniversitesi)

3.Ödül:

Ömer Selçuk Baz (Uludağ Üniversitesi)

1.Mansiyon:

Ahmet Nazif Satı (Karadeniz Teknik Üniversitesi)

2.Mansiyon:

Süleyman Akkaş (Uludağ Üniversitesi)

3.Mansiyon:

Elçin Ertuğrul (Orta Doğu Teknik Üniversitesi)

Anakız Gebizli Anısına Özel Ödül

Muna Güvenç (İstanbul Kültür Üniversitesi)

Bahadır Tahir Yiğit Anısına Özel Ödül

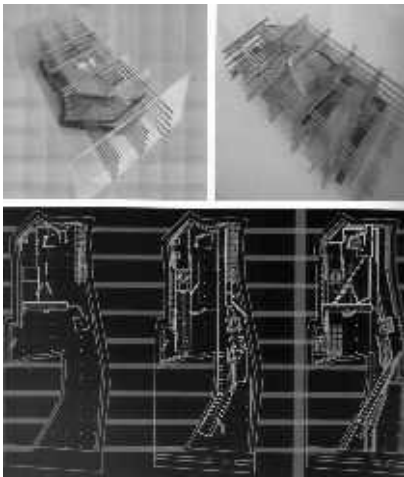
Nihal Arlat (İstanbul Teknik Üniversitesi)

Teşvik Ödülleri

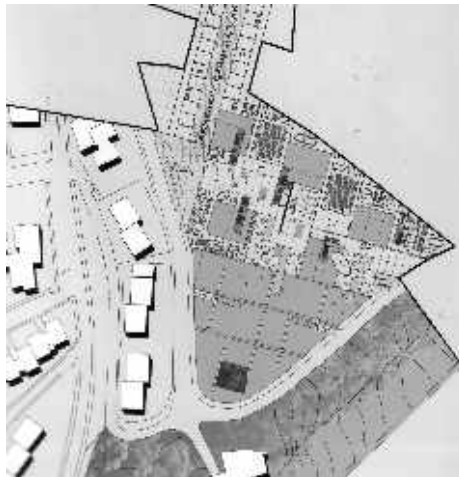
İlke Barka (Mimar Sinan Üniversitesi)

Fatih Barut (Osmangazi Üniversitesi)

1.Ödül

2.Ödül

3.Ödül

50. YIL PARKI VE ŞEHİTLER ANITI KOMPLEKSİ PROJE YARIŞMASI

Prof.Dr. Yüksel ÖZTAN

Peyzaj Mimarı

12.09. 2002 tarihinde Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından açılmış olan "50. YIL PARKI VE ŞEHİTLER ANITI KOMPLEKSİ KENTSEL TASARIM PEYZAJ MİMARLIĞI, PLASTİK SANATLAR İÇERİKLİ MİMARLIK PROJE YARIŞMASI" 23.12.2002 Pazartesi günü toplanan Jüri'nin çalışmalarıyla sonuçlandırılmıştır.

Yarışmada 27 eser değerlendirilmiştir.

Yarışma, halen kullanılmakta olan 16 hektar büyüklüğünde bakımsız bir park alanının ayrıntılı olarak düzenlenmesini; ona bitişik 24 hektar alan için ise fikir düzeyinde dönüşüm önerilerini amaçlamıştır.

Şartnamenin Amaç ve Hedefler Maddesi'nde yarışma konusu "Savaşlarda ve terör olaylarında hayatını kaybeden Ankaralı şehitler adına anıt kompleksi ve yakın çevresinin düzenlenmesi için kentsel tasarım, peyzaj mimarlığı ve plastik sanatları da kapsayan mimarlık ve mühendislik projelerini elde etmek ve güzel sanatları teşvik etmek" olarak özetlenmiştir.

Yarışmada ayrıntılı çalışma istenilen 16 hektarlık 50.Yıl Ankara Parkı alanı topoğrafya özellikleri nedeniyle oldukça hareketli bir tepe formuna sahiptir.

Park alanı, tepe formu ve yükseltisi (en üst kotu 986,62 m) nedenlerinden dolayı kentin birçok yerlerinden algılanabilmektedir. Öte yandan, park alanının üst kotları ile yamaçlarından kenti geniş bir perspektif içinde kavrayan panoramik görsel ilişkisi vardır. Parkın en üst kotu ile Kurtuluş Parkı arasında yaklaşık 130 m yükselti farkı bulunmaktadır.

Böylece, yarışma alanının konumlandığı Aktepe, kent içinde yer alan tepeler arasında yükselti bakımından Ankara Kalesi'nden sonra ikinci sıradadır. Bu nedenle, Ankara kenti formunu oluşturan topoğrafya plastiğinde önemli bir eleman rolündedir.

50. Yıl Ankara Parkı'nın konumlandığı Aktepe, Prof.H.Jansen'in "Ankara İmar Planı Raporu"nda "İncesu'yun içinden geçtiği Cebeci Mahallesi'nden itibaren dağ tepeleri yükselmeye başlar ve buradan eski şehrin en güzel kısımları görünür" olarak tanımlanmaktadır.

Bu itibarla, parkın konumlandığı Topraklık sırtları Ankara'nın önemli nirengi noktalarından biridir; park, gerek konumu, gerekse kente olan fiziksel ve görsel ilişkileri açısından büyük öneme sahiptir.

JÜRİ GENEL DEĞERLENDİRMESİ VE KİŞİSEL GÖRÜŞLERİM

Genel Değerlendirme Raporu"nda Jüri görüşleri şöyledir: "Bu yarışmanın iki verisi vardır: Birincisi, çevre ile ilişkiler sürdürülerek yarışma alanının kente bütünleşmesi ve yeni bir düzen getirilmesi; ikincisi ise, şehitler anıtı kompleksi ile Ankara ufkunda her yönüyle yeni bir silüet oluşturmasıdır.

Bu amaçlardan çıkışla böyle bir yarışmanın Ankara Kenti'ne çok büyük katkısı olacağı beklenmiş; ancak, gerek anıt kompleksi ve çevresindeki parkın kente bütünleşmesi, yakın çevresinde yaratacağı olumlu dönüşüm ve etkiler, gerekse şehitler anıtı gibi önemli bir simgesel ögenin Ankaralılara hediye edilmesi konusu, projelerde tam olarak çözümlenemediği üzülerek görülmüştür.

Ancak, Jüri, gelen projelerde tasarım ilkeleri ve anıt kompleksi açısından çok olumlu projelerle karşılaşmamış olmasına rağmen, mevzuat prosedürünü izleyerek projeleri ödüllendirmiştir.

Bu değerlendirmelerden, yarışma projelerinin gerek özgünlük, gerekse tasarım ve uygulama açısından herhangi bir değer taşımadığı; buna karşın, zorunlu olarak "Mevzuat Prosedürü" nedeniyle projelerin ödüllendirildiği anlaşılmaktadır. Burada, yarışmanın başlığını yinelemekte yarar görüyorum.

"50.YIL PARKI ve ŞEHİTLER ANITI KOMPLEKSİ KENTSEL TASARIM, PEYZAJ MİMARLIĞI, PLASTİK SANATLAR İÇERİKLİ MİMARLIK PROJE YARIŞMASI".

Bugüne değin, otuzdan fazla çeşitli konularda açılan ulusal ve uluslar arası yarışmaların aslı ve danışman jüri üyeliği görevini üstlendim; bir o kadar sayıda da bireysel ve ortaklaşa olarak yarışmalara katıldım. Ancak, çeşitli konuların böylesine karmaşık bir başlıkta bir araya getirildiğine tanık olmadığımı özür dileyerek belirtmek istiyorum. Yarışmada bir "AŞURE" yaratılmak istenilmiş ise de, maalesef bunun ne karışımının dozu iyi ayarlanmış; ne de yarışmaya katılanlar bu konu için gerekli olan uyumlu bir orkestra kurgusunu oluşturabilmişlerdir.

Jüri, şartnameyi hazırlarken yarışmaya katılacak projelerin geleceğini önceden sezinlemiş olmalı ki, 12.maddenin 12.2 Bendi'nde Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nın "Uygulama projelerini, maketlerini, mesleki kontrollük hizmetlerini yarışmada tatbik kabiliyeti olan ve Jüri raporunda belirtilen birincilik kazanan proje sahibine yaptıracaktır" belirtilmekte; "Ancak, ödeneğin sağlanamaması, arsanın veya ihtiyaç programının önemli ölçüde değiştirilmesi hallerinde Belediye uygulama projelerini yaptırıp yaptırmamakta serbest kalacaktır" şeklinde bir açıklamada bulunmak suretiyle önceden önlemini almış olmaktadır.

Bu konuda, Jüri "Genel Değerlendirme Raporu"nda tüm projeleri kapsayan bir değer yargısında bulunmakta, umut edilen sonuçları sağlanamamış olması nedeniyle üzüntülerini ve projelerin yalnızca "mevzuat prosedürünü izleme" zorunluluğu dolayısıyla ödüllendirildiğini belirtmektedir. Bu bağlamda 1.ÖDÜL'ü kazanan projeye ilişkin Jüri değerlendirmesinde; yeşil doku ve su kullanımları, alan içindeki işlevler ve konulamalar arasındaki ilişkiler, dolaşım kolaylığı, malzeme seçimi vb gibi tasarım ve planlama açısından peyzaj mimarlığı ilke ve yaklaşımları övgüyle belirtilmiştir. Buna karşın yarışmanın çok önemli konusu olan "Şehitler Anıtı Kompleksi" için ise olumlu görüş verilmemiştir.

Bu durum öteden beri yarışma şartnamelerinin yarışma amacı ile örtüşmemesi biçiminde süregelen hatalı anlayışı bir kez daha örneklemiş olmaktadır. Öte yandan bir yarışma ile olabildiğince herşeyi elde etme anlayışı ve konuyla yakından ilgili çeşitli mesleki yaklaşımlar için 3 ay gibi kısa bir süre verilmesinin, yarışma jürisinin yakındığı yarışma sonuçlarını yarattığı kuşkusuzdur. Nitekim, yarışma jürisinin raporuna göre 50.Yıl Parkı ve Şehitler Anıtı Kompleksi yarışması sonucunda yalnızca peyzaj mimarlığına ilişkin alan kullanımına dayalı bir park projesi sağlanmış olmaktadır.

Şimdi, 1.ÖDÜL'ü kazanan projenin durumunu irdelleyelim.

1992 yılında Ankara Üniversitesi'nin girişimleri sonucunda, 50.Yıl Ankara Parkı (Aktepe Parkı) ile Üniversiteye bağlı Hukuk, Siyasal Bilgiler, Eğitim ve İletişim Fakülteleri'nin yakın ilişkileri gözönünde bulundurulmak suretiyle, kente hizmet eden kaliteli bir parkın (anıt yeri belirlemek koşuluyla) projelendirilmesi, Büyükşehir Belediyesi ve Üniversite arasında bir protokole bağlanmış idi. Bu hususta, Ankara Büyükşehir Belediyesi ile bir büro arasındaki sözleşme uyarınca, Üniversitenin peyzaj planlama konusundaki fahri katkısıyla parkın uygulama projelerinin (Şehir Planlama, Peyzaj Planlama ve Mimarlık konularında) tümü tamamlanarak 1993 yılında Belediye'ye teslim edilmişti. Aynı yıl park uygulaması Belediye tarafından bir firmaya ihale edilerek uygulamaya başlanılmış ise de, Sayın Melih GÖKÇEK döneminin başlangıcında bu ihale fesh edilmek suretiyle engellenmiştir. Kuşkusuz, böyle bir engelleme ile 10 yıllık bir süre yitirilmiş olmaktadır. Ayrıca, söz konusu projede anıt yeri, meydan ve çevre ilişkileri düşünülmüş olduğundan bugünkü yarışma yalnızca anıt için yapılmış olabirdi.

Yöneticilerimizin, daha önce yapılmış olan girişimleri, proje çalışmalarını, yürütülmekte olan uygulamaları bir tarafa atarak engellemeleri ve kendi dönemlerine maletme anlayışları sonucunda

ülkemizin ne derece zarara uğratıldığı maalesef değişmez bir olgu olarak sürdürülmektedir. Nitekim, Sayın Karayalçın döneminde yapılmış olan iki yarışma için de görmektediriz. Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin 1989 yılında hazırladığı 5 yıllık uygulama programı kentin karşı karşıya olduğu sorunlara çözüm getirmeyi amaçlayan proje paketlerini (Dönüşüm Projeleri, Gelişim Projeleri, Katılım Projeleri, Kültürel Proje ve Diğer Projeler) gündemine alıyordu. Bu projeler arasında, gelişim Projeleri yeni yüzyılın Ankara'sının girişlerini, omurgasını tepelerini ve vadilerini gerçek değerlerine kavuşturmayı; Başkent'e özgü simge ve görüntüler yaratmayı amaçlamış idi. Başkent'in görsel ve simgesel yapısını yeniden oluşturmayı amaçlayan projeler dizisi içinde ANKARA KENT GİRİŞLERİ YARIŞMALARI bu çerçevede ele alınarak, 1990 yılında "Güzel Ankara Projesi Kent Girişleri Düzenlenmesi İstanbul Girişi Proje Yarışması"; 1992 yılında ise "Güzel Ankara Projesi Kent Girişleri Düzenlemesi İzmir Girişi Yarışması" sonuçlandırılmıştır.

Malesef, her iki yarışmanın da, iptal edildiğini (yarışma alanı yerinin değiştirilmesi gibi bir gerekçeye sığınmak suretiyle), daha sonra her iki giriş projesinin Selçuk Dönemi'nden esinlenerek hazırlanan çağdışı giriş kapı örnekleriyle ne derece gülünç duruma getirildiğini üzümlere hatırlıyoruz.

Yöneticilerin ve sorumluların bu gibi engelleyici tutumları ve sorumsuz davranışları için hesap verme (zaman kaybı, yapılmış olan her türlü harcamalar vb. açılardan) döneminin ne zaman başlatılacağı merak ettiğim konular arasındadır.

JÜRİ OLUŞUMU

Jürilerin oluşumunda, kuşkusuz yarışma konusuyla yakından ilişkili, onu doğrudan ya da yakından ilgilendiren, bilimsel ve mesleki açıdan deneyimli ve birikimli, objektif değer yargılarına sahip olma gibi hususlar göz önüne alınır. Bir bakıma, çok yönlü, ancak uyumlu bir orkestra oluşturma amaçlanır. Böyle bir ekibin her bakımdan dürüst ve tarafsız üyelerden oluşturulması kuşkusuz ideal bir durumdur. Ancak, doğrudan etkili olacak ve oy kullanma hakkına sahip olacak "ASLİ" üyelerin yarışmayı düzenleyen kurumlardan olmaması bir "teamül"dür. Aksine olan görevlendirmeler çok kez yarışmalarda kuşku yaratabilir. Kuşkusuz, bu gibi kişiler için "DANIŞMAN" jüri üyeliği düşünülür.

Değinilen bu hususlar açısından söz konusu yarışma için iki önemli konu üzerinde durmak istiyorum. Birinci husus jüri oluşumu ile ilgilidir.

50. Yıl Parkı ve Şehitler Anıtı yarışmasından 7 asli üyeden 3'ü Ankara belediyelerinin kadrolu elemanı, 2'si öteden beri danışmanlık görevini yürüten kişilerden oluşturulmuştur. Bu durum, teamülü (yapılagelişi) en azından zedelemiştir. Ayrıca, yarışmada peyzaj mimarlığı konuları oldukça ağırlıklıdır ve öncelikli konular arasındadır. Buna karşın, bu konu jüride sadece 1 Asli üye ile temsil edilmiştir. Ayrıca, bu üyenin herhangi bir nedenle jüriden ayrılması halinde yedek üyeler arasından gelecek üye başka bir meslek dalından olacaktı.

İkinci husus yarışmanın asli üyeler içinde görevli sayın Selami SÖZER'in ünvanıyla ilgilidir. Sayın Sözer, Ankara Üniversitesinden Doçent Dr. Ünvanıyla ayrılarak yaklaşık 15 senedir serbest olarak başarılı çalışmalar yürüten bir meslektaşımızdır. Kendisinin ne zaman ve hangi üniversitede "Profesör" ünvanını aldığı ülkemizin peyzaj mimarlığı anabilim dalına ilişkin birimlerinde görevli akademik öğretim elemanları ve meslektaşları tarafından bilinmemektedir. Kuşkusuz kendisinin bu konuda bir açıklaması olacaktır. Ancak, bilinen durumuyla sayın Sözer'in unvan konusu yarışma jüri kararını "meşruiyet" (yasaya uygun bulunma) ve "gerçekçiliği" açısından tartışılır duruma getirecektir. Aynı durum, Osmanlı İmparatorluğu'nun kuruluşunun 700. yıldönümü anısına Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından Ocak 2003 tarihinde açılmış olan yarışma için de sözkonusudur. Sayın Sözer'in bu yarışma jürisindeki asli üyelik görevine ek olarak üstlendiği jüri başkanlığı ise konuyu tümüyle tartışılır duruma getirmiş olacaktır.

Asli jüri üyeleri :

Prof. Dr. Gönül TANKUT, Y.mimar, Şehir Plancısı, Odtü Mimarlık Fakültesi Öğretim Üyesi

Prof. Dr. Selami SÖZER, Peyzaj Mimarı, KKTC GAÜ Mütevelli Heyeti Üyesi

Prof. Dr. Şule KARAASLAN, Y.mimar mühendis, Şehir Plancısı, Gazi Üniversitesi Müh. Mim. Fakültesi Öğretim Üyesi

M.Ziya KAHRAMAN, İnşaat Mühendisi, Altındağ Belediye Başkanı

Ö.Faruk ERCİYES, Şehir Plancısı, Ankara Büyükşehir Belediyesi İmar Daire Başkanı

İsmail Hakkı SAYIN, Mimar, Ankara Büyükşehir Belediyesi İmar Daire Başkan Yardımcısı

Eşber KARAYALÇIN. Heykeltıraş

Danışman Jüri Üyeleri

İ. Melih Gökçek Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı

Atilla Koç Merkez Valisi, A Ankara Büyükşehir Belediyesi Eski Genel Sekreteri

Prof. Dr. Ali Birinci Tarihçi, Polis Akademisi Öğretim Üyesi

Prof. Dr. Bahaeddin Yediylıdır Tarihçi, Hacettepe Üniversitesi Tarih Bölümü Başkanı

Prof. Dr. İlber Ortaylı Tarihçi, Galatasaray Üniversitesi Öğretim Üyesi

Murat Doğru Şehir Plancısı, Y. İşletmeci, Başkanlık Danışmanı

Yedek Jüri Üyeleri

Aysun Esengil Mimar

Ragıp Çeçen Heykeltıraş

50. YIL PARKI ve ŞEHİTLER ANITI KOMPLEKSİ PROJE YARIŞMASINDA ÖDÜL ALANLAR

1. ÖDÜL: Nimet AYDIN, Nalan ÖZKADİF, Habibe ADUŞ, Sevinç GÜNDOĞDU, Ferit ÖZŞEN, Levent DARI, Mustafa ÜNAL, Yavuz K.GÜNER / Yardımcılar : Özgür TOP, Servet GÜMÜŞ, Hakan ÖZTÜRK, Kerim YAMAN, Ümrân KAVAK, Levent İNCE, Afşin KETENE, Hakkı ŞAHİN

2. ÖDÜL: Eren BAŞAK, Devrim ÇİMEN, Sertaç ERTEN, M.Bora TÜRKKAN, Ferhat ÖZGÜR, Meral ÖZDENGİZ BAŞAK, Sinan BURAT, Hakan YAZMAN, Bülent MERGEN, İbrahim ÖZTÜRK

3. ÖDÜL: Yavuz Selim SEPİN, Hüseyin CENGİZ, Semra ATABAY, Özge AÇIKKOL, Mustafa KÜLTÜR, Recep GÜRAY, Sefa SARISOY / Yardımcılar : Mehmet Ali ÖZBEK, Utku KARAMAN, Naile ALAYBAŞI

1. MANSİYON: Levent TİMURHAN, Reha BENDERLİOĞLU, Perihan KİPER, Ali Osman ŞAHİN, Ayşen MADEN, Süheyla KARAKAYA, Atilla M.ESER, Bahri TÜRKMEN, Kemal OVACIK

2. MANSİYON: Yüksel ER BEŞBAŞ, Necdet BEŞBAŞ, Kenan ÇULFA, Fatih APAYDIN, Şebnem AYIK, Serkan YAŞDAĞ, Serkan DEMİR, Sinem KÜÇÜK, Gökhan BEŞBAŞ, Ergun TERCANLI, Levent TOSUN, Kemal AYKAÇ

3. MANSİYON: Mehmet DANIŞMAN, İlksen DANIŞMAN, Burhan ALKAR, Şaban Ö.KIRAÇ, Dilay ŞEKER, Kemal GÜRAVŞAR, Ahmet Süreyya URAL, Saadettin BURAN

4. MANSİYON: Özgür BİNGÖL, İlke BARKA, Cem HİMMETOĞLU, Emel ÖZTEP, Nermin TİRBEN, Nurettin BEKTAŞ, Hasan BİNGÖL, Günkut BARKA, Şefik ÖZTEP, Sait BÜLBÜL

5. MANSİYON: Kerem YAZGAN, Begüm YAZGAN, Emre KUZLU, Ertuğrul YURDAKUL, Jale ERZEN, Baykan GÜNAY, Hatice KARACA, M.Can BİNZET, E.Serdar BİNZET, Celal OKUTAN, Mehmet OKUTAN, Halime ÜNAL / Yardımcılar : Duygu ŞENER, İlker OTMAN, Selcan TUNCER / Danışmanlar : Erhan ACAR, Adnan BARLAS

SATINALMA: Şükrü ÜNAL, O.Mete DEMİRBAŞ, B.Ozan ERDOĞAN, Emre AYDIN, M.Sabri YURDAKUL, Hakan YAZMAN, Alhan GEDİK / Yardımcılar : Sedat BİÇER, Melih İBİŞ, Saim ÜNLÜER / Maket :

Mustafa CAN, Mustafa KOÇYİĞİT, Emin ÖZBİLGİ

SATINALMA: Ervin GARİP, Banu BAŞESKİCİ, Alev ÖZKAN, Nurgül FİDAN, Ümit DERİNSU, Feyzullah DİRİSAĞLIK, İsmail AKIN, Hüseyin AKKUŞ

SATINALMA: Sait KOZACIOĞLU, Şükrü ATACAN, Gülbin GÜMÜŞ, Z.Oya KOZACIOĞLU, M.Can BİNZET, Serdar BİNZET, Celal OKUTAN, M.Sabri YURDAKUL / Yardımcılar : Sevgi YÜCESAN

SATINALMA: Celal Abdi GÜZER, Ahmet O.NALBANTOĞLU, Belemir GÜZER, C.Fatih ÖZ, Erdal KURTTAŞ, Serdar PEHLİVAN, Sabri KUŞÇU, Abdullah BİLGİN, Kemal AYKAÇ / Yardımcılar : Aydın IŞIK, Çağdaş ÖZCANLI, Cemil CÖMERT, Kaan TUNA, Danışman : Ahmet KANNECİ

SATINALMA: Sertaç TÜMER, Ö.Emre YAVUZ, Zeynep HAGUR, Sercan ÇALIŞKAN, Mustafa KÖKSAL, Altan İŞILTAN, Alpay KAYMAZ / Danışmanlar : Faruk GÖKSU, Aygen KANCI / Yardımcılar : Harun EKERBİÇER, Korkut YILDIRIM, S.Oktay ÜZÜMCÜ

OSMANLI İMPARATORLUĞU'NUN 700. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ ANIT KOMPLEKSİ VE PARKI PROJE YARIŞMASI

Osmanlı İmparatorluğu'nun kuruluşunun 700. yıldönümü anısına yaptırılması düşünülen simgesel anıt kompleksi ile bu anıt kompleksinin içerisinde yer alacağı yaklaşık 70 hektarlık alanın verilen program doğrultusunda park olarak kentsel tasarım, peyzaj planlama, plastik sanatlar kapsamlı mimarlık ve mühendislik fikir projelerinin elde edilmesi işi Ankara Büyükşehir Belediyesi Başkanlığınca serbest, ulusal ve tek kademeli olarak yarışmaya çıkartılmıştır. Projeler en geç 24. 3 2003 tarihinde teslim edilecektir. Yarışmaya ait şartnameler "Ankara Büyükşehir Belediyesi İmar Daire Başkanlığı, Yarışma Raportörlüğü, Hipodrom Caddesi No. 18 Yenimahalle ANKARA" adresinden 60.000.000.-TL karşılığı alınabilir.

DANIŞMAN JÜRİ ÜYELERİ:

- İ.Melih GÖKÇEK (Ankara Büyükşehir Bel. Bşk.),
- Kadir Ramazan COŞKUN (Ankara Büyükşehir Bel. Gn. Skr.),
- Prof. Dr. Ali BİRİNCİ (Tarihçi),
- Prof.Dr. Bahaeddin YEDİYILDIZ (Tarihçi, H.Ü. Tarih Bölümü Bşk.),
- Prof.Dr. İlber ORTAYLI (Tarihçi, Galatasaray Ü.Öğr. Üyesi),
- Nuri GÜRGÜR (Türk Ocakları Derneği Başkanı)

ASIL JÜRİ ÜYELERİ:

- Prof.Dr. Gönül TANKUT (Y.Mimar, Y.Şehir Plancısı),
- Prof.Dr. Şule KARAASLAN (Y.Mim.Müh.,Şehir Pln.G.Ü.Müh-Mim.Fak.Öğr.Üyesi),
- Prof.Dr. Selami SÖZER (Peyzaj Mim. K.K.T.C.G.A.Ü Müttevelli Heyeti Üyesi),
- Öner TOKCAN (Y.Mimar),
- Ragıp ÇEÇEN (Heykeltraş),
- Oktay ŞENDUR (İnş.Müh., Ankara Büyükşehir Bld.Bşk.Gen.Şek.Yrd.),
- Murat DOĞRU (Şehir Plancısı, Y.İşletmecisi, Başkanlık Danışmanı)

YEDEK JÜRİ ÜYELERİ:

- Burhan ALKAR (Heykeltraş),
- Ö.Faruk ERCİYES (Şehir Plancısı, İmar Daire Başkanı),
- İsmail Hakkı SAYIN (Mimar, İmar Daire Başkan Yrd.),
- Aysun ESENGİL (Mimar)

RAPORTÖRLER:

- İpek YALÇIN (Y.Mimar, Restorasyon Uzm.),
- Nilüfer ÇABALAR BAYRAK (Y.Şehir Plancısı),
- Pervin GÖKSU (Şehir Plancısı)

ÖDÜL ve MANSİYONLAR:

1. Ödül 40 milyar TL.,
 2. Ödül 35 milyar TL.,
 3. Ödül 30 milyar TL.,
 - 5 adet Mansiyon 10 Milyar TL x 5,
- Ayrıca satınalmalar için jüri emrine 25 milyar TL. ayrılmıştır.

ÜYELERİMİZE

Aralık 2002 Ocak 2003 ayı Bültenimizde, 2003 yılı 1. Dönem birim m² maliyetlerini Merkez Yönetim Kurulu kararı gereği 2002 yıl birim m² maliyetlerinin % 20 arttırılmasıyla 1 Ocak 2003 tarihinden itibaren uygulayacağımızı duyurmuştuk.

Aynı duyuruda bu uygulamanın Bayındırlık ve İskan Bakanlığı 2003 yılı birim m² maliyetleri ilan edildiğinde son bulacağını da belirtmiştik.

Bayındırlık ve İskan Bakanlığı 2003 yılı birim m² maliyetlerini 17.01.2003 tarihinde ilan etmiştir.

1 Şubat 2003 tarihinden itibaren Bayındırlık ve İskan Bakanlığı 2003 yılı birim m² maliyetlerinin uygulanacağını duyurur; bu sürede yaptığınız anlaşmalardan olumsuz etkilenmemek için, 28 Şubat 2003 tarihine kadar;

Mimari proje sözleşmeniz ve ekinde imar durumu, yol kotu, aplikasyon vb. ile çalışmaların devam ettiğine ilişkin belgeler, etütler veya işveren tarafından mimara verilmiş vekaletname ile şubemize bildirimde bulunmanızı rica ederiz.

TARİHİ KENTLER BİRLİĞİ ANKARA TOPLANTILARI 01-02 ŞUBAT TARİHLERİNDE ESKİ TÜRKOCAĞI BİNASINDA YAPILACAK. KORUMA UYGULAMALARI / 2002 ÖDÜLLERİ'NİN VERİLECEĞİ VE ÖDÜL ALAN UYGULAMALARIN SERGİLENECEĞİ TOPLANTININ PROGRAMI ŞÖYLE:

01-02 ŞUBAT 2003 Eski TÜRKOCAĞI Binası Ankara

01 ŞUBAT 2003 Cumartesi Açılış, Ödül Töreni Brifing

9:30 10:30 Açılış Konuşmaları

Erdoğan Bilenser (TKB Başkanı, Bursa Büyükşehir Belediye Başkanı)
Doç. Dr. Hüseyin Çelik (Kültür Bakanı)
Osman Pepe (Orman Bakanı)
Zeki Ergezen (Bayındırlık ve İskan Bakanı)
Abdulkadir Aksu (İçişleri Bakanı)
Ertuğrul Yalçınbayır (Devlet Bakanı, Başbakan yard.)
Sayın Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in konuşmaları

11:15 11:30 Çay Arası

11:30 13:00 Ödül Töreni - Kolokyum

Genel Değerlendirme Prof. Dr. Metin Sözen (TKB Danışma Kurulu Başkanı)
Ödüllendirme Jüri raporunun sunuşu Oktay Ekinci (TKB Genel Danışmanı)
Ödül alan Belediye Başkanlarının sunuşları
Başarı Ödülleri
Feridun Çelik Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı
Ahmet Piriştina İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı
Mehmet Oşmanbaşoğlu Ağırnas Belediye Başkanı
Özendirmeye Ödülleri
Yılmaz Büyükerşen - Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı
Osman Gürün - Muğla Belediye Başkanı
M. Rıza Yalçınkaya - Bartın Belediye Başkanı

13:00 14:00 Sergi Açılışı Sergi Mekanında ikram

14:00 16:30 Brifing

Sayın Bakanlar ve Hükümet Temsilcilerine
Tarihi Kentler Birliği ve Çalışmaları Hakkında Bilgi Sunuşu
Tanıtım Filmi Hasan Özgen
Genel Bilgilendirme Erdoğan Bilenser (TKB Başkanı, Bursa Büyükşehir Belediye Başkanı)

Tematik Açıklamalar

Tarihi Kentler Birliği ve Kültür Bakanlığı Yılmaz Batur (Kültür Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı)
Kültürel Miras ve Kentsel Kimlik Oktay Ekinci (TKB Genel Danışmanı)
Tarihi Kentler Birliği ve Mimarlar Odası
Yücel Gürsel (Y. Mimar, Mimarlar Odası Genel Başkanı)
Tarihi Kentler Birliği ve Avrupa Ortak Miras Yaklaşımları Prof. Dr. Ruşen Keleş (TKB Danışma Kurulu Üyesi)
Tarihi Kentler Birliği ve İçişleri Bakanlığı Nadir Avcı Arkeolog (Kültür ve Tabiat Varlıkları Kor. Gn. Md.)
Tarihi Kentler Birliği ve Vakıflar Genel Müdürlüğü Nurettin Yardımcı Dr. Arkeolog (Vakıflar Genel Müdürlüğü)
Sayın Bakanların Değerlendirmeleri

17:00 17:30 Tarihi Ankara Evi Açılışı Altındağ Belediyesi Restorasyonu

17:30 18:30 Anadolu Medeniyetleri Müzesini Ziyaret Akşam Yemeği Ankara /Altındağ Belediyesi Organizasyonu

02 Şubat 2003 Pazar

08:30 13:00 Beypazarı Gezisi

14:00 16:30 Başkent Forumu- Eski Türk Ocağı Binası
Tarihi Kentler Birliği çalışma ve hedefleri hakkında genel görüşme; Kamu ve sivil kurumların öneri ve dilekleri "Başkent Bildirgesi"

16:30 Kapanış

2003 YILI KAMULAŞTIRMA ŞUBE BİLİRKİŞİ LİSTESİ

NO	SİCİL NO	ADI SOYADI
1	1801	OLCAY ÜNLÜSAYIN
2	2846	MEHMET SAYIM KARAYEĞEN
3	3295	SELÇUK ÖZGEN
4	3861	İSMET YALÇIN
5	5610	BEKİR GÖKSOY
6	6240	ASİM ŞAHİN
7	7514	YILDIZ YALÇINLAR
8	7887	OSMAN BEKAROĞLU
9	9795	EDEL EMİNE SÜRÜCÜ
10	9913	ÖZCAN SOYLU
11	11895	S. FATİH KAPUSUZ
12	12605	DERİN YARAR
13	13162	NURTEN ÖZCAN (ATAY)
14	14598	HASAN BASRI YÜKSEL
15	14707	KEMAL NALBANT
16	14914	AFET BARAN
17	18774	ALİ TEPE
18	19784	MEHMET AKİF ARSLAN
19	20401	DEVİRİM KISAALIOĞLU
20	23370	ENGİN ACAR

2003 YILI KAMULAŞTIRMA BİLİRKİŞİ LİSTESİ

NO	SİCİL NO	ADI SOYADI
1	9558	A. BÜLENT HATİPOĞLU
2	8629	ABDULLAH ERYİĞİT
3	14519	AHMET GÜDÜCÜ
4	4552	AYŞE Z. ERBORA
5	9269	AYŞEGÜL ÖLÇEK
6	13058	CANDAN KAYIŞ
7	12222	CELAL ÇAMLİBEL
8	3189	CEMAL KARADAĞ
9	17231	CEMİLE SAKINCI
10	1563	ÇINAR GÜNER
11	5630	EKREM ÖKSÜZ
12	9582	GÜLFER ERDOĞAN ARIKOĞLU
13	27199	GÜLSU ULUKAVAK
14	13727	HARUN GÜNER
15	14030	KERİMAN DİLEK BERBEROĞLU
16	4064	M. NURİ ARIKOĞLU
17	5985	M. YAVUZ GÖKSU
18	16312	MEDİHA GÜLTEK
19	13621	NUR ÇİFTLİK
20	21763	NURAN DEMİRTAŞ
21	15753	RAZİYE ŞAHAN
22	19545	SELMA SÖKMEN

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ' NE BAĞLI ODA TEMSİLCİLERİ KURUMSALLAŞIYOR...

Şubemize bağlı birimlerimizden Nevşehir, Kırşehir ve Karabük bölgeride şube yönetim kurullarınca atanan oda temsilci' lerimiz (Mesleki Denetim Görevlisi), bölgedeki meslektaşlarımızın da talebiyle Temsilcilığe dönüştü. Yeni oluşan temsilcilik yönetim kurullarımıza çalışmalarında başarılar dileriz.

Nevşehir Temsilciliği Yönetim Kurulu-Asıl

Ahmet Hamdi Hatipoğlu (başkan)
Tahsin Yıldıoğan (sekreter üye)
Tunçel Öçmen (Sayman Üye)
Rasim Ökeer (Üye)
Kürşat Hakan Ceviz (Üye)

Kırşehir Temsilciliği Yönetim Kurulu-Asıl

Sevim Özdemir(başkan)
Mehmet Gömcü (sekreter üye)
Ömer Arslan (Sayman Üye)
Necaattin Torun (Üye)
Nurten Selçuk (Üye)

Karabük Temsilciliği Yönetim Kurulu-Asıl

Mehtap Başaran (başkan)
Zeki Uzunçelebi (sekreter üye)
Nihat İyican (Sayman Üye)
Elif Köse (Üye)
Birsan Tufan (Üye)

7. ULUSAL MİMARLIK ÖĞRENCİLERİ BULUŞMASI

05-09 Şubat 2003, Ortadoğu Teknik Üniversitesi

Türkiye'deki tüm mimarlık öğrencilerini ortak bir platformda bir araya getirmeyi amaçlayan "Ulusal Mimarlık Öğrencileri Buluşması"nın 7.si Orta Dogu Teknik Üniversitesi öğrencileri tarafından ODTÜ'de düzenleniyor. Geçtiğimiz yıllarda 'Mimarlık Sorunları', 'Mesleki Ahlak', 'Sanallık ve Gerçeklik', 'Algı ve His' gibi başlıklar altında toplanan buluşmanın, bu yılki teması "SEN" olarak belirlendi. "SEN" başlığı altında hedeflenen, eğitimde edilgen kılınan öğrenciyi etken konuma çıkarıp; farklı düşünce, yorum ve disiplinlerle karşılaştırarak birlikte üretim sağlamak. Böylece, yapılacak olan etkinliği "öğrenci sunumları ve öğrenci atölyeleriyle" sadece "izleme-tartışma" olmaktan çıkarak, öğrencinin kendini aktif olarak ortaya koyduğu bir buluşmaya dönüştürmektir.

BÜYÜK MISIR MÜZESİ
ULUSLARARASI PROJE YARIŞMASI
KAHİRE (Mısır)
2. Aşama teslim 17 Mart 2003

ODTÜ KUZEY KIBRIS KAMPUSU
KAMPUS YÖNETİM BİNASI, KÜTÜPHANE, BİLGİ İŞLEM MERKEZİ
MİMARİ PROJE YARIŞMASI
Sartname almak için son gün : 3 Şubat 2003
Proje teslimi 18 Mart 2003

ÖZGÜRLÜK PARKI
ULUSLARARASI TASARIM YARIŞMASI
PRETORIA (Güney Afrika)
1. Aşama proje teslim tarihi 21 Mart 2003

OSMANLI İMPARATORLUĞU'NUN 700. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ
ANIT KOMPLEKSİ ve PARKI PROJE YARIŞMASI
proje teslim tarihi 24 Mart 2003

"ULUSLARASI KİŞ OKULU" ETKİNLİĞİ
3 - 7 Şubat 2003 tarihleri arasında Gazi Üniversitesi
Müh. Mim. Fakültesi, Mimarlık Bölümünde düzenlenmektedir.

İZOCAM 3. ÜNİVERSİTELER ARASI YALITIM YARIŞMASI
proje teslim tarihi 18 Mart 2003.

7. ULUSLARASI MİMARLIK ÖĞRENCİLERİ BULUŞMASI
05 - 09 Şubat 2003, Ortadoğu Teknik Üniversitesi

2. ULUSAL PEYZAJ MİMARLIĞI ÖĞRENCİ SEMPOZYUMU
27 - 28 Mart 2003, Ankara

BÜYÜK DANIŞMA KURULU

76. YIL PARTİSİ
18 Şubat 2003 saat: 18:30
Mimarlar Derneği 1927 kuruluşunun 76. yılını kutluyor

DİA GÖSTERİSİ: "Pakistan İzlenimleri"
Aslı Özbay 26 Şubat 2003, saat: 18:30
Mimarlar Derneği 1927

TEMA YOK TEMA SERGİSİ
12 - 21 Şubat 2003 Çağdaş Sanatlar Merkezi
Açılış Partisi 17 Şubat 2003 saat 18:30

8 MART DÜNYA KADINLAR GÜNÜ ETKİNLİKLERİ

DÜNYA KADINLAR GÜNÜ SERGİSİ İÇİN "KADIN MİMARLARA" ÇAĞRI

Bu yılki Dünya Kadınlar Günü etkinliklerinin bir parçası olarak, yaşamın her alanında üretkenliklerini devam ettiren kadın mimarların meslek dışı ürünlerinin (resim, fotoğraf, heykel, ebru, grafik, şiir, ahşap boyama vb.) sergilendiği bir etkinlik düşünülmektedir. Ürünlerimizi hep birlikte sergileyelim istiyoruz. Özgeçmişlerinizle birlikte eserlerinizi en geç 22 Şubat 2003 tarihine kadar Ankara Şubesine ulaştırmanız yeterli. En çok üç eserle katılabileceğimiz sergide sunuş serbest olup sonrasında sergilenen eserler katalog haline dönüştürülecektir. Ayrıca 8 Mart 2003 tarihinde yapılacak etkinliklerin organizasyonunda yer almak ve öneri sunmak isteyenler Mimarlar Odası Ankara Şubesi ile iletişime geçebilirler...

“ULUSLARASI KIŞ OKULU” ETKİNLİĞİ

3 - 7 Şubat 2003 tarihleri arasında Gazi Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümünde düzenlenmektedir. Konuk öğretim üyeleri beraberlerinde konuk öğrenciler de getireceklerdir. Böylece, farklı bakışlar içeren, çok uluslu, zengin bir mimarlık eğitimi ortamının gerçekleşmesi hedeflenmektedir.

Work Shop konuları ve yürütücüleri aşağıdaki gibidir:

"Horta and After" Tijl Eyckerman, Henry Van De Velde
Mimarlık Enstitüsü, Belçika

"Drawing Architecture" Catherine Warmoes, ENSAV La
Chambre, Belçika

"Spaces of Everyday" Vlatko P. Korobat, Skopje Mimarlık
Fakültesi, Şehir Bölge Planlama ve Tasarım Bölümü,
Makedonya

"The Death and Life of Open Spaces" Hassina Nafa,
Cezayir, Girne Amerikan Üniversitesi, Kuzey Kıbrıs

"Invisible Cities" Dick Janssen, Antwerp Yüksek Okulu,
Tasarım Bilimleri Bölümü, Belçika

"From Great to Small and From Small to Great" Marcus A.
Hille, Darmstadt Teknik Üniversitesi, Almanya

"The House Behind The Wall" Peter Gabrijelcic, Lubiana
Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Slovenya

"The Blind Man's House" Ales Vodopivec, Lubiana
Üniversitesi, Mimarlık Bölümü, Slovenya

Bilgi için

Telefon: 0 312 231 74 00 / 26 16, 26 34

Fax: 0 312 230 84 34

e-mail: besin@mmf.gazi.edu.tr

ANKARA SAVAŞ KARŞITI PLATFORM'UN DÜZENLEDİĞİ ETKİNLİKLERE KATILIP DESTEK VERELİM:

25 Ocak 2003 Cumartesi günü 12:30 da Yüksel
Caddesinden Sakarya Caddesine kadar barış zinciri
oluşturulacak.

26 Ocak 2003 Pazar günü 13:00da Birleşmiş Milletler
Temsilciliği önünde, Silah Denetçileri raporunun okunması
nedeniyle BM'e uyarı amaçlı basın açıklaması yapılacaktır.

25 26 27 Ocak 2003 günleri, üç gün boyunca saat 20:00
de bir dakikalık ışık söndürme eylemi yapılacaktır.

25 26 27 Ocak 2003 günleri, üç gün boyunca saat 18:00
de Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde barış için
meşale yakılacak ve basın açıklaması yapılacaktır.

Şubat ayı boyunca sürecek etkinliklerin programı için
TMMOB Ankara İl Koordinasyonu'nun sekreteryasını
yürüten Makina Mühendisleri Odası Ankara Şubesi'nden

VENEDİK BİENALİ ALTIN AYI ÖDÜLLERİ DAĞITILDI

8 Eylül - 3 Kasım 2002 tarihlerinde açık olan 8. Uluslararası
Mimarlık Sergisi NEXT'in Terence Riley, Marie-Laure
Jousset, Richard Koshalek, Rowan Moore ve Michele De
Lucchi'den oluşan jürisi Altın Ayı ödülleri dağıttı.

En iyi proje ödülünü ise Brezilya, Porto Alegre'deki Ibere
Camargo Vakfı ile Portekizli mimar Alvaro Siza aldı.

En İyi Yabancı Pavyon Ödülü'ne Hollanda Pavyonu değer
bulundu. Yenilenen Gerrit Rietveld pavyonunda Herman
Hertzberger tarafından tasarlanmış enstalasyon, 40 yaşın
altındaki beş mimarın projelerini kapsıyordu.

Özel sektörde Çin Halk Cumhuriyeti'nden Zhang Xin, resmi
sektörde ise Barselona Şehri en iyi mimarlık işvereni olarak
ödüllendirildiler.

"Next Mexico City : the Lakes Project" başlıklı görsel
çalışmaya Özel Mansiyon verildi.

Altın Ayı Yaşam Boyu Başarı Ödülü ise çağdaş mimarlığa
katkıları nedeniyle Japon mimar Toyo Ito'ya verildi.

www.labiennaledivenezia.net

GEÇEN SAYIDA NE YARIŞMASI SONUÇLARI ARASINDA ALİ GÜLEÇ'İN 28 NO'LU KATILIMI EKŞİK VERİLMİŞTİR, KENDİSİNDEN ÖZÜR DİLERİZ.

Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Belediye İmar Hizmetleri
Geliştirme Projesi kapsamında "Belediye Fen Elemanları
Yetiştirme ve Geliştirme Kursu" 2003 öğretim dönemi, 5 ay
ders + 4 ay seminer olmak üzere düzenlenecektir.
Belediyelerde çalışan elemanlardan en az lise mezunu
olanların katılabileceği kursun hedefi, imar planlama ve
uygulama alanında çalışacak yardımcı teknik eleman
yetiştirmektir.

Ayrıntılı bilgi için tlf: 0(312) 341 2140 fax: 0(312) 341 3174

AVRUPA MİMARLAR KONSEYİ ACE TOPLANDI

Avrupa Mimarlar Konseyi ACE Genel Kurulu, 25-27 Ekim 2003 günleri Finlandiya'nın Jyvaskyla kentinde toplandı. Mimarlar Odası'nın 2002 yılı başından itibaren gözlemci üye olarak katıldığı ACE'nin Genel Kurulu yılda iki kez toplanıyor. Oda'yı bu Genel Kurul'da ACE daimi delegesi Günhan Danışman temsil etti. Genel Kurul'da görüşülen konular özetle şöyle sıralanabiliyor:

- * AB 1985 Mimarlar Direktifini yürürlükten kaldırma girişimlerine karşı yapılan çalışmalar
- * Bütün meslekleri kapsayan yeni bir direktif ve alternatif "üçüncü yol" önerileri
- * ACE ile Amerikan Mimarlar Enstitüsü AIA ve ABD Mimarlık Ulusal Kayıt Kurulu NCARB arasında mesleği uygulama koşullarının karşılıklı tanınmasına ilişkin taslak anlaşma
- * Yeni bir "Beyaz Kitap"ın hazırlanması
- * "ACE Stratejisi" ve yeniden yapılanma
- * Eğitim ve araştırma çalışmaları
- * Sürdürülebilirlik ve kent sorunları
- * Mesleki profil, mimarların çalışma alanları
- * Mesleği uygulamada; kalite güvencesi, yarışmalar, uluslararası hizmet ticareti ve kamu alımları konuları

ACE Toplantı tutanaklarını okumak için www.mimarlarodasiankara.org

AĞA HAN MİMARLIK ÖDÜLLERİ 2002-2004

Ağa Han 2002-2004 dönemi yarışma programı ve Yönetim Kurulu açıklandı.

1977 yılında oluşturulan Ağa Han Mimarlık Ödülleri üç yılda bir veriliyor. Bugüne kadar mimarlığın her alanındaki katkılarının değerlendirildiği yarışmanın 2002-2004 dönemine 1991-2002 yılları arasında tamamlanmış projeler katılabilecek. Proje tipi ve konularında bir sınırlama yok fakat yapılan işlerin Müslüman topluluklarının kullanımı için tasarlanmış olması gerekiyor.

2002-2004 dönemi Yönetim Kurulu; Kerim Ağa Han, Akram Abu Hamdan, Charles Correa, Abdo Filali-Ansary, Jacques Herzog, Gleen Lowry, Mohsen Mostafavi, Babar Khan Mumtaz ve Peter Rowe'dan oluşuyor: www.akdn.org

İZOCAM 3. ÜNİVERSİTELER ARASI YALITIM YARIŞMASI

İzocam'ın mimarlık ve mühendislik öğrenimi gören üniversite öğrencilerine yalıtım sektörünü tanıtmak ve bu sektörde uzmanlaşmalarını sağlamak amacıyla düzenlediği Üniversitelerarası Yalıtım Yarışması 2003 yılında da sürecek. Yarışma'nın 2003 yılı proje konusu "Eğitim Yapıları ve Yalıtım" olarak belirlendi. Katılımcılardan yeni yönetmeliklere uygun olarak yapılan eğitim yapıları için yalıtım projesi ve aynı yapının farklı bölgeler için yalıtım planı isteniyor. Türkiye ve KKTC'deki bütün üniversitelerin makine, inşaat mühendisliği ve mimarlık fakültesi öğrencilerine açık olan yarışmada proje teslim tarihi 18 Mart 2003.

e-posta: caliskan@metu.edu.tr pirlantm@izocam.com.tr

ULUSLARARASI EXLIBRIS YARIŞMASI Ankara 2003

Hacettepe Üniversitesi ve Ankara Exlibris Derneği, kitaplar için mülkiyet işareti olarak kabul edilen ve üzerinde estetik değer taşıyan özgün exlibris çalışmalarını bir araya getirmek, değerlendirmek, sanatçıların teşvik etmek, exlibris sanatını tanıtmak ve sevdirmek amacıyla tüm ülkelerin sanatçı ve tasarımcılarına açık olan uluslararası bir exlibris yarışması düzenlemiştir.

Son başvuru ve teslim tarihi: 20.04.2003

ONLINE MİMARLIK VE YAPI MEVZUATI

Cd ve internet ortamında, mimarlık ve yapı sektörüne hizmet vermek üzere derlenen MİMARLIK ve YAPI MEVZUATI, Türkiye'nin ilk ve en kapsamlı Mevzuat Bilgi Bankası AJANS TÜBA tarafından hazırlandı. Mimarlık, yapı ve çevre konuları ile ilgili tüm yasa, ilgili yasalar, Bakanlar Kurulu Kararları (BKK), kararnameler (KHK), tüzükler, yönetmelikler, tebliğler, genelgeler, muktezalar, uluslararası sözleşmeler, yargı kararları ve yürürlükten kaldırılan mevzuat, tüzük ve yönetmeliklerden başka Yargıtay, Danıştay, Anayasa Mahkemesi, Sayıştay, Uyuşmazlık Mahkemesi kararları da yer alıyor. MİMARLIK VE YAPI MEVZUATI'nda ayrıca, Resmi Gazete'de yayımlanan değişiklikler, Resmi Gazete fihristi ve ihale başlıkları da günlük olarak abonelere ulaştırılıyor.

AJANS TÜBA, Mimarlar Odası üyelerine, MİMARLIK VE YAPI MEVZUATI'nın 3 aylık sınırsız kullanım hakkını, internet ortamında sunuyor

Bilgi için: www.ajanstuba.com.tr

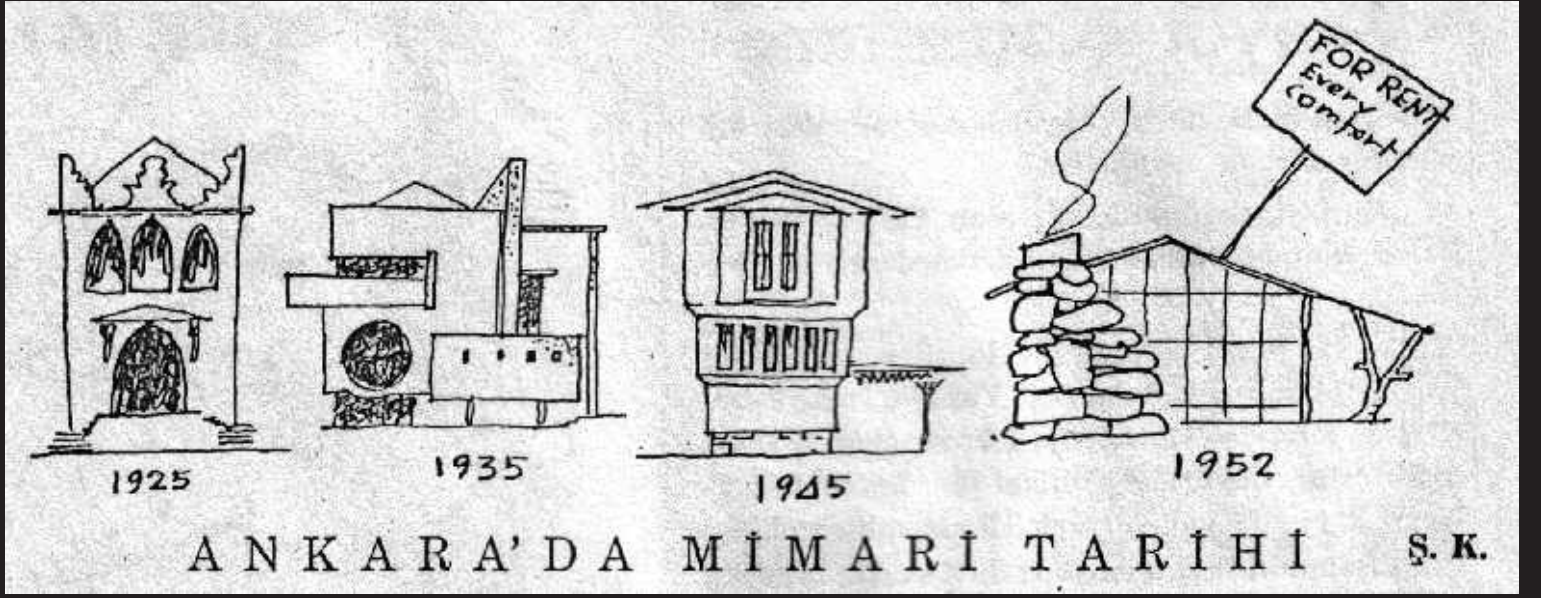
KÜTÜPHANE SÖYLEŞİLERİ 4
DANYAL TEVİK ÇİPER
MİMARLAR ODASI KÜTÜPHANESİ
SUNUŞ VE KOKTEYL
20 ŞUBAT 2003 SAAT 18:30

Uğur Mumcu, 10 yıl önce, 24 Ocak 1993
Pazar günü arabasına konan bomba
ile öldürüldü...

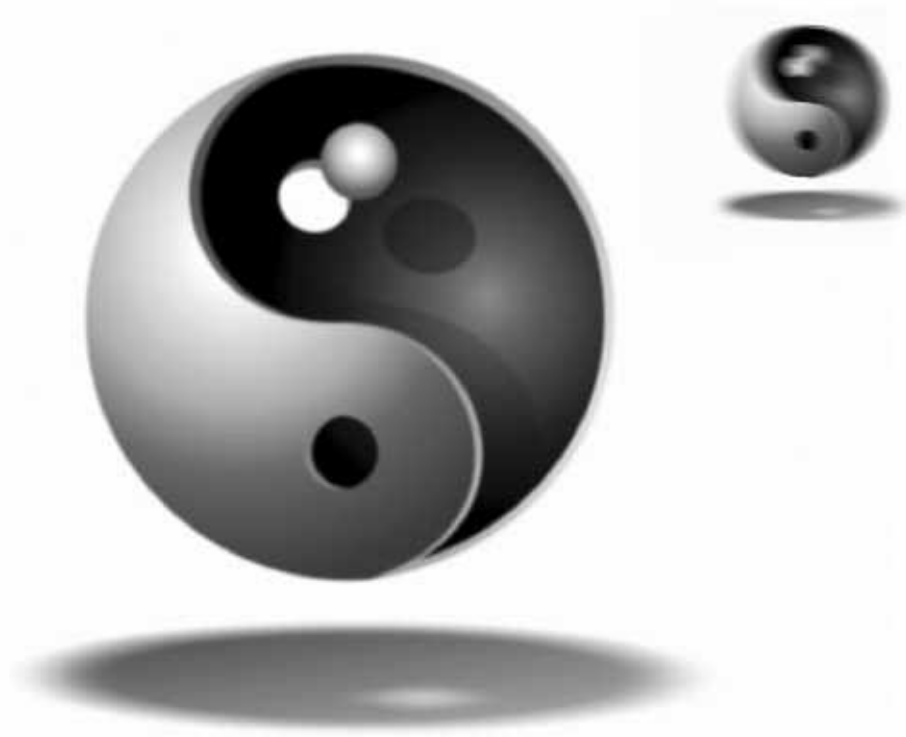
ACI KAYBIMIZ

KARABÜK TEMSİLCİLİĞİ YÖNETİM KURULU
ÜYELERİMİZDEN BİRSEN TUFAN UZUN
SÜREDİR MÜCADELE ETTİĞİ HASTALIĞINA
YENİK DÜŞEREK ARAMIZDAN AYRILDI. SAYIN
BİRSEN TUFAN 1970 Lİ YILLARDA
SAFRANBOLU TEMSİLCİMİZDİ. AİLESİNE VE
MESLEKTAŞLARIMIZA BAŞSAĞLIĞI DİLERİZ.

Güzel Sanatlar Gazetesi 2 -11 - 1952

AÇIKLAMA	01.11.2002		01.11.2002-29.11.2002 ARASI HAREKETLER						02.12.2002 YE
	(1) MEVCUTLAR VE ALACAKLAR	(2) BOÇLAR	GELİRLER			GİDERLER			MEVCUTLAR VE ALACAKLAR (1)+ (3)+ (4) - (6) - (7)
			(3) ALACAK TAHAKKUKU	(4) NAKİT (Kasa Banka + Viza)	(5) ALACAK TAHSİLATI	(6) NAKİT	(7) ÖDENEN BORÇLAR	(8) YENİ BORÇLAR	
Devir Kasa	394.448.505								213.188.421
Devir Banka	1.704.070.668								493.290.829
Devir Viza	11.323.996.667								10.162.890.917
Birimlerden % 25 Alacak	28.444.589.012		3.275.877.500		2.449.025.000				29.271.441.512
Oda Temsilcilerine Havale									
Üye Kayıt Ödentileri				513.000.000					
Üye Aidatları				7.708.013.333					
Mesleki Denetim				12.648.250.000					
Bilirkişilik				4.750.204.250					
Büro Tes.Yen.ve Açma				385.000.000					
Belge Satışları				953.000.000					
Bilgisayar kurs gelirleri				2.970.000.000					
Merkez adına Mühür tahsilatı				75.000.000					
Merkez adınaKimlik tahsilatı				161.000.000					
Kur Farkı				100.000.000					
Bilirkişiler Adına tahsilat				500.000.000					
Mim.Der.adına tahsilat		116.000.000		10.000.000			126.000.000		
Yayın satış				30.200.000					
Profe çalışan sekreter üye ücreti						1.477.688.100			
Yönetici yollukları						138.500.000			
Temsil(Yemek+Çay- Kahve+ Çelek-Çiçek+ Vefat						669.790.000			
Konferans Sempozyum		432.588.000				2.941.310.000	432.588.000	868.000.000	
Personel Ücretleri						10.424.798.618			
SSK Primleri									
Personel Yollukları						63.500.000			
Bilgisayar kurs giderleri						700.863.188		21.200.000	
Posta-Kargo-Telefon-İnternet		5.331.160.820		859.500.000		2.946.922.281	2.221.748.700	2.345.880.800	
Kırtasiye		316.145.709				375.864.291	316.145.709	301.359.859	
Bina İşletme Giderleri		1.262.836.000				1.422.967.490		207.282.000	
Hukuk İşleri Giderleri		230.341.879				11.910.000	230.341.879		
Yayın ve Yayın alım giderleri		3.038.614.525				398.300.000	2.538.600.000	3.285.576.200	
Genel merkez % 20 pay ödemeleri		66.071.509.000					6.424.500.000	8.359.969.000	
Bilirkişillere ödenen						900.000.000			
Sendika kesintileri									
Merkeze Mühür ödemesi						1.195.000.000			
Merkeze Kimlik ödemesi						708.000.000			
TOPLAM	41.867.104.852	76.799.195.933	3.275.877.500	31.663.167.583	2.449.025.000	24.375.413.968	12.289.924.288	15.389.267.859	40.140.811.679

ESKİDEN DOĞAMIZ ŞİMDİ
OLDUĞUNDAN ÇOK FARKLIYDI, HER
İNSAN 4 ELLİ, 4 AYAKLI, İKİ SURATLI,
İKİ ÜREME ORGANLI VE DİĞER
ORGANLARI DA İKİŞER TANE OLAN,
YARISI DİĞERİNİN ÜZERİNE
KAPANMIŞ, YUVARLAK BİR KÜRE
BİÇİMİNDEYDİ. TANRILAR ONLARI
CEZALANDIRMAK İÇİN ORTADAN
İKİYE BÖLDÜ VE BUNDAN SONRA
HER YARI, UMUTSUZCA ÖBÜR
YARISINI ARAMAYA BAŞLADI.
KARŞILAŞTIKLARINDA
BİRBİRLERİNE DUYDUKLARI SEVGİ
OLAĞANÜSTÜYDÜ. TEK İSTEKLERİ
BİR DAHA BİRBİRLERİNDEN HİÇ
AYRILMAMAK, SEVİLEN NESNEYLE
KAYNAŞMAK, İÇİNDE ERİMEK
BÖYLECE İKİ YERİNE TEK
OLABİLMEKTİ.